

د عربی نېری د پېشندل شوي ليکوال دوكتور عائض القرني د نوموتی اثر

اسعد امرأة في العالم

پښتو ژیاړه

ټکنیک

پېغەږ غه پېسخه

Ketabton.com

ژیاړونکي

استاد فرييد احمد هلال

ليکوال

دوكتور عائض القرني

د عربی نړی د پېژندل شوی ليکوال دوكتور عائض القرني د نوموتی اثر

أسعد امرأة في العالم

پښتو ټباهه

د نړی نېکمرغه پسحه

ليکوال

دكتور عائض القرني

پښتو کوونکي

استاد فريد احمد هلال

د تعلیم الاسلام را ډیود همکار انوله خوا د انټرنیټ د لاری پر لیکه کېږي

www.taleemulislam-radio.com

کتاب پېژندنە

د نېرى نېکمرغە بنىخە	د کتاب نوم
دوكتور عائض القرني	ليکوال
استاد فريد احمد هلال	ژباپن
کتاب خپرندويه ټولنه - جلال آباد	خپرندوي
خپله ژباپن	كمپوز
ابو عثمان عبدالمجيد - گندهارا خدمتونه	بيا کتنه
۱۳۹۰	چاپ کال
۴	خپروني لړ
۱۰۰۰ توكه	چاپ شمپر

د چاپ حقوق له خپرندويي ټولني سره خوندي دي

د ترلاسه کېدو ځایونه

گندهارا کتابپلورنځی

پته: اسحاقزی مارکېت، لاندینۍ پور، جلال آباد بشار، افغانستان

اړیکشمپری: ۰۷۷۳۳۷۰۳۳۸ - ۰۷۷۳۳۴۲۷۶۹

برپښنا لیک: gandharaservices@gmail.com

افغان کتابپلورنځی

پته: ډهکۍ نعلبندۍ، قصه خوانۍ بازار، پېښور بشار، پاکستان

اړیکشمپری: ۰۳۲۱۹۱۱۹۳۵۰ - ۰۳۲۱۹۰۶۳۳۴۲

دالي

د پښتنې ټولني هري ھفي
خور ته چي د نیکمرغۍ په
لته کې وي.

(هلال)

لېك

موضوع

مختصر

- د خپرندویی تولنې یادښت ۱
- د ژبارن خبرې ۲
- سریزه ۴
- د نړۍ د نېکبختي بسخې په نامه پیغام ۵
- د لیکوال وړاندیز ۶
- یاسمين ۷
- پام! ۸
- هو! ۹
- افرين! ۱۰
- ای زما خورې! ۱۱
- د نېکمرغه بسخې لپاره د ګلانو ګډۍ ۱۲
- د مسلماني بسخې لپاره لس لوړ یه گانې**
- لومړۍ ګانه: ۱۴
- له زورواکۍ سره د بسخې مقابله ۱۴
- دویمه ګانه: ۱۶
- له تا سره د الله د نعمتونو یوه پراخه زېرمه شته ۱۶
- درېیمه ګانه: ۱۸
- د الله لور او پېرزوینې راپه زړه کړه او په الله تعالى بنه ګومان ولره ۱۸
- څلورمه ګانه: ۲۰
- مسلمانه او نا مسلمانه بسخې سره نشي برابرېدای ۲۰
- پنځمه ګانه: ۲۲
- لټې او سستي له ناکامې سره نه شلېدونکې اړیکې لري ۲۲
- شېږمه ګانه: ۲۴

۲۴	ته تر میلیونونو بسخو غوره یې!
۲۶	اوومه گانه:
۲۶	په جنت کې د ڈھان لپاره مانۍ جوړه کړئ
۲۷	اتمه گانه:
۲۷	په لوی لاس خپل زړه مه خرابوه!
۲۹	نهمه گانه:
۲۹	ستا معامله له هغه کريم او رحيم ذات سره ده
۳۱	لسنه گانه:
۳۱	ته په هر حال بریالی یې!
32	د مسلمانې بسخې د نېکمرغې لپاره لس امېلونه
32	لومړۍ امېل:
32	د الله لوريښي له یاده مه باسه:
33	دویم امېل:
33	لېز مال چې نېکمرغې پرې ترلاسه کېږي، له هغه ډېر مال نه غوره دي، چې بدمرغې ورسره مله وي
34	درېیم امېل:
34	لور همت ولري!
36	څلورم امېل:
36	له ايمان سره کودله تر هغې مانۍ غوره ده، چې کبر ورسره مل وي
37	پنځم امېل:
37	د خپلو چارو لپاره مهال وېش وټاکۍ!
38	شپږم امېل:
38	زموره نېکمرغې شه بل ډول ده

لړ لیک

مخت

موضوع

۳۹	اوم امېل:
۳۹	د خلاصون په بېړۍ کې سپره شه!
۴۰	اتم امېل:
۴۰	سجده د نېکمرغۍ کېلې ده
۴۱	نهام امېل:
۴۱	بودۍ بنسخه
۴۲	لسم امېل:
۴۲	ته د نړۍ بنسکلې بنسخه کېدای شي د مسلمانې بنسخې د نېکمرغۍ لپاره لس مرغاري
۴۳	لومړۍ مرغلره:
۴۳	ای د لوړې مرتبې خاوندي:
۴۵	دویمه مرغلره:
۴۵	نعمت قبول کړه او په خپلو چارو کې یې ولگوه!
۴۷	درېیمه مرغلره:
۴۷	په استغفار سره روزي پراخېږي
۴۹	څلورمه مرغلره:
۴۹	دعاګانې د بلاګانو مخه نیسي
۵۱	پنځمه مرغلره:
۵۱	له لټۍ او نهیلې نه څان وساتئ!
۵۲	شپږمه مرغلره:
۵۲	ستا کور د عزت او مینې تاټوهې دی
۵۴	اوومه مرغلره:
۵۴	ته د بې ګټو چارو لپاره وخت نه لري

۵۵	اتمه مرغلره
۵۵	که ته بنه شوي: نو ټوله نړۍ به دې هر کلی کوي
۵۷	نهمه مرغلره
۵۷	د هيچ چا لپاره نېکمرغۍ او نېګړې بشپړې نه دي
۵۹	لسمه مرغلره
۵۹	د پوهې او معرفت شنو باغونو ته ورننوخه
	د مسلماني بسخې د ظاهري او باطنې بسکلا لپاره لس بسکلي غمي
۶۰	لومړۍ غمي
۶۰	د هغوي په اړه فکر وکړي، چې سترګې يې له اوښکو ډکې او زړونه يې زخمي
۶۱	دی
۶۱	دویم غمي
۶۱	هغه له سره نېکمرغه نه ده؟
۶۳	درېیم غمي
۶۳	د الله تعالي لار تر ټولو غوره ده!
۶۵	څلورم غمي
۶۵	کله، چې ټولي لاري وټړل شي
۶۷	پنځم غمي
۶۷	هره ورڅ لوړۍ وکنه!
۶۹	شپږم غمي
۶۹	بسخې په تکه توره شپه کې د سپورډي او ستورو درنما په خپر دي
۷۱	اووم غمي
۷۱	له حرامونه مرګ بنه دي
۷۳	اتم غمي

لړ لیک

موضوع

مخ

۷۳	رنا ګانې
۷۵	نهم غمى
۷۵	در حمن ذات په پېژند ګلوی اندېښني له منځه څي
۷۷	لسم غمى
۷۷	بر کتنا که ورڅ
	د فري د نېکمرغې بسخې لپاره د جنت لس خور بویه ډالي
۷۸	مشک
۷۸	نېکمرغه ژوند د بني بسخې په برخه کېږي
۷۹	عنبر
۷۹	یوازې ننۍ ورڅي ټول عمر و ګنه!
۸۰	لونگ
۸۰	تنگسه مه انګېرۍ!
۸۲	صندل
۸۲	تر زيار او خوارى وروسته د برياليتوب خوند
۸۳	زعفران
۸۳	پر اوسيي حال خوبنې شه
۸۵	عود
۸۵	ريښتييني ارونه
۸۶	اوومه
۸۶	په سربنندنه د الله راضي کول
۸۸	اتمه
۸۸	که د الله د پولو ساتنه وکړي؛ نو الله به تا وساتي
۸۹	نهمه

۸۹	د توبې اوښکې تر نورو او بو غوره دی
۹۱	لسمه
۹۱	لومړۍ سربندونکې بنسټه
	د نېکمرغې بنسټي لپاره لس یاقوت ډالي
۹۳	لومړۍ یاقوت
۹۳	خپلې چارې الله ته وسپاره او په ډاډه زړه ویده شه!
۹۵	دویم یاقوت
۹۵	رینښتینې ړوند هماغه دی، چې زړه یې ړوند وي
۹۷	درپیم یاقوت
۹۷	د غچ اخیستنې اور ته پوکې مه وهئ، که نه نو خپله به یې بسکار شي
۹۹	څلورم یاقوت
۹۹	هره بريا په هلو څلوا کې نغښتي ده
۱۰۰	پنځم یاقوت
۱۰۰	کفری نړۍ د بد مرغې بسکار ده
۱۰۱	شپږم یاقوت
۱۰۱	د ژوند د ملګري اخلاق بايد داسي وي
۱۰۲	اووم یاقوت
۱۰۲	پر تقدیر خوبني شئ!
۱۰۴	اتم یاقوت
۱۰۴	پر دنیوي شيانيو مه خواشينې کېږه!
۱۰۶	نهم یاقوت
۱۰۶	الله انسان ته بسلکي صورت وربنېلى
۱۰۸	لسم یاقوت
۱۰۸	د سخا انتها

د مسلماني بسخی د ارزښت د لا دېرولو لپاره لس قيمتي عقيق

- 110 لومړۍ عقيق
- 110 له الله پرته کوم عوض نشه
- 112 دويم عقيق
- 112 نېکمرغې شته؛ خو که خوک یې وپلتی!
- 113 درېیم عقيق
- 113 بسکلي اخلاق، د زړونو جنت دی
- 115 خلورم عقيق
- 115 د نېکمرغې لس بنستونه
- 117 پنځم عقيق
- 117 په الله پوري له غم او اندېښنو خخه پنا وغواړه!
- 119 شپږم عقيق
- 119 د ژوند په سختو کې مرستندویه بسخه
- 121 اووم عقيق
- 121 جنتی بسخه
- 123 اتم عقيق
- 123 خیراتونه د مصيابتونو مخه نيسني
- 125 نهم عقيق
- 125 بناپسته روحي شه، څکه بناپسته پيدا یې
- 126 لسم عقيق
- 126 خپل تاریخ ليکونکې عظیمه بسخه

د نېكموغه بسخی د لا نېكمرغی لپاره لس فایابه مرغاري

- لومړۍ مرغله: ۱۲۷
- خپل وختونه په هوا کې مه لکوه! ۱۲۷
- دویمه مرغله: ۱۲۹
- نېكمرغی په پیسو نه اخستل کېږي ۱۲۹
- درېیمه مرغله: ۱۳۱
- توندي او غوشه د بدېختي د اور لرگي دي ۱۳۱
- څلورمه مرغله: ۱۳۲
- د مال دراټولولو لو به پای نه لري ۱۳۲
- پنځمه مرغله: ۱۳۳
- وزګارتیا بدګنې رازېږوي ۱۳۳
- شپږمه مرغله: ۱۳۵
- له غوسي، شور او ستريما نه خوندي کور ۱۳۵
- اوومه مرغله: ۱۳۷
- پاکلمني او حیا د بنایسته وو بنکلا ډپروي ۱۳۷
- اتمه مرغله: ۱۳۹
- کله الله پیت شيان هم رابسکاره کوي ۱۳۹
- نهمه مرغله: ۱۴۰
- یوه داسي کلمه ده، چې څای او وخت ډکوي ۱۴۰
- لسمه مرغله: ۱۴۲
- جنت ته لپوال زړونه ۱۴۲

لېك لېك

موضوع

مخ

د مسلماني بنخې د نېکمرغى د لادېرولو لپاره لس گانې

144	لومړۍ، ګوتمه
144	د تقدیر په بنو او بدوي ايمان لرل
146	دويمه والي
146	منځي چاري، غوره چاري
147	درپیمه امېل
147	بدپالي غمونه رازېبروي
148	څلورمه پېزوان
148	له کينې، غوسې او خېگان خخه څان وساته!
149	پنځمه نتکي
149	جنګونه، له بې څایه خبرو راولاړېږي!
151	شپږمه چار ګل
151	د ژې ساتنه
153	اوومه ټيکه
153	له اندېښتو سره په لمانځه ډغره ووهه!
155	اتمه پانزېب
155	د بریالی بنخې خواخوبۍ
157	نهمه غاړه کې
157	څوک که له الله سره اشنا نشو؛ نو هفه له هېچا سره نه اشنا کېږي
159	لسمه بنګړۍ
159	کمرېندونو والا دوه ژونده تېروي

لپ لیک

مح

موضوع

د مسلماني بنخې د نېټېختياد د بېرولو لپاره لس خانګري مرغلري

- 161 لومړۍ مرغلره:
څوک ډېر خوبن دوست دی؟
- 162 دويمه مرغلره:
نېټمرغې په مالدارۍ او غربې کې نشته
- 163 درېيمه مرغلره:
ایا د الله تعالي شکر تر ټولو بنه نه دی؟
- 164 خلورمه مرغلره:
بختوري له خان سره نورې هم بختوري کوي
- 165 پنځمه مرغلره:
وېرپېره مه! هر خه د تقدیر له مخي کېږي
- 166 شپږمه مرغلره:
دام عماره له خولي!
- 167 اوومه مرغلره:
له خلکو سره نېټې غمونه ختموي
- 168 اتمه مرغلره:
خپل تاوانونه پر ګټو بدل کړئ!
- 169 نهمه مرغلره:
وفا ډېره ګرانه ده، وفا چېرته ده؟
- 170 لسمه مرغلره:
چټکي
- 171 چټکي

د مسلماني بسخي د نېبختياد لادېرولو لپاره لس مرجانه

176	لومړۍ مرجان:
176	له نفس سره په زړورتیا ودرېږه
178	دویم مرجان:
178	ووپېږډ!
179	درېپیم مرجان:
179	د نېکي کوونکي شکر واجب دی
181	څلورم مرجان:
181	باید روح ته له بدنه چېړه پاملنې وشي
182	پنځم مرجان:
182	مستقبل تر راتلو پېږډه
184	شپږم مرجان:
184	ډېر ارمانونه، ډېر مصیبتونه
186	اووم مرجان:
186	که پر څمکوالو ولورېږي؛ تو د اسمانونو خاوند به پر تاسي ولورېږي!
188	اتم مرجان:
	په خوبني کي د الله معرفت ترلاسه کړه، چې په خپگان کې دې پکار شي
188	
190	نهم مرجان:
190	نړۍ ډېرې بنګلې ده
192	لس مرجان:
192	د سړي لپاره بسخه هم نېکمرغې ده

د نېکمرغى په لېكې لس نور یه الماس

۱۹۴	: لومړۍ الماس
۱۹۴	: د برياليتوب کيللي
۱۹۵	: دوييم الماس
۱۹۵	: تر تنگسي وروسته د پراخى خوند
۱۹۷	: درپیم الماس
۱۹۷	: اندېښنې
۱۹۹	: خلورم الماس
۱۹۹	: د لغرتوب پايلې
۲۰۱	: پنځم الماس
۲۰۱	: قوت په علم کې وي، نه په بدن کې
۲۰۳	: شپږرم الماس
۲۰۳	: زړوره بسخه د اندېښنوله اور نه هم ګلزار جوړولای شي
۲۰۵	: اووم الماس
۲۰۵	: له صبر نه کار واخلی
۲۰۶	: اتم الماس
۲۰۶	: په سخته کې له الله پرته بل خوک پکار نه راخي
۲۰۸	: نهم الماس
۲۰۸	: د بېوسه دعا
۲۱۰	: لسم الماس
۲۱۰	: بخيلتوب

لېك

موضوع

مخ

د نېکمرغې بىخې لپاره د گلانو گېدې

- 212 گلاب:
- 212 ته نه خيحواله او نه لوپديخواله يې، بلکي ته يوه مسلمانه بىخه يې!
- 214 نرگس:
- 214 ڭۈمنە شاتە وغورخۇئ او پە نېکو چارو كې بوختى شى!
- 216 رامبېل:
- 216 د نېکمرغى پە اړه خواهينې لارىسوونى
- 218 چامبېل:
- 218 پې ټولى لارې و تېرل شى؛ نو د الله رسى راكلکە كېھا!
- 220 غاپتۇل:
- 220 فەلتە مۇمنان نېکمرغە كېداي شى
- 222 سنبىل:
- 222 لە بد خىرى پىرتە ژوند
- 224 ياسمين:
- 224 د خېرات پە كولۇزىه چاد منېرى
- 225 كىشمالى:
- 225 الله مۇرۇلە هېرى بلا نه ساتى
- 227 گۈل لالە
- 227 لە خېلت نه مە بې پىروا كېرىدە!
- 229 سەنگلىپى گۈل
- 229 د گۈندىلپاره و موسىپىرىئ
- 230 اوزىن

د خپرندویې ټولني یادښت

بسم الله الرحمن الرحيم

خوبرو لوستونکيو!

كتاب خپرندویې ټولني د ۱۴۳۲ هجري قمري د شعبان مبارکې مياشتې په پنځلسمه نېته د (زينة الصلاة) په نامه د لمانځه د مسائلو په اړه د فضیله الشیخ ابو محمد امین الله البشاوري صاحب له کتابه خپلې خپرونې پیل کړي دي، چې تر دي دمه يې (زينة الصلاة، مه خپه کېږه)، لموڅ د احادیشو په رهنا کې، د پښتو نحوه، علم النحوه، او داسي نور ارزښتمن کتابونه خپلو لوستوالو ته په خوبره او روانه پښتو وړاندې کړي او په راتلونکې کې د لا ډېرو ارزښتمنو، دیني، علمي او ټولنیز و اثارو د خپرولو هود لري.

د نامتو ليکوال دكتور عائض القرني د (مه خپه کېږه)، كتاب تر تود هر کلي ډروسته د ټولني په غوبښتنه بناغلي استاد فريد احمد هلال د نوموري ليکوال ډله بل ارزښتمن اثر (د نړۍ نېکمرغه بنسخه) هم د پښتنې ټولني د پښمنو خوبيندو لپاره له اردو ژبي خخه په خوبره او روانه پښتو راوزباره، چې دغه مظلومه او بیوزله طبقه له نېکمرغه خخه برخمنه شي، كتاب خپرندويه ټولنه ستاسي د دعاوو په بدړګه د بناغلي هلال صاحب د لا برياوو لپاره په بیمار درېشل کې لاسونه لپه کوي.

په درښت

كتاب خپرندويه ټولنه

جلال کوت

د ژبادن خبری

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين، والصلوة والسلام على سيد المرسلين محمد واله
وصحابه أجمعين

پتمنو خویندو!

د دې کتاب له انتخاب نه ستاسي نېکمرغی په ډاګه کېږي او زه تاسي ته د
نېکمرغی زېری درکوم، څکه چې تاسي د مطبوعاتو په دې توپان کې دا
کتاب رواخيست او پانې مو ورله په لاسو کې بسکته پورته واپولې او ستاسي
د نېکمرغی د پخلی لپاره د ثبوت په توګه د عربي ژبني هفه متل وړاندې
کوم، چې وايي:

من طلب، فقد وجد

((هفه شوک یو شی موندلای شي، چې لته یې کوي .))
د پورتنی وينا پر بنست د دې کتاب انتخاب ستاسي نېکمرغی په ډاګه
کوي، څکه چې ډېرې داسي خویندي به هم وي، چې خپل ارزښتمن وخت به
د بې ګټو کتابونو، مجلو، راډيوګانو او ټلویزیونونو په کتو تپروي: خو تاسي
ته یو داسي اثر په لاس درغلې، چې په لوستو او په ژوند کې یې په عملی
کولو نه یوازې ستاسي اختر بنايسته کېږي، بلکې دنيوي ژوند مو پرې بشه
کېږي او ډېرې درېښې ستونزې مو پرې هوارېږي، څکه چې د دې کتاب
نامتو ليکوال "دكتور عائض القرني" له انساني او اسلامي ټولنې سره د بشپړې
خواخويږي په پامنيوي په ډېرې خوږه او زړه رابنکونکې ژبه د بېوزله او
مظلومي طبقي د نېکمرغی لپاره پکې داسي خه اصول ټاکلي، چې په لوستو

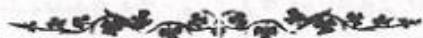
د نړۍ نېکمرغه بنځه

بي انسان ستومانه کېږي نه؛ او عملی کول يې ګران نه دي، چې په لوستو به تاسې پکي لا ډېرې بېټګړې ومومن، په پای کې له تاسې ټولو قدر منو خوپندو څخه په خورا درنښت هيله کوم، چې که تاسې ته دا کتاب شه ګټهور بنکاره شي؛ نو خپلو نورو خوپندو ته يې هم د لوستو سپارښته وکړئ

ستاسې د دعاوو په هيله

فرید احمد هلال

د خاص کونړ د عالي دار المعلمین استاد او د پښتو خانګي آمر

سویزه

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العلمين والصلوة والسلام على رسوله محمد واله واتباعه
اجمعين. اما بعد :

دا کتاب، په لوړ غږ هره بسخه دې ته رابولي، چې پر خپل دین ځانونه
نېکمرغې کړئ، د الله پر لورینو او بېگړو خوبنې شي.
دا کتاب د تمی او اميد یوه وړانګه ده او د هري هفې بسخې لپاره د موسکا
زېږي دی، چې له غم او اندېښنو نه یې زړه تر مورګو راډک شوي وي.
دا کتاب په لوړ غږ تاسې دې ته رابولي، چې مرستې ته انتظار وکړئ او تر
هري تنگسي وروسته د خوبنې او سوکالي تمه ولري.
دا کتاب د بسخې عقل او د هفې سپېڅلي زړه ته وايې، چې له صبر او زغم نه
کار واخله او پر الله له بدګومانۍ نه څان وساته، څکه چې الله درسره مل
دي، هم هفه ستا لپاره بس او ساتندوى دي.

د نړۍ نېکمرغه نسخه

د نړۍ د نېکبختي نسخې په نامه پیغام

هره هفه نسخه، چې الله ﷺ یې رب، اسلام یې دین او محمد رسول الله ﷺ یې په پېغمبری منلى وي، د دین لاره یې خپله کړې وي او نبوي استازيتوب یې خپله دنده ګنلي وي.

هره هفه نسخه، چې د کور روزني ته ژمنه وي، هفه چې له خپلو الفاظو سره یې مجاھده او خپله لمن یې پاکه ساتلي وي.

هره هفه نسخه، چې خپل بچي یې په دین روزلي وي، یانې د سنتو اړوند یې هفوی پاللي او غوره چاري یې وربسولې وي او دنسو چارو په ګانه یې سمبال کړي دي.

هره اندېښمنه او غمجنه نسخه دې خوشحاله شي، څکه چې د الله ﷺ لوريښې پړي پنډي دي.

سنه مکرمہ

د لیکوال وړاندیز

ای نېکمرغې بسخی!

ته په دین او ادب، بلکې په جومات، دعاګانو او د مراقبې له پلوه په ټوله
نړۍ کې له هر ډول ګانې پرته هم نېکبخته يې!
ستا نېکبختي ستا د زړه او روح په سپېڅلتیا کې نغښتی ده، نه په مجازي
مینې او عشقی خیالاتو کې، بلکې د مجازي مینې او عشقی خیالاتو اړوند
کيسې لوستل انسان له خپل او سنی حال نه لري باسي.

کېدای شي د داسې پېښو له لوستني نه ته بني هيلې او خوابه خوبونه ووينې؛
خو پایله به يې پر لته سربېره بد ګوماني او یا تر دې هم بدتره وي، څکه چې
دا ناوره او ناسمې پېښې، مکر، چل، مرګ، ژوبله او داسې نورو ناوره جرمونو
ته لار جوي وي.

په دې کې هم شک نشته، چې څینې پېښې د نوي کولتور په پامنيوی ليکل
شوي وي، یاني ټولې پکې د لغړتوب او بد لمنې خبرې وي؛ نو له دې امله
هره هوښياره او څير که بسخه باید داسې پېښې او کيسې ولولي، چې وجدان ته
ژوند او سپېڅلتیا وربښې.

پورتنې خبرې مې په دې موخه ليکلي، چې خپلې خويندي د لويدیځې ټولنې
د زهرجن کولتور اغېز نه وساتم.

ما په دې کتاب کې د الله او د هفه د استازې ذکر کړې کيسې او پېښې
راخیستې دی او تر دې بله سپېڅلې او غوره خبره به لا کومه وي، چې یوه
مسلمانه خور د دین له امله نېکبخته شي!

(د کتور عائض القرآنی)

د نېړۍ نېکمرغه بسخه

یاسمین

لومړۍ: له څانه د شهدو مچۍ جوړه کړه او د شهدو د مچۍ په څېر پر ګلونو
کېښه!

دویم: ته دومره وخت نه لري، چې د نورو نیمګړ تیاوې وپلتې او تېروتنې یې
وشمېږي.

درېیم: که د الله لا رب بونې درسره ملي وي؛ نو بیا له شه شي ډار پېږي؟؛ خو
که الله دې خلاف وي؛ نو خوک به دې تري وژغوري؟

څلورم: د کینې اوږد بدن خوري او د غیرت ډېربنست د اور لمبه کېدل دي.
ېنهم: که خپله نننې ورځ نه کړي؛ نو سبانې ورځ؛ خو هسي هم نه لري

(یانې هغه خو په یوه غېبېي نېړۍ کې پته ده).

شهرم: له بي ځایه او ناوړه بندارونو خنځه څان په روغه را او باسه!

اووم: د بنو اخلاقو په ګاڼه څان تر باغچې هم بنکلې کړه!

الله له نورو سره تر خپله وسه بنېګړه کوه، څکه چې دا هم د نېمکرغی د
ازراسه کولو لار ده.

نهم: کېښه ګر مرګ ته وسپاره او دېسمن هېر کړه!

پام:

پام چې! د خپل ژوند ارزښتمني شېبې په بې ګټو چارو، غچ، په بحث او
مباحثه کې له لاسه ورنه کړي!

پام چې: د شتمني هوس ته پر روغتیا، نېکمرغه، خوب او سوکالی
لومړیتوب ورنه کړي!

پام چې: د بل نیمګړ تیاوې مه پلتئ، پردي غیبت مه کوئ، او پر خپلو
نیمګړ تیاوو ستړ ګې مه پتھوئ.

پام چې: څان د هيلو په بې پایه سمندر کې مه لاهو کوئ، چې د هري هيلې
په ترسره کولو پسې لکیا شئ او د ژوند اصلی لوری درڅخه ورک شي.

پام چې! د څان او کور په پاكوالی کې لتهي مه کوئ، څکه چې په دې سره کور
او چاري بې نظمه کېږي.

پام چې! له حرامو خوړو، خښو څان وساتئ.

پام چې! په تپرو پسې مه ژاړئ.

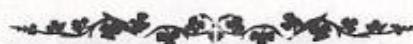
پام چې! د اخروي چارو په اړه څان په لتهي مه وھئ او مه د اخترت له پېښو نه
بې پروا کېږي.

پام چې! په حرامو او ناروا چارو کې خپل وخت او شتمني مه خرابوئ.

د نېرى نېکمرغه بىشى

هو!

د خپلې موسكا چىنى پە خوتىدا راولى، چى پردى زېونە خەوب كەرى
 هەرە هەفە خوبىدە كلمە و كارۋى، چى مىنە رازپېرىدى او نفترتونە لرى باسى.
 هەرە هەفە شى خىراتوئى، چى بىوزلە خوشحالوي او وېرى مېرى
 لە قرآن كريم سره تراو ولرى، پە خىرتىيا او خشوع سره يې تلاوت كوى،
 توبى او استغفار خپلە دندە و گىنىي.
 دھاكانى او ذكرىونە چېر كوى، بىا بىا دعا غواپى او د خپلې توبى پخلى كوى
 خپل بىچىي پە دين وروزى، د سنتو پلىيونى يې كىرى او تل ورته گتىور
 لەھىختونە كوى.
 لە هەفي بىشى سره ناسته، ولاپە او دوستىي كوى، چى لە الله خخە وپرپېرىي،
 لە دين سره مىنە لرى او تۈلنىيىز ارزىبتونە پە پام كې نىسى.
 د مۇروپلار مىنل، د خپلۇي پامنیيى، لە گاوندېيانو سره بىشە درشە، د
 يالىم كفالىت، د مېڭە اطاعت او هەر گتىور كتاب مطالعە كوى!

افرين!

پر هر هغه بسخه، چې د لمانځه پابنده وي.

پر هر هغه بسخه، چې پرده کوي، خپل پت او عزت ساتي.

پر هر هغه بسخه، چې د ديني علم په ګانه سینګار او عقلمنه وي.

پر هر هغه بسخه، چې وفاداره، ايمانداره او صدقه کوونکي وي.

پر هر هغه بسخه، چې د الله ذکر، شکر او د دين په خپراوي کي کارنده ونډه

اخلي.

پر هر هغه بسخه، چې د اسيه، مریم او خدیجې رضی الله تعالى عنهن پليونې
وي.

پر هر هغه بسخه، چې خپل بچي زهور مجاهدين روزي.

پر هر هغه بسخه، چې تولنیز ارزښتونه پالي.

پر هر هغه بسخه، چې د الله تعالى پر دين غیرت کوي او له بدیو خان لري

ساتي.

د نړۍ نېکمرغه بسخه

ای زما خوردي!

دا کتاب ارومرو ولوله! څکه په دې کتاب کې ریښتینې خبرې، حکیمانه اصول، ډېرې اغېزناکې خبرې، بنه فکر او پخي تجربې شته.

دا کتاب ولوله! چې غمونه او اندېښني دې لري شي، د فکر لوری روښانه شي، عقل دې له ناوره خیالونو پاک شي، د دې کتاب لوستل به تاسې د بسپرازه شنو باғونو پر لور روان کړي او د نېکمرغى خوټېدلې چینې به ووينې، هيله من یم، چې اللہ به د دې کتاب په لوستو تاسې ته په خپل لور او پېرزوینې سره د دنیا او اخرت نېکمرغى درپه برخه کړي.

ما په دې کتاب کې داسي ګانه راټوله کړي ده، چې تاسې ته بسکلا درښې په دې کتاب کې د ریښتینولی هفه رپا پرته ده، چې د سرو او سپینو زرو تر ګللا هم ډېره رنه او پېر کېدونکې ده، د دې کتاب خپرکې د ګانې په نامه او ډول شوي او تر کومه، چې دا کتاب له تاسې سره وي؛ نو د دنیوی ګانې پوروا مه کوي او ځانونه د دې کتاب په ګانه سینګار کړئ، چې د نړۍ د انګړه نو بسخو په کتار کې وشمېرل شئ!

د دنیوی ګانه

د مسلمانی پښخي

پاره لس

لوره بيه

گاني

د نېکمرغه بسخه لپاره د ګلانو ګډه

لوړۍ ګل

داله یاده مه باسه، چې ستارب بښونکی او توبه قبلوونکی دی

دویم ګل

پار ېړولو شفقت کوه، چې نېکمرغه شي، اړه کس ته خیرات ورکوه، چې
روغتیا ومومي، له چا سره کینه او دبسمني مه کوه، چې په عافیت سره
اووسې

درېیم ګل

ښه ګومان لره، څکه الله درسره مل دی، ملاګه ستا لپاره د بښني دعاګانې
څوارې او جنت دي د ورتلو لارې خاري
څلورم ګلهر الله بنه ګومان کوه، خپلې اوښکې پاکې کړه او د الله درکړي نعمتونه
راړه زړه کړه؛ نوله غمونو او اندېښنو به خلاصه شي
ېنهشم ګلداسې فکر مه کوه، چې ګوندي چا به دا دنیا شل کړې وي، څکه په نېړۍ کې
داسې خوک نه دی تېر شوی، چې ټول ارمانونه یې ترسره شوي وي، له
ګډه ستونزې او اندېښني سره دي مخ شوي نه وي
څېړم ګلد هر ما د وني په څېر لوړ همت ولره، لکه چې د خرما ونه دنګه او له هرې
لړۍ له لوړه ده، چې خوک یې په تېږه ولې؛ نو هغه ورته خپلې مېوې
داړلوي
څووم ګلایا یا ګله اورېدلې دی، چې په خپه کېدو ګوندي ورک شوي شي تر لاسه
ګډه، او یا په غمجنېدو کومه تېروتنه سمه شوي وي؛ نو بیا ته ولې اندېښمنه

د نړۍ ټیکمړغه پېښه

او غمجنه یې؟

اټم ګل:

د مصیبیتونو او فتنو انتظار مه کوه، بلکې د امن، سلامتیا او عافیت انتظار کوه.

نهم ګل:

د خپلې سینې د غچ اوږد په بښنه ووژنه!

لسم ګل:

او دس، غسل، خوشبو او مساواک د هرې تنگسي او اندېښني دوا ده.

خلا

لا حول ولا قوة الا بالله.

لومړۍ ګانه:

له ذورواکۍ سره د بنسخي مقابله

ما مطهی فات والمؤمل غیب - ولک الساعۃ التي أنت فيها

د شعر ژباره:

په تبر شي، هېر شي او راتلونکي په یوه غيبېي نړۍ کې پېت دی او ستا په
لاس کې یوازې او سنې وخت دی

ناسې نه ګورئ، چې خنګه په قرآن کريم او حدیشونو کې الله او د هغه
فهبر د فرعون بنسخه اسيه بي بي ستایلې، لکه چې الله فرمایي

﴿أَقْرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِّلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِي لِي عِنْدَكَ يَنْتَهِ
إِلَى الْحَيَاةِ وَنَحْنُ نِحْنُ مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَّلَهُ وَنَحْنُ نِحْنُ مِنَ الْقَوْمِ الظَّلِيمِينَ﴾

او د مومنانو په اړه الله د فرعون د بنسخي مثال وړاندې کوي، کله چې هغې
دعا وکړه، چې ای زما ربه؛ زما لپاره له خپل څان سره په جنت کې یو کور
کړه او ما د فرعون او د هغه له عمل نه وژغوره او له ظالم قوم نه
دلاسون راکړه.

ای وړانه خیرې شي، چې الله خنګه د یوې مسلماني بنسخي لپاره د اسيه
ږاندې کړې او دا د هرې هغې بنسخي لپاره غوره نمونه ده، چې پر سمه
لاره تکل غواړي.

ایو یې یې خومره عقلمنه وه، چې څان یې الله ته نېړدې کړ او د فرعون
ټاکړ له اطاعت نه یې څان ډډې ته کړۍ و، د دنکو مانیو ژوند یې د الله پر
ایو ډوالی قربان کړ او د دنیوی شان شوکت په مقابله کې یې د جنت هغه
کړۍ، څوښې کړۍ، چې لاندې ترې نهرونه بهېږي.

ایو رېډاوا، چې اسيه بي بي له الله سره د ډېر عظمت لرونکي بنسخه وه، چې د

د نړۍ نېکمرغه پېغه

او غمجنه یې؟

اټم ګل:

د مصیبیتونو او فتنو انتظار مه کوه، بلکې د امن، سلامتیا او عافیت انتظار کوه

نهه ګل:

د خپلې سینې د غچ اوږد په بښنه ووژنه!

لسم ګل:

او دس، غسل، خوشبو او مسواك د هري تنگسي او انډېښني دوا ده

څلا

لا حول ولا قوة الا بالله.

لومړۍ ګافه:

له ذور و اکي سره د بسخې مقابله

ما مغضي فات والمؤمل غیب - ولک الساعۃ التي أنت فيها

د شعر ژباره:

په تهري شي، هېر شي او راتلونکي په یوه غيبيي نړۍ کې پتې دی او ستا په لاس کې یوازې او سنې وخت دی

ناسې نه گورئ، چې خنګه په قرآن کريم او حدیثونو کې الله او د هغه ټه همېر د فرعون بسخه اسيه بي بي ستایلې، لکه چې الله فرمایي:

وَطَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَتَ فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِي لِيْ عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَلَّةِ وَنَجِنَى مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمِيلِهِ وَنَجِنَى مِنَ الْقَوْمِ الظَّلِيمِينَ

لیباره:

او د مؤمنانو په اړه الله د فرعون د بسخې مثال وړاندې کوي، کله چې هېږي دها وکړه، چې ای زما ربه! زما لپاره له خپل څان سره په جنت کې یو کور ګوره او ما د فرعون او د هغه له عمل نه وړغوره او له ظالم قوم نه لډاښون راکړه.

اړو ورته خیرې شي، چې الله خنګه د یوې مسلماني بسخې لپاره د اسيه ټه کړي او دا د هرې ټه کړي هېږي بسخې لپاره غوره نمونه ده، چې پر سمه لاره تکلل غواړي.

اړو اړو یې خومره عقلمنه وه، چې څان یې الله ټه نېړدي کړ او د فرعون ټه اطاعت نه یې څان ډډې ټه کړي و، د دنگو مانیو ژوند یې د الله پر اړو اړو ټه قربان کړ او د دنیوی شان شوکت په مقابله کې یې د جنت هغه ټه کړي، ټه کړي کړي، چې لاندې ترې نهرونه بهېږي.

په دنالهوا، چې اسيهه بي له الله سره د ډېر عظمت لرونکي بسخه وه، چې د

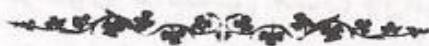
د نړۍ نېکمرغه بنځه

فرعون په څېر ظالم او کافر پاچا په مخکې یې د حق کلمه وویله او په دې لار کې یې بلا ستونزې وګالله ان تر دې، چې شهیده شوه؛ خو الله تر قیامته پورې د بنځو لپاره نمونه وګرڅوله، په قرآن کریم کې یې وستایله او د هغې پر عملونو الله خپله خوبني خرګنده کړه او د فرعون سپکاوی یې بیان کړ
رونا

که د تېز توپان پر مهال ته په یوه خلاص میدان کې هم یې: نو تمه ولره!

خلا

إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا
ثُبَارَه
بېشکه له تنگسي سره پر اختيا هم ده

دو بىعە ئاپاھە

لە قا سوھ د الله د فعمتو نو يوه پراخە زېرمە شتە
لە طائۇف الله وان طال المدى - كلمحة الطرف إذا الطرف سجي

د شەعر ئېپارە

كە ئىدىپىمن وخت خومرە ھم اويدىد شي؛ خو بىا ھم د الله لورىنىي او
بۇرۇشى د سترگو پە رپ انسان تە رارسىپرى

(ئە) خۇرىي خورىي! پە هەرە تنگىسە پىسى اسانىي وي، پە هەرى اوېنىكىي پىسى
قۇرسىكا وي او پە هەرى شېرى پىسى رون سبا شتە، داندېبىنۇ دا تورىي ورېڭىي بە¹
لازىمىي، د غم دا شىپە بە سبا شي، دا ستونزىي بە ان شاء الله ھوارىي شي او
الله بە سوکالىي درېپە برخە كېرىي؛ خو دا پە ياد ولرە، چې ستا لپارە پە هە
ئەللىكىي اچىرلىكىل كېپرىي، كە تە مورىيى؛ نو ستا بېچىي بە داسلام مرستندويە
لۇ د دىن خەدمەتكاران وي؛ خو پە دې شرط، چې تە يې بىنە پالنە او روزنە
ۋەڭىرىي، ا تو ھەمدەغە بېچىي بە سبا تە خېل رب تە سر پە سجده وي او تاتە بە²
داڭانىي كوي، وگورە يوه مشفقە او نرم زېرىي مور خومرە لورە مرتىبە لرىي،
ئەپە ئەپە پە سجدو كىي ورتە دعاڭانىي كوي.

د ئەلپارە يوازىي ھەمدا ويأپ بىس دى. چې د رسول الله مور بى بى ھم يوه
پە ئەپە، چې تۈل انسانىت تە يې د محمد رسول الله پە خېر يو لارنىسۇد
ۋەلىي كەن

ئە دا ئۆزىلە لرىي، چې نورىي بىشىي ھم اسلام تە راوبولىي او د دىن دعوتىگرە
ئە كولايى شى، چې نورىي بىشىي ھم داسلام پە سېپخلىي لار روانىي كېرىي،
ئە كەن ئەنە كە پە خېل سىرت او نېكىو چارو ولاړه اوسيي؛ نو هغە لورە كارونە
ئۇرۇرۇ، كولايى شى، چې لوى لوى ويناوال يې پە ممبرۇنۇ نشي كولاي

د نړۍ نېکمرغه نسخه

څومره به د اسي نسخې وي، چې په یوه کور، کلي او مالت کې وخت تپر کړي او د چم ګاونډه تولې نسخې يې د پردي. پاکلمنى او بىكلې سيرت مثالونه بیانوی، چې د نورو بسخو لپاره غوره بېلګه وګرځي

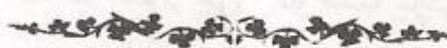
رونا

تولې غوته به ګل شي، اندېښنې به له مينځه لارې شي او سوکالي به راشي
خلا

سَيَّجَعْلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا

ثباهه

لېږي نه ده چې الله تر تنګلاسي وروسته پراخي هم وربه برخه کړي

د الله لور او پېروزويښي راپه زړه کړه او په الله تعاليٰ به گومان ولره
أتیاس آن تری فرجاً - فأين الله والقدر؟!

کله له له پراخی خخه نهیلې یې؛ نو بیا الله او تقدیر چېرته دي؟ یانې مه
نهیلې کېږه.

کله له د الله په لار کې د مجاهدي په لړ کې له کومې ستونزې سره مخ شي؛
نو ان شاء الله، چې هغه به ستاد ګناهونو لپاره کفاره شي

(۱) تاسی ته د پېغمبر له مبارکې خولې زېری در کوم، هغه فرمایي:
کله پیشنه د خپل رب اطاعت وکړي پنځه وخته لموڅخ وکړي او خپله لمن
واکه وساتې؛ نو الله به یې جنت ته تنباسي دا تولې خبرې د هفو بشو لپاره
ړوکړي اسانې دی چا ته، چې الله د دې چارو توفيق ورکړي؛ نو تاسې هم له
کله خخه د نېکو چارو توفيق و غواړئ او دا لور رتبه چارې راخپلي کړئ،
کې الله در باندې ولوري، د دنيا او اخترت نېکمرغې مو په برخه شي او پر
کله اهای ودرېږئ، چې دین اسلام درته د ودرېډو امر کوي.

و قرآن او سنتو پر حکمونو عمل کوي، څکه چې ته یوه مسلمانه بنسخه یې او
و اړیکه لپاره د ويایر خای دی، ته نه ګوري، چې خومره بنسخي داسې دی، چې
و اړۍ ټه زېرې سېیمو کې زېرېدلې دی، چې په بنه او بد پوه شوې؛ نو یا عیسویانې
اوو، یا یهوداني او یا شیعه ګانې شوې دی او پر دې سربېره داسې ولسونه
کړم الله، چې د دین پر وړاندې په مخالفت کې ولایه وي؛ خو الله ته
کړي یې او د محمد رسول الله د امتی کېډو په ويایه یې ويایلې
او د رسول الله د سېېخلو بیبيانو پر نقش و قدم د تلو لار یې درېښو دلې او
کړو، نېکمرغه یې، چې الله د پنځو لموڅخونو وس درېښلې او ته له دې
کړو، نېکمرغه یې، چې د رمضان میاشتې فرضي روژې نیسي، د بیت الله

د نړۍ نېکمرغه بنځه

حج او پرده کوي او ستا تر ټولو لویه نېکمرغی دا ده، چې الله دې په ربوبیت یاني خپل رب، اسلام دې خپل دین او محمد رسول الله دې وروستی پېغمبر منلى.

وغا

ستا سره زر ستا دین دی، ستا هګانه ستا اخلاق دی او شتمني دې ادب او شرافت دی.

خلا

حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ^⑤

ثبارة:

زمور لپاره الله کافي دی او هماغه ډېر نه کار جوړ وونکي دی

د نړۍ نېکمرغه بنځه

خلورمه گانه

مسلمانه او نا مسلمانه بىخه سره نشي برا بوبدای
فما يدوم سرور ما سررت به - ولا يرد عليك الغائب الحَرَنْ

ژباره:

که خوبني تل نه وي؛ نو په اندېبنو هم له لاسه وتلي شيان بېرته ته
راستنبىرى.

ته به هله نېکمرغه شي، که پر دې خبره دې سر خلاص شي، چې په اسلامي
ھپواد کې د مسلماني بىخې مرتبه او په يوه کفري ھپواد کې د نامسلماني
بىخې ارزښت و پېړنې، چې هغه خه ارزښت لري؟

مسلمانه بىخه په يوه اسلامي ھپواد کې د ايمان خاونده وي، روزې نيسې، د
نهجدو لمونځونه کوي او خيراتونه کوي، له ګاونډيانيو سره بىپګړه او پر خپلو
پېړيو شفقت کوي؛ نو و ګورئ، چې داسي مسلمانه بىخه خومره نېکمرغه ده،
لکه په هر پل ورته اجر، ثواب د الله خوبني او د سکون شتمني ور په برخه
کېږي

دې پر عکس په نامسلمانه ھپوادونو کې له حقیقت نه ناخبره نامسلماني
بىخې دیو خو تکو په خاطر خپله حیا تر پېښو لاندې کوي، سره له دې چې
هیا د بىخې بنکلا او ګانه ده؛ خو نامسلماني بىخې له دې ارزښتونو سره د
لاالشایی، له امله څای پر څای نمایش او څان بنودنه کوي؛ نو داسي بىخه په
لوړی لاس خپل ارزښت له لاسه ورکوي، څکه چې عزت او شرافت نه لري
او ګادرغه او د لوړې مرتبې خاونده یې!
په دې، اړه د قرآن کريم دې ایت ته څیرې شي!

وَلَا تَهْنُوا وَلَا تَحْزِنُوا وَأَنْتُمُ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ⑤

ئىز بازە: بې زىرە كېرىئى مە، اندېنىمن كېرىئى مە، هىدا تاسى لاسىرى ياست كە تاسى
مۇمنان اوسىئى

وفا

د ھر انسان ۋۇند تېرىپىزى، ھەفە كە پە بىكلىيە او دىنگ ما نىيۈكى اوسيي او كە پە
كۈچلۈ كې؛ خود پام وې خبرە دادە، چې پە دوى كې بە نېڭىر غە خوک وي؟
خەلا

الله الله رب لا اشرك به شيئا
الله زما رب دى او زە لە خېل رب سەھىخوک نە شريكوم

بندهمہ گانہ

لتهي او سستي له ناكامه، سره فه شلبدونکي اوريکي لري
زه تاسې ته سپارښتنه کوم، چې وزګاري مه کېنئ، د سستي او لتهي خادر له
خانه وغورخوئ، بلکي سر له اوس نه پاخي، خپل کور راجوړه کړئ، خپلي
چاري په بنه ډول ترسره کړئ، لمونځ او تلاوت وکړئ، کوم بنه کتاب
مطالعه کړئ، یا له خپلي ملګري او ګاونډي سره کېنئ او د دين په اړه ورسره
هله خبرې وکړئ، چې د الله د نبردېکت لامل وي؛ نو ان شاء الله څانونه به
خوبين او نېکمرغه وانګېږي.

فرض کړئ؛ زه بیا تاسې ته وايم، چې څان د وزګارتیا منګولو ته مه سپارئ،
څکه وزګارتیا غمونه، اندېښنې او شکونه رازپېروي. خپله بنه او صورت هم له
پامه مه غورڅوئ، بلکې څان بنه پاک ساتئ په کورکې خوشبویی کاروئ،
کورنې توکۍ پر خپل څای په ترتیب سره ېددي، له مېړه، بچيو او نورو
لوانو سره بنه چار چلن کوئ.

ههدا راز بله سپارښتنه درته دا کوم، چې ځانونه له ګناهونو وساتی، څکه
ټلهه د ټولو اندېښتو جرجه ده او په ځانګړي ډول له هفو ګناهونو نه ځانونه
وساتی، چې د بنخو ډپره برخه پکې بنسکله وي، لکه په بدہ سترګه نورو ته
کتل، له ګوره بهر خپل ډول بنسکاره کول، له نامحرم (پرديو سرييو) سره په
ټولهه د ټکنې ګپت کې ناسته ولاړه کول، په خپلو منځونوکې لعنتونه ويل، یو بل ته
په ډورونه او ګنځاوي کول، غيبيت کول، د مېړه نافرمانۍ کول، د مېړه بنسپکړو
له په سړکه سترګه کتل او داسي نور ګناهونه، چې اکثره پشخي په دي

د نړۍ نېکمرغه بنځه

ګناهونو کې بنکېلې وي؛ خو ته له د اسې ګناهونو نه څان وساته او د الله له
غوسې نه ودار شه، څکه الله نه وپره به ستا د نېکمرغه لامل شي او الله به
درنه راضي شي

روفا

که د انډېښنو، ستونزو او مصیبتو نو په ګرداد کې بنکېل شي؛ نو په لوړ غږ
دا کلمه وواي، چې (لا اله الا الله).

څلا

فَصَبِّرْ جَمِيلْ

ثبایه:

صبر بنه شي دی

شېرىمە ئاپە

قە تو مىليونونو بىخۇ غورە يى!

كە نېرى تە وكتل شي: نو روغتونونه لە ناروغانو ڈك دى. چې هفوی كې خوک د يوپى او خوک د بلى پېبنې بىنكار شوي او خوک د زىرە پر ناروغى اختە دى، همدا راز بل لور تە زندانونه ھم لە خلکو ڈك دى، چې لە دنيوى خوند لە بى بىرخې پاتى دى كە پە نېرى كې معدوزە خلکو تە گورى: نو چېر خلک د معدوزتىيا بىنكار دى، چې پە خىپلو استوگنىخايونو كې ھم گەرچىدى او راڭرچىدى نشي، ئىكە خوک پە پىنبو شل دى. خوک پە سترگو ۋاندە دى او خوک لېونى دى. د عقل لە نعمت خخە بى بىرخې دى او پە نېرى كې داسې فقيران ھم شته، چې كە پە تن روغ دى: نو پە كودلوا او كنپولو كې د بىوزلى شېپى سبا كوي.

شە فكر كوي! ايا پە نېرى كې بە داسې بىخى نە وي، چې پە يوه پېبنې كې يې ټول بچىي مەرە وي؟ (نن سبا خوبى شىمپە داسې بېلگى شته پە ځانګړي ډول د منځنى اسيا پە اسلامى ھېوادونو كې)، ياد كومى بىخى سترگو او غورونو كار پېبنى وي او ياد يې لاس او پىنبو كار پېبنى وي او ياد لېونى شوي وي او ياد داسې بلى نە رغبەدونكىي ناروغى سره مخ شوي وي، سره لە دې، چې تە پە ټولو اندامونو روغە جورە بىنه خوندور ژوند تېروپى: نولە دې املە تە بايد پر خپل ژوند د الله شکر و كېرى او خپل ارزىتىمن وخت پە هفو چارو كې تېر نە كېرى، چې الله پرې خفه كېرى لكە د تلوىزىيون او كېبل پە كتلۇ وخت بىر بادول او داسې چېنلۇ تە كتل، چې انسان د بىلەنلى او لغېر توب لور تە

د نېړۍ نېکمرغه بنسخه

راکابري او په زړونو کې غمونه او اندېښنې رازپېروي
خو له دې امله پکار ده، چې خپل کور له تلویزیون او داسي نورو چټليو نه
پاک کړو، څکه دا هغه فتنه ده، چې د ټولې نړۍ چټلتیا او چټل کولتور د
انسان کور او ژوند ته رانتباسی

رنا

تېرى کوونکى د قیامت ورځې ته پرېرده، څکه هلته به یوازې د الله ذات
قاضي وي او پرېکړه به کوي

څلا

تل په تنګسې پسې اساتي وي

اوونه گانه

په جنت کې د خان لپاره مانی جوړه کړئ
اطعنه مطامعی فاستعبدتني- ولو أني قنعت لكتُ حُرَّا

٣٦٣

زه په خپلو هيلو پسي تلم، ٿڪه د مربيتوب په لومه کي ڪښپوٽم، که د دې پر ڦائي مې قناعت خپل کري واي؛ نواوس به خپلواكه و م.
تاسي و گورئ، چي خومره ولسونه له دې نږي نه تللي دي ايا هفوی له ڇان سره شه ويي دي؟ ايا هفوی له ڇان سره دنگي او بنسکلي ماڻي يوروئي، چي دوي پکي عيش عشرت کاوه؟ ايا هفوی له خپلو سرو او سڀينو سره بنخ شوي او که نه له يوه عادي کفن سره؟، نه بلکي له مرگ سره يي خپلوانو له واره د تن کالي هم تري وويستل او په عادي کفن کي يي تر رانغبنيتو وروسته قبر ته وربنكته کري دي او بيا هفوی ٿول په قبر کي له دې پونستني سره مخ شوي، چي ستاسي رب (پالونکي) خوک دي؟، پيغمبر مو خوک او دين مو خه نومپيري؟؛ تو پكار ده، چي تاسي هم د هفي ورخي تياري و گرئ او پر دنيوي شيانو مه خپه گپري، ٿڪه چي دا نږي ڏپره بي ارزبنته او فاني ده او له نپکو پرته هيچ شي پايمنت نه لري، لکه چي الله فرمائي

وَمِنْ عَمَلِ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ اُنْثَى وَ هُوَ مُؤْمِنٌ فَلَئِنْخَيْتَهُ حَيْوَةً طَيِّبَةً وَلَئِنْجَزَيْتَهُمْ أَجْرًا هُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٠﴾

١٣٦

هر خوک چې بنه عمل و کړي، که هغه نارینه وي او که بسخه، په دې شرط چې مومن وي، پر هغه به موږ په دنیا کې سپېڅلی ژوند تېرکړو او اخترت کې يه، دغسي خلکو ته د هفو اجر له دېر و پنو عملونو سره سم ورکړو.

۲۹

ناروغي يو داسي لوست دی، چې زبری پکې نغښتل شوي او روغتیا يوه ډپره
لور بیه ګانه ده.

اټمه گانه:

په لوی لاس خپل زړه مه خرابوه!

إن کان عندك يا زمانُ بقیَّةً - ما يُهان به الكرامُ فهاتِھَا !

ژباره:

ای زمانی که له تا سره داسي شه پاتې وي، چې عزتمن سپکوی ښه نو رايې کړه
 له دې امله پکار ده، چې له هر هفه شي ډډه وشي، چې وخت ټبریادوی، لکه
 ناروا انځورونه کتل، غیر اخلاقی ناولونه او یا د ملحد ډوله - خلکو کتابونه
 لوستل، بلکې د دې پر څای ګټورو شیانو ته پام پکار دي، لکه دینی کتابونه
 او د اخلاقی ارزښتونو په ګانه سینګار اسلامي مجلې لوستل پکار دي، چې
 دنیا او اخرت پري ښکلې کېږي، څکه د څینو کتابونو په لوستتو د انسان په
 زړه کې شکونه راټو کېږي او دا د نامسلمانه ټولنو د هفو ناوړه کنولتورونو اغېز
 دي، چې نامسلمان هپوادونه یې رالېږي او له دې لارې په اسلامي هپوادونو
 کې د خپل ناوړه فکر د خپرولو هڅې کوي.

په هر حال د غيبو کنجيانې د الله په واک کې دي او هماغه ذات غمونه او
 اندېښني پر خوبني بدلولای شي او په دې لړ کې دلاندینې دعا ټپره کارنده او
 ګټوره ده.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمَّ وَالْحَرَزِ وَالْعَجْزِ وَالْكَسَلِ وَالْبَخلِ وَالْجُبْنِ وَضَلَاعِ
 الدَّيْنِ وَغَلَبَةِ الرَّجَالِ

صحیح البخاری - حسب ترقیم فتح الباری - (۹۹ / ۷)

ژباره:

ای الله زه په تا پوري له غم، اندېښنو، کمزوری، لټۍ، بخل، بیچې زړه توب، د

ئور لە دېر والى او د خلکو لە غوسى نە پنا غواچم
كە تاسىي دا دعا چېرە غوبىتە؛ نو ان شاء الله، چې ستاسى قول غمونه او
الدېلىنى بە خىتمى شى.

وفا

پە يوه ثانىيە كې د تسبىحاتو زىرى وكرە، پە يوه دقيقە كې غورە فكر وكرە او
پە يوه ساعت كى خپل كار بشپىھ كە!

خلا

أَمْنٌ يُجِيبُ الْمُضْطَرَ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ

زېباوه:

شوڭ دى چې د بېكىس بېوس دعا اوري كله چې هفه يې وبلي او خوڭ د هفه
كې او ايستە كوي؟

د نېرى، نېکمرغه بىشخە

نەمە گانە:

ستا معاملە لە هەفە كريم او وحيم ذات سره ٥٥.

زە تاسىپ تە زېرى در كوم، چىي الله ﷺ ستاسىپ لپارە دېر غورە جنت او پە هەپى كې دېر بىنە نعمتونە تىيار كېرى دى، لە چىي الله ﷺ پە قرآن كريم كې فرمایى:

فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيقُ عَمَلَ عَامِلٍ مِنْكُمْ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ اُنْثَى

ئىتابە:

د ھغۇرب ورتە پە ھواب كې فرمایى: زە لە تاسىپ نە د ھىچ يوه عمل نە ضايىع كوم، كە نارينە وي كە بىشخە.

الله ﷺ لە بىشخۇ سرە ھم د ھفە نعمتونو ۋىزمنە كېرى دە، لە چىي لە سېرىي سرە يې كېرى دە او بىشخى يې ھم ھماگسى ستايىلىي دى، لە چىي سېرىي يې ستايىلىي دى، لە پە لاندىنىي آيت كېي الله ﷺ مۇمنىپ بىشخى لە مۇمنانو سېرىي سرە برابر ذكر كېرى دى، چىي.

إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ

ئىتابە:

بېشىكە مسلمان نارينە او مسلمانىپ بىشخى، مۇمنان نارينە او مۇمنىپ بىشخى. دا آيت بىكارە دليل دى، چىي الله ﷺ پە اجر او ثواب كې بىشخۇ تە ھم د سېرىي ھومرە مرتبە ور كېرى.

لە دې املە پىكار دە، چىي تاسىپ ھم پىزىكى او بىنۇ چارو كلكىپاتىپ شى، پە كور او تولنە كې ضرب المثل شى او د خپىل امت د زلمىيولپارە غورە بېلگە او د نصىحەت لامىل شى.

پە خپىل ۋىزندى كې د اسىيە بىي بىي (چىي د فرعون بىشخە وە) مريم، خديجى، عائشى، اسماء او د فاطمىي رضى الله عنھن پە ھېرى د بىشخۇ پلييونى شى، شىكە

دغه سېپىخلىٰ ھستى د بىنگۈر و بېلگى او داسىپ رىبىتىنىپى مۇئمنانىپى وې، چى د
ورشى بە روژە وې او كرى شېپە بە يې پە تەھجىد و روپولە؛ نو كە تاسىپ دەھفوى
لار تعقىب كېرى، تاسىپ بە ھم نېکمرغه او لە خوبىسى چك ۋوند ولرىئ
وغا

د يىتىيم اوپىكىي پاكى كېرە، چى د الله خوبىي اوپە جنت كې خاى تىرلاسە
كېرى

خلا

آلَّىنسَ الصُّبْحُ بِقَرِيْبٍ^①

زىبارە

ايى سهار تىرىدى نە دى؟

د مسلمانی بُشّی د
نېڭمۇغى پاره لس

ا مېلۇنە

دنېرى نېكىمۇغە بىشە

لسمە ئاپە

تە پە هەر حال بىرالىي يى:

زە پە تېينگار سره درته وايم، چى لە الله نە د اجر او ثواب تەمە ولرى او كە تە لە كوم غم او يىا اندېنىنى سره مخ يى: نو پوهە شە، چى داستاد گناھونو لپارە كفارە دە كە الله مە كە كە كوم زوى دې مې شى؛ نو پوهە شە، چى دغە مې زوى بە دې د قىامت پە ورخ الله لە دربار خىخە يى د اجر او ثواب تەمە دۈل ستونزى سره مخ شى: نو د الله لە دربار خىخە يى د اجر او ثواب تەمە ولرە، دغە ثواب بە دې لە الله سره خوندى وي هەفە ورە او كە لويە ستونزە وي: نو الله بە يى درته پە هماقە كچە اجر او ثواب دركوي، لكە د ولرى، تىندي خپىل اجر دى، د ناروغى پر هە او زىپرىوي درته خپىل اجر دركول كېرىي، ئىكە د الله پر ويراندى هيچ عمل بېكارە نە ئىي او ستونزى زەعمل؛ خو چېرلىك عمل دى، چى دې تە صبر وايى او الله د مۇمن د عملونو داسىي ساتتنە كوي، لكە چا چى لە يىو دوست كە خە امانت پرپىنى وي.

رەنبا

پە لمانخە سىنه پراخېرىي او لە اندېنىنو نە خوندى كېرىي.

خلا

فَخُذْ مَا آتَيْتَكَ وَ كُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ⑤

ئېڭىزلىك

نو خە چى زە دركىم هەفە وائلە او شكر ادا كە.

بىرالىي يى

لومرى امېل:

د الله لورىنى له ياده مه باسە!

كە تە سهار روغه جوړه له خوبه راپاڅي؛ نو شکر پري وکړه، څکه په زړگونو مصیبېت څپلیو بىشۇ هم دغه شپه سبا کړي؛ خوتا په خواړه خوب او هفوی پر زګبروو، همدا راز په زړگونو خوارو، بېوزلو او نېستمنو به هم د نتنى سهار وړانګې ليدلې وي؛ خودغه ورڅ به يې هم د یوې مېرى چوډي په ترلاسه کولو پسى لالهاندہ تپره شي، سره له دې چې له تا سره د حلالو او غوره خورو خه کمى نشتته.

همدا راز خومره داسې بىشىھې به وي، چې په زندان کې شپې ورڅي تپروي او تە د خپلواک ژوند خاوندې يې، خومره به داسې بىشىھې وي، چې لا تراوسه يې له سترګو اوښکې وچې نه دي او په سرو سترګو ژاپي، د خومره ميندو زړونه به په خپلو بچيو پسى کړېږي او خومره بچې به خپلو ميندو پسى ژاپي؛ خو ستا پر شوندو غورې پدلي موسكا، ايا دا ستا پياره د شکر خاي نه دي؟

كله په دې اړه په خپل ګړپوان کې لې سوچ وکړه، چې الله پر تا خومره لورې دلي، څکه شتمني، بچې، بشکلا، روغ بدن، په خپل ھپواد کې او سېدل، چې له مساپرۍ او کډوالۍ خلاصه يې، رهنا، اوېه، هوا، غوره خواړه او داسې نورې بې شمېرې پېرزوینې يې درباندي کړي دي؛ نوله دې امله پکار ده، چې تە څان تر ټولو نېکمرغه وګنې، په خوبنى او د موسكا په بدرګه د ژوند تپرولو هود وکړي.

وفا

د یوې روپى په بدلت کې د فقير دعا او د مسکين مينه وپېره!
خلا

کە د الله پر وېش خوبنې شي؛ نو تە د نېرى شتمنه بىشە کېدای شي!

د نېرى نېکمرغه بىخە

دويم امبىل

لر مال چې نېکمرغى بىرى تولاسه كېرى، لە هەفە دېر مال نە غورە دى، چې
بىدمرغى ورسە ملە وي

ستا لپارە چې خومره ژوند ليكىل شوي، هماگە د خوبنېيىو، قناعت او د سكون
ژوند دى؛ خو حرص او تمە نە يوازى ستابىي ژوند، بلکى ستاسىي روغتىيا،
عافيت او بىكلا زيانمنوي؛ نولە دى املە پكار ده، چې د الله خوبنېي پلتۇنکىي
اووسىئ، پر هەفە خە قناعت و كېرى، چې پە لاس كې مو دى، پر تقدير ايمان
او لە راتلونكىي بىپى هيلىپى ولرىئ.

تابسى باید د شەدو د مچىيو پە خېرى شى، لکە چې هەفە بىھ شيان خورى او بىھ
پىنخوي (پىدا كوي)، كە پر گل كېنى؛ نو گل نە ماتوي، بلکى خېلە غذا ترى
خورى، پە خوند كېنى او لە خوند سره الوت كوي.

دەنە

الله له توبە كۈونكىي سره مىنە كوي، خىكە توبە كۈونكىي الله تە رجوع
كوي؛ نو تاسى هم خېلىپى گىيلې هماگە ذات تە و كېرى؛

خلا

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي أَذَّهَبَ عَنَّا الْحَرَّانَ

زېباپە

او دوى به ووايىي، چې شكر دى د هەفە الله چې لە مورۇ نە يې غم اىستە كې.

سەيدە ئەلمۇنە ئەلمۇنە

درېیم امبل

لور همت ولرى!

په لور همت د غره تر لور و خوکو و خېزى او په دې لې کې تل هخاندى اوسي،
 څکه چې ژوند له تاسې سره د خو لحظو لپاره امانت دى، په دغو خو لحظو
 کې تري ډېر کار واخلى، په صبر او هلو څلوا کې د مېږيانو پليونى شى، لکه
 چې هفوی تل په هلو څلوا بوخت وي؛ نو تاسې هم له وزگارتىيانه چده وکړي،
 څکه وزگارتىيا پر لقى او نېستى سربېره ډول ډول ناروغى رازېروي
 همدا راز که کله له تاسې نه الله مه کړه شه ګنا وشي؛ نوله واره تري توبه
 وباسې، قرآن مجید په يادو زده کړي، که درنه هېر شي؛ نو بیا یې زده
 کړي، که بیا درنه هېر شي؛ نو بیا یې زده کړي.

لنډه دا چې د ناكامى په انګېرلوا همت مه بايلى او ژوند د بدن په څېر دى، لکه
 چې په عملياتو سره بدن بنکلې کېداي شي؛ نو همداسي ژوند هم بنکلې او په
 زړه پوري کېداي شي او پر دې سربېره ژوند د کور په څېر دى، لکه پنګ
 شوي کور چې بېرته له سره رغېداي شي؛ نو همداسي ژوند هم تر خرابېدو
 وروسته بېرته بنې کېداي شي او ترخه یې پر خوبو بدلېداي شي.

زه بیا یو خل تاسې د ناكامى له امله له همت بايللو ژغورم، پام چې په هیڅ
 صورت همت ونه بايلى او له خپلوا مغزو نه د ستونزو، اندېښنو او ناروغيو
 اټکلونه لري کړي، څکه چې الله فرمایي:

وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ^۷

ثباره:

پر الله ڇاډه اوسي که تاسې مؤمنان يې.

د نېری نېکمرغه بىشخه

د فنا

گناه پېپېسۇدل جەھاد دى او پېر گناھ كلك پاتىپ كېدل د جەھاد ضد دى
خلا

وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا

زېباره:

او اى پېغمۇرە! كومو خلکو چې پېر دې كتاب ايمان راۋىر، هغۇي تە زېرى
وركۈرە

خلورم امبىل

له ايمان سره كودله تر هغي مانى غوره ۵۵، چي كبر ورسه مل وي
 كه يوه بىخە په كودله کې اوسيپري؛ خو د خپل رب عبادت کوي، بىخە
 وخته لمونخ کوي او د روزې په مبارکه مياشت کې روزې نيسى؛ نو دا تر
 هفي بىخې دېره نېکمرغه ده، چي په بىكليلو دنگو مانيو کې د پياده گانو په
 شتون کې په وياب او غرور کې ژوند تېروي.
 همدا راز هفه مؤمنه بىخە، چي په كودله کې اوسيپري، د عادي اوبو په خبلو
 گوزاره کوي، په لاس کې يې قرآن کريم او تسبې وي؛ نو دا تر هفي بىخې زر
 خله غوره او نېکمرغه ده، چي پر بخ ملي بستره خوب کوي؛ خوله خپل رب
 نه ناخبره او د سنتوله تابعدارى نه بې برخې وي.
 له دي امله پكار ده، چي تاسي د نېکمرغى پر مانا وپوهېرى، ڭىكە د
 نېکمرغى مانا هفه نه ده، چي تىنك زې و خلکو په خپل ذهن کې انخور كې،
 يانى د هفوی په اند مال، دولت، دينوي شان و شوكت، بىنه كور او بىنه خواړه
 نېکمرغى ده؛ خوداسي نه ده، بلکې نېکمرغى د زېه خوبني، د وجودان سکون،
 دروح راحت، د عقل سالمىيت او قناعت دى.

وغا

دادسي خلک كله راحت موندلاي شي، چي مسلمان زوروبي او يا پري تېرى
 کوي

خلا

وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَمْدِ الَّذِي لَا يَمُوتُ
 ٿياپاه:

اي محمده ﷺ پر هفه الله ﷺ توكل وکړه، چي ژوندي دى او هېڅکله مړ
 ڪپدونکي نه دى.

د نهی نېکمرغه بىخه

پەنجم امبل

د خپلو چارو لپاره مھال و بش و تاکى!

عسى اھم الذى أمسیت فیه - يكۈن وراءه فرج قریب

لپاره:

ما چى پە كوم غم كې ورخ بېگاه كې كاش! چې د دغه غم تر شان نصرت نېردى
واي

د كوم ھكتور كتاب پر لوستو ھان وازمۇئ او ياد قرآن پە تلاوت د ھان جاج
واخلۇ، ھكە كېداي شي د قرآن كريم كوم آيت پر تا اغېز و كېرى، وىدە
احساس دې راوىين كېرى او د همفە آيت لە بركتە هدایت او رەنا ترلاسە
كېرى، چې لە املە يې ستا اندېبنى، شكونە او د نەھىلى سىبورىي د تل لپاره
درسرە خدای پە امانى و كېرى.

كە تاسې د خپل خوارد پېغمبر محمد رسول الله ﷺ سېپېخلى حديشونە مطالعە
كېرى؛ نو درته پە چاڭە به شي، چې روغتىيا بىتىونكى درمل او ھكتور علم ھماگە
دى، چې لە املە يې ھان لە ھمراھى نە وۇغۇرلاي شى، ھكە چې ستا درمل
پە قرآن او سنت كې دى، ستاسې راحت پە ايمان كې، د ستر گو يخوالى پە
لەمانخە كې او د زىرە سلامتىيا مو پە خوبنى كې، سكۇن پە قناعت كې، بىنگلا
پە موسكا كې، عزت مو پە پرده كې او ۋاد مودا لله ﷺ پە ذكر كې نغېشتى دى.

رەقا

تل د بېوزلۇ لە بېپرو نە ھان ساتە!

خلا

لەكىلە تائسۇ اعلى مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَكُمْ

لپاره:

(دا ھەر خە د دې لپاره دى) چې تاسې تە كە ھەر زيان وي، پە ھەنە باندى زىرە
ھاتىي نشى او خە چى الله ﷺ تاسې تە دركوي، پە ھەنە غورپىرى.

شىپرم امىل

زمۇرى نېكمۇرغى خە بل چۈل ۵۵

سېعاقى المريضُ بعد سُقَامٍ - ويعودُ الغريبُ بعد غيابِ

ئىياوه:

ناروغ بە صحت و مومىي، بې دركە شوى بە بېرتە راستون شى.

كە تاسىپ تە خوک وايىي، چې چرامىي، لە بې حىايىي نە دىكىي مجلې او فلمونە كتل د خوبنى او نېکمرغى لاملونە دى؛ نۇ دا درتە دروغ وايىي، ڭىھە دغە تۈل شىيان د بىلەنلىكىلىي گانىپ دى د نەھىلى لارې د غم او اندېبىنسۇ دروازىپ دى او دا د هەفە چا رىيېتىينى خېرىپ دى، چې پر دروغو لارو يې خېپل ژوند تېر كېرى؛ خو پە پايى كې يې ترىپ توبە كېرى؛ نۇ تاتە ھەم پىكار دە، چې لە دغۇ شىيانو او دغۇ لارو چان و ساتىي، چې لە نېفي لارې مو اړويي تاسىپ د قرآن مجید تلاوت خېپلە مشغۇلا و گەرخۇئ، داسىپ كەتۈر كتابونە مطالعە كېرىئ، چې پە لوستو يې ستاسىپ غەجىنى سترگى لە اوپىكىو پاكىي شى او جاري صدقو تە دېپە پاملىرنە و كېرىئ، رىيېتىينى توبە و كېرىئ، چې الله مو گەناھونە دروبىنى او ستاسىپ زەونە لە سکون او خوبنى دىك كېرى.

رۇفا

پە روغ زەرە كې شرك، بې ايمانى او حسد نە وي

خلا

رېت اشىخ لىي صىدرىئى

ئىياوه:

پروردەگارە! زما سىيئە راتە پىرانىزە.

د نېړۍ نېکمرغه بنسخه

اووم امبل

د خلاصون په بېړۍ کې سپره شه!

يا إله الكون قد أسلمت لك - رب فارحم ضعفنا ما أرحمك

ٿٻاڳههه

ای پالونکيئه! ما ځان تا ته سپارلي دی، زما پر کمزوری و لورپرہ، څکه چې ته
پېر رحيم يې.ما د ډېرو سندر غاړو هلکانو او نجونو کيسې لوستلي دي او ډېره د خواشيني
خبره ده، چې روژه داري، عبادت کوونکي سري او بسخي شه شوي؟ ایا دالند
او تنګ ژوند دومره پراخه شوي، چې په ګناهونو يې ولړئ او د لېوانو په څېر
يې برباد کړئ.ایا تاسې پر دې دنيوي ژوند سرپرہ بل ژوند لري؟ پر دې ورڅو سرپرہ
نورې کومې ورځي شته؟

ایا تاڅه د مرګ مری په غاړه کړئ؟

چې نه به مرې او خاوروته به نه ورځي؟ قسم په الله که داسي وي، بلکې دا
دروغجنې هيلى، هسي وهم او ګومان دی، له دې امله ته باید له ځان سره
حساب وکړئ او چتک ګامونه واخلي، چې د خلاصون له کاروان سره مله شي
او د خلاصون په بېړۍ کې سپره شي.

وڼا

عقلمن دې ته وايي، چې دښته بسپرازه کړي

خلا

مرسته تل له اندېښتو سره وي

— ۳۹ —

د نېرى نېکمرغه بىخە

اتم امىل

سجده د نېکمرغى كىلى ٥٥

ولست أرى السعادة جمع مالٍ - ولكنَّ التقى هو السعيد

ئىياوه:

زما پە اند نېکمرغى د مال را تولول نه دى، بلكى پرەپزى رىبىتىينى نېکمرغى

.٥٥

پە تىنى نوتپ كى لومړى مخ د سهار لمونچ دى، تاسى خپله تىنى ورخ د سهار
 پە لمانچە پىيل كېرئ او تر دې وروسته خان الله تە وسپارئ: نو هله به الله
 تاسى له هر چوں اندېپىنۇ خوندى كېرى او د نېكىيۇ لار بە درتە وېسيي او لە تېولو
 بدېيو بە مو وساتى او الله ستاسى لپارە هفە ورخ كله هم نه بركتناكە كوي.
 چې تاسى د دغى ورخى د پىيل يانى د سهار لمونچ نه وي كېرى، خاكە چې د
 قبولىت لومړى نېنې او د بىرالىتوب د كتاب لومړنى عنوان همداشى دى او
 هفە بىخە رىبىتىينى نېکمرغە ده، چې د سهار لمونچ يې پە بىھ دوں كېرى وي
 او هفە بىخە چېرە تاوانى ده، چې د سهار لمانچە تە يې هىچ ارزىبت نه وي
 ور كېرى

رۇنا

بى ځایه او بى گتې جر و بحث د مخ نور كموي

خلا

الْمُنْشَرُخَ لَكَ صَدْرَكَ

ئىياوه:

(اي پېغمبرە)، ايَا مويِر ستا سىنە ستا لپارە پرانتىللە؟

بودي بنسخه

تاسي هم د هفې بودي بنسخي په خېر هود مني او روغه عقيره ولري، چې زوي يې له حجاج بن یوسف سره بندې و او هفه يې د وژلو پرپکړه کړي ووه؛ نو دغې بنسخي ورته وویل، چې اى حجاجه که ته مې زوي ونه وژني؛ نو هم به یوه ورڅ مری، د تل لپاره ژوندي نه پاتې کېږي.

او یا د هفې فارسي بنسخي په خېر شئ، چې چېرته په سفر وتله؛ نو خپله کوډله او چرګ، چورګوړي هرڅه يې پرپښوول او الله ته يې د دعا لاسونه لپه کړل، چې اى الله ته زما د کوډلي او چرګانو حفاظت وکړي، ځکه ته تر ټولو ستر او غوره ساتندوی يې.

او یا د خنساء په خېر استقامت ولري، چې د خلورو زامنو په شهادت يې همت و نه بايله او د الله شکر يې پرڅای کړ او د زامنو شهادت يې د ځان لپاره ويپاره وباله.

دا هم ستاسي په خېر بنسخي وي، چې د دومره لوړي مرتبې خاوندانې شوې، چې تاسي يې تر تنه کيسې لولې او که تاسي د دوى لار تعقیرب کړئ؛ نو تاسي هم دراتلونکيو نسلونو لپاره غوره پېلګه کېداي شئ؛

روڼا

د پرخې له سپکوالې ګته پورته کړئ، لکه چې هفه خومره سپکه او بي وزنه وي، تاسي هم هفسي شئ! د مشکوله خوشبو او د غره له ثابت قدمي نه زده کړه وکړئ او هماغسي ثابت قدمي اوسي!

خلا

وَلَا تَهْنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمُ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ^②
رباړه:

بي زړه کېږي مه، اندېښمن کېږي مه، همدا تاسي برلاسي یاست که تاسي مؤمنان اوسي.

لسم اهل

ته د نړۍ بسکلې بنسخه کبدای شي

وکلُّ الحادثاتِ وإن تناهـتـ - فـموصـولـ بـها فـرجـ قـرـبـ

زباوه

دنیوی ستونزې که خومره هم سترې او ګرانې وي؛ خو مرستې هم ورسره ملي وي

ته د خپلې بسکلا له امله تر لمر هم ډپره څلانده يې، ته د خپلو بنو اخلاقو له امله تر مبنکو هم ډپره ارزښتمنه يې او د خپلې عاجزی له امله تر سپورږمى لویه يې؛ نو پکار ده، چې پر خپل ايمان سربپره خپل قناعت او پرده وساتې یاد ولره، چې ستا ګانه سره، سپین، لعل او جوهر نه دي، بلکې د تهجد دوه رکعته لمونځ، د روژې تنده او هغه پته صدقه، چې یوازې الله ﷺ پرې خبر وي او پر دې سربپره هغه اوښکې، چې ګناهونه مینځي، هغه اوږده سجده، چې د الله ﷺ د تعظیم لپاره وي او له الله ﷺ نه هغه حیا، چې د شیطان له وسوسونه دې ساتې، ستاسې ریښتینې ګانه ده؛ نوراشئ او د پرهیزگارۍ په زړه پوري او زړه رابنکونکې جامه په تن کړئ؛ نو ته به د نړۍ بسکلې بنسخه شي، که شه هم زړې جامي دې په تن وي، همدا راز د حیا بورقעה په سر کړه، څکه چې ته د نړۍ بنه بنسخه يې، که شه هم د پښو کولو لپاره غوره پیزار نه لري او تل نامسلمانو او ګناهگارو بنسخو ته په دې نظر ګوره، چې دوی د دوزخ سکروټې دي

روفا

تاسې ته به د ژوند ټول ګوتونه تیاره بنسکاري؛ خو دغه تیاره ګوتونه په خپله رنما رانه کړه.

څلا

د سهار تر بیدارېدو وروسته د مابنام انتظار مه کوه

لومړۍ مرغلوه

ای د لوړي مرقبې خاوندي!
رُبَّ أَمْرٍ تتقىه - جَرَأَ أَمْرًاً ترجِّيه

ٿٻاره:

کله نا کله داسي هم کېږي، چې له خه شي نه ډار پېږي هماګه ستا لپاره گټور تمام شي او هغه بېپکړې له څان سره راوړي، چې ستا ډېرې خوبنې وي. ای ریښتینې مسلماني بنسخي! ای د الله لور ته راګر څېدونکې مومني بنسخي، ته بايد د خرمادونې په څېر شي، لکه چې هغه له چټلی لوړه وي او که خوک تېږه ور ګوزار کري؛ نو له بره نه ورته مېوې راوروړي، په اوړي او ژمي دواړو کې شنه او گټوره وي.

ای مسلماني بنسخي! ته هم څان له لغوياتو او چتياتونه په ساتلو سره لوړ مقام ترلاسه کړه او له هر هغه شي څان وساته، چې ستا فطري شرم او حیا زيانمنوي، ته بايد ذکر خپلې خبرې و ګرځوي او په چوپتیا کې بنه فکر و کړې، خپل نظر د عترت او پند لپاره و کاروې؛ نو هله به نېکمرغې، راحت او په ټولنه کې قبولیت ترلاسه کړې، خلک به دې په بنه نامه يادوي او ریښتینې دعاګانې به یې له تا سره ملي وي (په دې مانا، چې ټول مسلمانان په لمانځه کې نېکانو خلکو ته دعاکوي او وايي ((السلام علينا و على عباد اللہ الصالحین)), یانې پر ما او پر ټولو نېکانو دې سلامتیا وي او کله، چې ته نېکه بنسخه وي؛ نو د ټولو مسلمانانو په دعاګانو کې ياده شوې، اللہ تعالیٰ به ستا له سره د انډېښنو ور ٻېخې او د غمونو غرونه لري کړي، د مومنانو د دعاله

د نېری نېکمرغه بىخە

بركته به تە خوبىن او سوکالە ژوند ولرى او هله به درته پە چاگە شي، چې
نېکمرغى د شتمنى پە راتپولولو كې نه، بلكى د الله پە طاعت كې ده او همدا
راز نېکمرغى پە بىكلى جامە كې نه، بلكى د خلکو پە خدمت كې نغىنتى ده.

وغا

لە شانە مە نهيلې كېرىھ! پە ژوند كې به لە داسې ستونزو سره مخ شې، چې
همت به دې څواب درکړي؛ خو تە بايد دغه ستونزمن حالات او ستونزې پر
شان لاسبرې نه کړي!

خلا

اذْعُونَى أَسْتَجِبْ لَكُمْ

زېباره:

ما وبولى زه به ستاسې دعاوې قبولي ڪوم

د نړۍ نېکمرغه بسخه

دویمه مرغلوه:

نعمت قبول کړه او په خپلو چارو کې یې ولکوه!

د الله تعالی نعمتونه له شکر او اطاعت سره په خپلو چارو کې ولکوه، په دې
مانا، چې پر او بو شکر وکړه، ويې خښه، او دس پرې وکړه او پرې ولامبه.
د لمر په تودوبنې خانونه تاوده کړئ او له شنو باغونونه مېوې راتهولي کړئ،
دریابونو ته ګورئ او د څمکې سیل کوي او پر دې هر خه د هفه مالک قهار
ذات شکر کوي.

الله د خپلو نعمتونو په لورولو سره تاسې سره بنېګړه کړې؛ نو تاسې باید له
دغو نعمتونو نه ګته پورته کړئ؛ خو پام چې د دغو نعمتونو تکذیب او
ناشکري ونه کړئ، څکه الله فرمایي

يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا

زباوه:

دوی د الله نېټګنه پېژني، بیا ورڅخه منکرپېږي
د ونې اغزو ته تر څیر کېدو مخکې یې مېوو ته څیر شئ او د هفې بسکلا په
پام کې ونیسم او مخکې له دې، چې ته د لمر له تودوبنې ګيله وکړې باید له
ریا نه یې ګته پورته کړې او مخکې له دې، چې د شپې په تروبرمى کې زړه
تنګې شي باید د شپې سکون او ارام په پام کې ونیسم.
ته همېشه ولې په نهیلې، بدګومانۍ او په بدې ستړګه هر خه ته ګورې؟ ته
ولې د فطرت قانون بدلوں غواړې؟

الله تعالی فرمایي:

د نړۍ نېکمرغه بنسخه

الَّمْ تَرَى الَّذِينَ بَدَلُوا إِنْعَمَاتَ اللَّهِ كُفُرًا

: ژباره

تا هغه خلک ولیدل، چې هفوی د الله نعمت وموند او هغه یې د نعمت په
ناشکری سره بدل کړه.

د الله لورینې راخپلي کړه او شکر پري وکړه

رفا

د تپروتنو د اصلاح لارې چاري که اوږدي هم دي؛ خو بیا هم په زړه پوري
دي

خلا

لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ

: ژباره

د الله له رحمت نه مه ناهيلي کېږي

درېیمه موغلوه

په استغفار سره روزي پرا خبرې
أجارتنا إن الأماني كواذبُ - وأكثر أسباب النجاح مع الآيات

ژړابه

ای زما ګاوندي هره تمنا دروغجنه وي - خو اکثره برياوي په نهیليو کې
نغښتې وي

یوې پسخې د ګيلې په توګه وویل، چې په دېرش کلنې کې کونډه شوم په
داسې حال کې، چې پنځه بچې راپه غاره وو، د مېړه په مرګ مې ژو ند تیاره
شو، په ژړا ژړا مې نبردي ستړ ګې ړندي شوې وي، نهیليو پسې واخیستم او
غمونو رانه غېږه راتاوه کړه، څکه چې بچې مې واړه وو، لا د ګټې وټې نه وو په
مېړاث راپاتې مال مو په ډېر احتیاط لکاوه او په دې انډېښتو مې شپې ۽ ورځې
تېرپدې، بله ورځ مې راډيو ولګوله، د راډيو ستن پر یوه اسلامي خپرونه
وربراړه شوه، په خپرونه کې یو عالم د نبی ﷺ د خولي دا مبارک حدیث
بياناوه: خوک چې استغفار ډېر وايې؛ نو الله ﷺ به يې له انډېښتو او تنګسو
راوباسي د دې حدیث په اورپدو مې سره له بچو استغفار وظیفه کړه؛ نو قسم
په الله، چې لا شپې میاشتې نه وي تېرپې شوې، زموږ په زاړه کور ۶ سرک
نقشه راغله او دولت له مورنه هفه بېکاره کور په ډېره لوړه بیه وېړه، چې له
دې امله په میلونونو روپې لاسته راغلې، مشری زوی مې استاذ شو، کور مو
له خوبنيو ډک شو، سوکالي او نېکمرغې مو په برخه شو.

د نېرى نېكمرغه بىخە

وغا

کە نەھىلى پسى واخىستى: نۇ نە بە دې شە لە لاسە كېرىي او نە بە نېكمرغە

شى

حلا

إِنَّهُ لَا يَأْئِسُ مِنْ رَّفِيقِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكُفَّارُونَ^{۱۰}

زىبارە:

بى شىكە، چې د الله له رحمت خىخە كافر ولسى نەھىلى كېرىي

.....

خلودمه مرغلوه

داعاګانی د بلاکافو مخه نیسي

قد یُنعم اللہ بالبلوی و ان عظمت - ويَبْتَلِي اللَّهُ بَعْضَ الْقَوْمِ بِالنَّعْمَ

زباره:

کله اللہ د یو چا لپاره مصیبت نعمت گرځوی او د ځینو خلکو لپاره نعمت
 المصیبت و گرځویزما د یوه عابد (عبادت کوونکي) ملګري بنځه د کینسر په ناروغره اخته شوه،
په داسې حال کې، چې درې زامن یې درلودل او دنیا له خوبنۍ سره سره پر
دوی راتنګه شوه.

په دې حالاتو یوه عالم دې ته و هڅاوه، چې د شپې د تهجدو په لمانځه کې
دعا او استغفار غواړه، د زمزم او به دموه او پر خپله ناروغره بنځه یې خښه،
زما ملګري همداسې کول پیل کړل؛ نو اللہ د ده د دعا له برکته د دوى
غمونه او اندېښې په خوبنیو بدلي کړې، څکه چې بنځي او مېړه دواړو به په
ګډه د سهار له لمانځه تر لمر ختو پوري او مابنام نه تر ماخوستنه پوري
داعاګانی او استغفار (بښنه) غوبنته او د زمزم دم کړې او به یې پر بنځه
څښلې؛ نو اللہ تعالى یې بنځه له ورپېښې ناروغره نه جګه جوړه کړه، څکه له
الله تعالى پرته بل هېڅوک شفا ورکوونکي نشته او نه له هفه پرته بل خوک د
عبادت وړ دی؛ نو راخي خويندو او ميندو یوازي همدي الله تعالى ته د دعا
لاسونه لپه کړو او خپلې ستونزې پري هوارې کړو، څکه دا هر خه د الله
تعالي په واک کې دی نه د یوه نوم ورکي ولي او بزرګ په لاس کې.

ای زما خورې! که ناروغره شي؛ نو د الله تعالى لور ته خپل پام راواړو، توبو او
استغفار ته زور ورکړه او له اللہ نه بنه تمه ولره، څکه اللہ توې قبلوونکي

او د مصیبتو نو لري کوونکي دی، لکه چې فرمایي:

أَمْنٌ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ

رباوه:

څوک دی چې د بېکس بېوس دعا اوري، کله چې هغه یې وبلی او خوک د هغه کړ او ایسته کوي؟

وغا

د خپل تېر او راتلونکي جاج واخلي، څکه چې ژوند پر تجربو ولاړ دی
خلا

وَ كَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا ①

رباوه:

هغه پر مؤمنانو ډېر مهریان دی.

پنځمه مرغله

له لئي او نهيلى نه خان وساتي
والحادثات وإن أصابك بؤسها - فهو الذي أنباك كيف نعيّمها

ٿياپه

که تاسې د ستونزو له امله د نهيلى بنكار شوي ياست؛ نو دي پلو ته يې هم
و گورئ، چې د ستونزو زغملاو اجر هم چېر لوی دی
د یوې بىخې یواخينې او نازولى زوى په خه تور دولت ونیو؛ نو مور يې چېر
اندېښمنه وه ان تر دي، چې د شپې خوب يې پسې ورک شو او په ٿراڑیا يې د
اوښکو چینې وچې شوي؛ نو الله یې پر ٿبه دا ذکر جاري کړه
لاحول ولاقوة الا بالله

هغې بىخې دا ذکر وظیفه کړه، بله ورڅ يې دروازه وټکیده، چې دروازه يې
پرانسته گوري، چې زوى يې مخې ته ولاړ دی؛ مور د زوى په ليدو له
خوبنې وغورې بده. همدا راز کومه بىخه چې خپلې هيلى په الله یې پوري وتهري؛
نو الله یې ټولي چاري سموي؛ نوله دي امله پکار ده، چې ته هم د الله یې ذکر
وظیفه کړې او په دي سره خپل غمونه له خانه وشېرې او له اندېښتو سره د تل
لپاره خدای په امانې وکړې او له الله یې نه د خوبنې او مرستې تمه ولري، څکه
چې د الله یې ذکر چېر لويه شتمني او د نېکمرغه زپېرنده ده؛ خو دا خبره په
پام کې ولري، چې نهيلى ته په خپل زړه کې خاى ورنه کړئ، څکه چې تر
هرې ستونزې تنګسې وروسته اسانې وي او دا د الله یې نظام دی.

وغا

د ژوند پانې په ستومانتیا او اندېښتو مه چکوه، څکه دا ستا او د نېکمرغه
تر منځ خنډ کېږي

شپرمە مرغلۇھ:

ستا كور د عزت او مىنى قاتوبى دى
قل هو الرحمن آمناً به - واتبعنا هادياً من يثرب

ئىبارە:

ورته ووايە، چى مورى پر ھە رەمن ذات ايمان راۋىرى او د مدنى لاربىسۇد
پلىونى شوي يو.
اي زما خوربى خورى!

تە د خپل كور لە انگەر نە بې ضرورتە بەر پىنە مە بىدە، ھەكە چى ستا
نېکمرغى او درنىست پە كور كې دى، نە پە بازار كې او الله ھەم پە دې اىرە تا
تە فرمائىي:

وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ

ئىبارە:

پە خپلۇ كورۇنو كې مېشتىپ اوسىى.
ھە سېكىي او بې ارزىنتە بىشىپ وي، چى لە اىرتىيا پىرتكە لە كورە بەر پە بازارۇنو
كې ئىرىشىي، نوي نوي مودونە راخپىلوي او د زمانى لە رفتار سەرە مىزلى كول
غواپىي او د ھەر نوي بازارىي شي پە اىرە معلومات تىلاسە كول غواپىي؛ خو د
دىين د زىدە كېرى خە پىروا نە لرى؛ نو دا خە ژوند نە دى، بلكى پە لوى لاس
خپل ارزىنت لە لاسە ورکول او د ھان سېكول دى، ھەكە ژوند؛ خويوازى دې
لە نە وايىي، چى بىنە و خورە، بىنە واغوندە او بىنە پە مستى ژوند تېر كە، بلكى
ژوند د يوپى سترى مۇخى لپارە لە مورى سەرە امانت دى او ھە سترە مۇخە د
الله خوبىي دە او دا ھەلە شونى دە، چى د ھە د رالپىزلىي پېغمەبر محمد رسول
الله پە طریقە ژوند تېر كەرى شي.

د نړۍ نېکمرغه بنځه

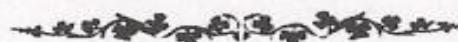
زما پتمنې خورې!

کور د خوبنیو، د امن او سوکالیو څای، د مینې او سلامتیا منزل دی، کور ته
په سپکه سترګه مه ګوره او د خپل کور لپاره د بنېګړې بنستې شه!

رونا

خپل راز هفه چا ته مه واي، چې سمه لار نه درښیي
څلا

په حدیث شریف کې دی، چې د مومن هر کار د اريانتیا وړ دی، څکه د ده
هر کار له خیره ډک وي.

اوومه مرغلۇھ

تە د بى گىتو چارو لپارە وخت نە لرى
البدر يضحك والنجوم تصفق - فعلام تقتلنا الهموم وتخنق؟!

زىبارە:

سپورىمى خاندى او ستوري ورته چكى وهى: نو موبى ولې خانونە لە مەپىيە ونىسو.

د راتلونكى پە اىرە جىڭرە كول او د هەفي پلتىنە پرپىرىدى، چىكە چى پە دې كار زىرە تنگىپىرىي او پىر خلکو د داسىپى خېرى منلو كوبىسىن مە كوى، چې خلک يېپى پە اىرە بېلاپېل نظر ونە لرى او پىكار دە، چىپە داسىپى حالتو كې تە لە زوبى پرتە پە نرمە لهجه خېلى نظر ورلاندى كېرى او چان لە نيو كې وساتىپ، چىكە كە ددىپە عكس كار و كېرى، يانىپە ستفە لهجه پىر خلکو د خېلىپى خېرى د منلو هشە كوى؛ نو ذهنى سكون بە دې درېپى وپى شى او د خلکو پە ذهنو نو كې بە بىدە انخورە شى او تە هلە د خلکو زىرونۇ تە لار پىدا كولاي شى، چىپە خوبىدە زېبە خېلى نظر نورو تە خىرىنى كېرى او پىر دې سرىپەرە خانونە لە غىبىت نە وساتىپ، چىكە چى د غىبىت پە كولو زىرە غەمجنپىرىي، گىتا درباندى پېتىپى كېرىي، لە زىرە نە چاڭ او سكون وشى؛ نولە دې املە پىكار دە، چىپەردى نىيمىگەرتىياوې پېتىل پرپىرىدى او خېلىپو نىيمىگەرتىياوو تە خىير شى، چىكە چى هەنسان لە نىيمىگەرتىياوو دەك دى او دا بېلە خېرى دە، چىپەردى نىيمىگەرتىياوې درتە بىكارىي او خېلىپى نە؛ خو نېکمرغە هەفە خوک دى، چىپە خېلىپى نىيمىگەرتىياوې وينى او د سمون كوبىسىن يېپى كوى.

وفا

كە د كومى مور زوى لە لويە چايە راپرپوشى؛ نو پە چېغۇ او سورۇ دې خېلى وخت نە خرابوي، بلکى دغە وخت دې د خېلى بچىپە درملەنە ولگوئى.

اقمه مرغله

که قه بنه شوي؛ نو ټوله نړۍ به دې هر کلی کوي
أتحسبُ أَنَّ الْبُؤْسَ لِلْمَرءِ دَائِمٌ - وَلَوْ دَامَ شَيْءٌ عَدَهُ النَّاسُ فِي الْعَجْبِ
ثبایه:

ته شه فکر کوي، چې پر انسان راخپري شوي اندېښني به د تل لپاره وي، که
دا د تل لپاره واي؛ نو خلکو به نا اشنا ګنلي.

ژوند ته د ميني او تمې په سترګه ګوره، څکه چې ژوند د الله له خوا يوه
ډالی، ده او د الله له خوا دغه ډالي، قبوله کړئ او په خوبني ژوند تپر کړئ،
سېا صادق له هغې بنکلا او شپه له هغه سکون او وقار سره قبوله کړئ، چې
الله پکې ايسېي دی، د ساه په رابنکلو له هوا نه خوبني، خوند او بنکلا
ترلاسه کړئ.

ژوند ته د عبرت په سترګه وګوره او د الله په دې پراخه ځمکه له پراخه
نعمتونو نه ګتې پورته کړه، ته نه ګورې، چې دا خوشبویه ګلان، شبنم، شنه
باغونه، د لمر تودو خه، د سپوږدمي رڼا او داسي نور ټول د الله لورني دی،
چې پر موږ يې لورولي دي او موږ تري ګتې اخلو، دا چې الله پر موږ دومره
ې شمېره نعمتونه لورولي دي؛ نو پکار ده، چې د همغه ذات بنده ګي وکړو او
د هغه دراضي کولو کوبښن وکړو.

پام چې؛ غمونه او اندېښني دې په مخه نه کړي که نه؛ نو د الله نعمتونه به
دې له سترګو پنا شي او الله دغه نعمتونه څکه پر تا لورولي، چې د هغه په
بنده ګي کې درسره مرستندويه شي
الله فرمایي:

يَا إِيَّاهَا الرَّسُولُ كُلُّوَا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا أَصَالِحًا

ثبایه:

ای پېغمبرانو! پاک شیان و خورئ او نېک عمل وکړئ.

دۇغا

تر تولو بىنە سخا دەھە چا دە، چىپى هىيىخ نە لرىي؛ خود نرمو الفاظو او د موسكا
پە ارزىنىت پوهېرىي او چېر داسىي خلک بە ھەم تاسىپلىيلىي وي، چىپى ھەرە خېرى
يىي دومە سىتەھە وي تە بە وايىي، چىپى پە مەخ چېرىپى دركوي

خلا

وَمَنْ يَتَّقِيَ اللَّهَ يَجْعَلُ اللَّهَ مَحْرَجاً

زىبارە:

شۈك چىپى لە الله نە پە وېرىپى دەھە لېيارە لە ستۇنزو نە
دەوتلۇ كومە لارە پىيدا كېرى

د نړۍ نېکمرغه نسخه

نهمه موغلوه

د هیخ جا لپاره نېکمرغه او نېټګړي بشپړي نه دی
اطردي اhem بذکر الصَّمِدِ - واهجري لیل الھوی وابتعدی

ژباره:

غمونه او اندېښني د الله ﷺ په ذکر له ځانه وشره او د شپې له ناوړه خیالاتو نه
لري وتنسته.

که ته دا فکر کوي، چې ژوند به ما ته لارښوونه کوي او په ژوند کې به مې
تول ارمانونه تر سره کېږي، له هیخ ډول ستونزې سره به نه مخ کېږم؛ نو دا
ستا تېروتنه ده، څکه چې دنیوی ژوند له از مېښتونو ډک دی، په دې کې به
ته ارومرو له ناروغری، مصیبیت او داسي نورو حالاتو سره مخ کېږي؛ خو له
صبر نه به کار اخلي او په خوبنۍ به یې زغمې او دا خبره له خپلو مغزو وباسه،
چې ګوندې تل به روغه جوړه یې او له هیخ ډول ناروغری سره به نه مخ
کېږي، یا به تول عمر همداسي شتمنه یې او کله به هم له نېستي سره نه مخ
کېږي او یا به له ستونزو سره له مخ کېدو پرته نېکمرغه شي او یا به دې
داسي مېړه درېه برخه شي، چې هیخ نیمګړتیا دې ونه لري، بلکې داسي
نشي کېدای.

پکار ده، چې ته خپل عادت داسي راجوړ کړي، چې په هر شي کې د
نیمګړتیا و پلتلو پر ځای د هغه بنسکلا او نېټګړي په پام کې ونیسي.
تاسي ته زما سپارښتنه دا ده، چې له راتلونکې نېکې هیلې او پر الله ﷺ نه
ګومان ولري او په هر حالت کې الله ﷺ ته رجوع وکړئ او له هغه نه سوال
وکړئ، څکه هر خه د هغه په وس کې دی او له الله ﷺ پرته هېڅوک چا ته نه
ښه او نه بد رسولاي شي؛ نو بیا ولې دغه لوی ذات پر پېړدئ او له یوه داسي
کس نه غونښتنې کوي، چې هغه خپله اړ دی او له تاسي سره هیخ مرسته
نشي کولای، (سره له دې که هغه خومره هم نېک بنده او د الله ﷺ ولې دی؛ خو

هېبا هم مړی دی او په خاورو کې پروت دی او د الله ﷺ له حساب کتاب سره
منځ دی او ستاسي دعاګانو ته اړ دی، لکه چې الله فرمایي:

اَللَّهُ لَنْ يُغْنِنُوا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا
رباره:

د الله ﷺ په مقابل کې هغوي تاته هیڅ په درد نشي خورلای
رفا

په دې خبره کله هم مه خوبښېږه، چې ستاد ژوند کوم ګوت دې تیاره وي،
څکه چې رهنا شته؛ خو یوازې د رهنا تنه پلټل پکار دي، چې په ګډکابدلو یې
تیارې په رهناګانو واوېږي.

څلا

وَ مَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلُ لَهُ مِنْ أَمْرٍ هُسْرًا⑤

رباره:

څوک چې له الله ﷺ نه ووپرېږي، الله ﷺ یې په کار کې هغه اساتتیاوې پیدا
کوي

د نهري نېکمرغه بىشىھە

لسمە موغلە

د پوهى او معرفت شنو باغانۇنۋە ورنو خە
أيھا الشامت المعير بالدھر - آأنت المبأا الموفور ؟

زىبارە:

اي زمانى تە كىنخىل كۈونكى! ايا تە دا غواپى، چى تە دى يوازى بىھ ژوند
ولرى؟

د نېکمرغى يو لامى د دىن زده كېرە دە، خىكە چى د دىن پە زده كېرې سەرە
سېينە پراخېبىرى او د الله د خوبىي پېرى تر لاسە كېبىرى، لەكە چى رسول الله
فرمایىي:

الله چى چاتە د خىر ارادە و كېرى؛ نۇپە دىن كې پوهە ورىپە بىرخە كېرى.
پىكار دە چى تە هم كېتىور كتابونە، لەكە رياض الصالحين، د قرآن كريم اسان
تفسىرونە او دينىي مجلپى مطالعە كېرې، چى پوهە دى چېرە شي؛ خو دا خبرە
لە يادە مە باسى، غورە علم ھەفە دى، چى عمل ورسە مل وي او د الله د خەفە د استازىي موخە پېرى وپېشنى.

راخە سر لە نىنە د قرآن كريم پە زده كېرە او بىوونە پىيل و كېرە او لە خىپل دىن او
شىيعت سەرە خان اشنا كېرە، خىكە چى لە دىن سەرە د نا اشتايىي لە املە پە
زەونو تىيارى راخورپېرى او سىينى تىنگېبىرى؛ نۇ لە دى املە پىكار دە، چى تە پە
كۈر كې د خىپل وس اپوند يو كتابتون ولىرى او خىپل ارزىبىتمن وخت ھىپى پە
ابى كېتىو چارو، لەكە د سىندرو، فلمونو او د ناۋەرە مەجلوپە لوستو خراب نە كېرې،
خىكە چى لە تاسىي سەرە د دې ھەرپى لەحظى حساب كېبىرى؛ نۇ پىكار دە، چى
لەھلىپى ارزىبىتمنى شېبې د الله د خوبىي د تر لاسە كولو لپارە پە كار واقچوئى.

وغا

لە لوپى نە لوپە ستۇنزا هم د يوه ھودمن انسان پە ورلاندى ھىيخ نە دە.

د مسلماني بسخې د
ظاهري او باطنی
ښکلا پاره لس
ښکلي غمي

لومړۍ غږي

د هفوی په اړه فکر وکړي، چې ستوګې يې له او بشکو ډکې او ذرونه يې
زخمې دې

الم تر أَنَّ اللَّيلَ مَا تَكَامَلَتْ - غِيَاهَبُهُ جَاءَ الصَّبَاحُ بِنُورٍ

ژباره:

ته نه وينې چې کله شپه پنځه شي؛ نو د سهار زېږي له څان سره راوري.
که تاسي فکر کوي، چې له زمانې سره مو وعده کړي چې ستاسي هر ارمان به
پوره کوي او تاسي به خوشحاله ساتي؛ نو تاسي د انډېښتو پر لار د انډېښتو
ملګرتیا پرپردئ؛ نو کله چې تاسي له ستونزو سره مخ شئ او یا کوم ارمان مو
ترسره نشي؛ نو مه خپه کېږي؛ دا معلومه خبره ده، که زمانه ستاسي کومه
هیله پوره کړي؛ نو د زمانې خلک به ستاسي په خوبني ناخوبن وي او همدا
دستور د ادم له زمانې راهیسي راروان دی او د ټولو لپاره همدا یوه تګلاره
ده، که خوک په مانۍ کې وي او که په جونګړه کې.

نو تاسي هم انډېښتې شا ته وغور ځوئ، خپلې اوښکې پاکې کړئ، څکه چې
ته لومړۍ بنسخه نه يې، چې زمانې د خپلو تپريو هدف ګرځولي وي، بېشکه
چې ستاسي دا ستونزې او انډېښتې به د دنیا د کتاب په لومړي مخ نه ليکل
کېږي.

ونا

په تپرو ګناهونو او به واړوئ، دا فکر وکړئ چې د هفو بدله په نېکيو خنګه
پوره کړئ.

څلا

د ستونزو پر مهال له زړه څخه ریښتینې دعا وشي.

د نړۍ نېکمرغه بنځه

ټولنډ غږي

هفه له سره نېکمرغه نه ؟ ۵۵

اشتدي ازمه تنفرجي - قد آذن ليلک بالبلج

(پاره)

مشیبیت که خومره هم ګران شي او تر عروجه ورسپېري؛ نو بیاهم زائله
ګېږي او ستا شپه نوره سبا کېدونکې ده.

شپه نور خپل کالی ګندولی رانغاپري په تلو ده او سبا په رارسېدو دي؛ نو ته
هله چا ته مه ګوره، چې په فېشن او بدخرشې کې لکيا دي، څکه د دغسي
کسانو په لېدو سره زړونه خوشحالېږي نه، بلکې لاپسي غمنجښېري.

هدا راز خینې خلک داسي هم وي، چې په خپلو هيلو او خوندونو پسي څغلې
او په دې لې کې بې کچه لګښتونه کوي او په، هر حال د خپلو ارمانونو ترسره
کول غواړي او د دې فکر ورسره نه وي، چې دا به حرام وي که حلال؛ خوبس
ترلاسه کول یې غواړي؛ نو دا ډول خلک له سره نېکمرغه نه دي، څکه که
تاسې دې ډول خلکو ته خیر شئ؛ نو وبه ګورئ، چې دوى د غمونو او اندېښنو
په ګردابونو کې رابنکېل دي، څکه چې خوبني او نېکمرغې په دين او قناعت
کې نغښتې ده او دا ډول خلک نه دين پېژنې او نه قناعت؛ نو په داسي حال کې
دوی کله نېکمرغه کېدای شي؟؛ خو دا چې تاسې ته له ورایه بنکلي او خوبن
ېښکاري؛ نو دا تاسې ته د شیطان خپور کړي دام دي، چې د هفوی په څېر
تاسې هم پکې نېښلول غواړي.

د دې په عکس تاسې به ډېر داسي بېوزله خلک ليدلې وي، چې په زړو
ګودلو، ګېرديو او په خاورینو ګورونو کې او سپېري؛ خو په ماڼيو کې له
او سېدونکېو نه ډېر نېکمرغه او خوبن ژوند تېروي، سره له دې، چې نه یې په

تن ورپىنىمىنىي جامىي وي او نه پە بخەملىي بىسترو كې خوب كوي
ھەمدا راز ھەرە هەفە مۇئمنە فقىيەھە او عبادت كۈونكىي بىشىخ زەھلى لە ھەفي
بىشىخى نە بىنە او نېکمرغە دە، چى د دىن دېسمىناتو پە خوبىسە ۋۇند تېرىۋى.

رەقا

نېکمرغىي پە تاسىپ كې پىتە پىرتە دە؛ نو پىكاردە، چى د راپرسېرە كولو لپارە يې
ھەلە ھەلەپە و كېرئ.

خلا

فَاعْلَمُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
ثُبَارَه:

بىنە و پوهەپىزە، چى لە الله پىرتە بل ھېشۈك د عبادت ور نىشتە.

د الله تعالى لار قر قولو غوره ٥٥!

ربما تجزع النفوس لأمرٍ - وها فرجةً كحل العقال

ئۈبارە:

كىلە ناكلە د غەمونو او اندېنىن لە املە د انسان زىرە تر مورگۇ رادىك شى، سره لە دې، چې د الله مرستە ورتە پە دومرە واتىن كې وي، لە كە چې سېرى يوه غۇتە پىرانىزى.

نېکمرغى خە تە وايى؟ ايا د دنيا گىتلۇ تە يې وايى؟ پە حسب او نسب كې نېکمرغى نغېنىتى دە؟ د دې پۇبىتنو خوابونە سره بېلاپىل دى؛ خولە خواب نە مىخكى د هەفي بىخى نېکمرغى تە خىير شى!

يوه بىخە او مېرىھ سره پە جىڭ شو؛ نو مېرىھ بىخى تە ووپىل، چې زە بە دې ژوند تىنگ كرم، بىخى پە دېرە خورىد لهىجە خواب وركر، چې ما نشى تىنگولاي، شەكە چې كە نېکمرغى پە مال كې واى؛ نو هەفە بە دې رانە اخىستى واى، كە پە گانە كې واى؛ نو هەفە بە دې رانە پە زور اخىستى واى؛ خوھسى نە دە، شەكە نېکمرغى پە ايمان كې دە او ايمان مې پە زىرە كې دى او د زىرە واکوال مې لە الله پىرتە بل خوک نشى كېداي.

دا ھىماغە رىبىتىنى نېکمرغى دە، چې لە هەفە چا پىرتە پىرى نور خوک نە پۇھېرى د چا پە زىرە او مغزو كې، چې د الله رىبىتىنى مىنپى خاي نى يولى وي، شەكە چې د نېکمرغى رىبىتىنى مالك الله رب العزت دى؛ نو د هەفە پە اطاعت نېکمرغى تىراسە كېرى.

د نېکمرغى د تىراسە كولو يكى يوه لار دە، هەفە دا چې پىر دىن خان سەم پوھ كېرى او د هەفي اھوند عمل و كېرى، نە دا چې تا وىلى ما وىلى پىسى روانە شى، بلكى د هەفە دىن تابع شى، چې لە محمد رسول الله نە پە صحىح سند سره نقل وي او كە چا دا لار راتىنگە كېرە؛ نو كە دا د سر سىبورى ھەم نە لرى او

درې وخته په مړه ګېډه چوچۍ هم نه وررسېږي؛ خوبیا هم نېکمرغه دی او د زړه خوبنې یې په برخه ده؛ خو که خوک د دې په عکس روان دی؛ نو هغه که د ژوند ټولې اسانتیاوې په واک کې ولري؛ خوبیا هم د یوه بدمرغه ژوند خاوند دی، چې د زړه خوبنې یې نه ده په برخه شوې، بلکې زړه یې د غمونو او اندېښنو استوګنځای دی او اخرت یې هم خراب دی.

وغا

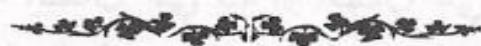
موږ مال او شمنی ته د ژوند تېرولو لپاره اړتیا لرو؛ خود دې مانا دا ته ده، چې
موږ د مال را تېرولولو لپاره ژوندي يو.

خلا

اللَّهُمَّ انِّي اسْأَلُكُ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ

ثباهه:

ای الله: زه له تا نه بښنه او رو غتیا غواړم.

خلورم غمي

كله، چې تولې لاري وټرل شي
إذا صاق بك الأمر - ففكز في ألم نشرح

ژباره:

که زړه تنګي وانګپري؛ نو د (الم نشرح) سوره تفسير وګوره!
علامه ابن القيم فرمایي، چې یو څل خه خبرې اندېښمن کرم؛ نو ډېر يې
زړه تنګي کرم او د دغې زړه تنګي له امله غمونو راکره واپول؛ نوزه به تل په
دي فکر کې وم، چې څنګه ترې څان خلاص کرم، بیامې دا آيت فکر ته
راғي:

وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلُ لَهُ مَخْرَجًا

ژباره:

څوک چې له الله نه په وپرپدو کار وکړي الله به د هفه لپاره له ستونزو نه
د وتلو کومه لاره پیدا کړي.

د دغې آيت تر لوستو وروسته پر دې پوه شوم، چې له هرې تنګسي نه د
خلاصون یواخینې لار تقوی ده؛ نوماهم د تقوی لپاره هلي څلې پیل کړي او
ددې هلو څلوبه پایله کې الله زه له ټولو اندېښنو راخلاص کرم.

زه وايم، چې د هوښيارانو په اند تقوی د هرې نېکي زېږنده ده، ځکه چې
مصيبتونه د ګناهونو زېږنده دي، یاني د ګناهونو له امله پر انسانانو
مصيبتونه راخي او تر هفي مصيبتونه، نه ختمېږي، چې انسان له هفي ګناه
توبه ونه کابزي د کومې له امله، چې دغه مصيبت پري نازل شوي وي.

دا چې هره اندېښنه او تنګسه د ګناهونو پایله ده، چې له انسان نه شوي وي،
لكه په لمانځه کې سستي د مسلماني بسخې غيبت (یاني د چا داسي
نېمکړتیاوې، چې هفه یې په بنکاره کېدو خپه کېږي د هفه په نشتولالي کې
یادول او که د هفه نېمکړتیانه وي او ته یې ورپورې تړې؛ نو دا بهتان دی او

د نړۍ نېکمرغه بسخه

داله غيبت نه غته ګناه ده او (۸۰)، اتیا دورې به هم پري وهل کېږي، او د داسي نورو ګناهونو پایله ده او که خوک د الله ﷺ نافرمانی کوي؛ نو د هفي سزا خو به ګالي او بل دا، چې نېکمرغه الله ﷺ پیدا کړي او د دې لپاره یې خپل شرطونه تاکلي دي؛ نو که چا په دغه شرطونو ژوند تپراوه، الله ﷺ نېکمرغه ورپه برخه کوي؛ خو که چاله دغه قیوداتو نه سرغه ونه کوله او خپل سري ژوند یې کاوه؛ نو په دنيا کې به بدمرغه لنډ او تنګ ژوند ولري او په اخترت کې به له دردناک عذاب سره مخ وي، الله ﷺ دې ترې مور او تاسې وساتي اميین!

رونا

خپل سوچ له ناوړه بسخو خخه لري وساته او خپل فکر د برياليتوب پرلور
بوڅه!

خلا

په یوه قدسي حديث کې دي، چې زما بنده پر ما خنګه ګومان کوي؛ نو زه
ېې هم د هفه د ګومان اړوند ورکوم.

هەرە ورخ لومړي وګنه!

إذا غامرت في شرف مروم - فلا تقنع بما دون النجوم

لپاره:

که د غره په لوړه خوکه جنگپېزې؛ نو د ستورو له لوړوالي پرته بل خه مه
قبلووه!

له الله نه دلري والي په صورت کي له بي لاري پرته نور خه نشي ترلاسه
کولاي او دا لا خه، چې د عقل څواکمنتيا، بىكلا، د پوهې او معرفت په خپر
نعمتونه به درته نصیب شي؛ نو له دي امله الله انسان له بدوي پايلو نه
داروي، لکه یو خوک پرسک روان دی، له ورایه یو ګاډي ويني، چې ډېر په
چتکۍ د ده پر لور راروان دی، د ګاډي په رانېردي ګېدو انسان داسي انګپېري،
چې ګوندي ګاډي پري نور راخېژي؛ نو په دي وخت کې د سرک څندې ته
ټوب وهي او څان خلاصوي؛ نو همدا راز الله هم خپل بنده له ناوړه پايلونه
په دارولو سره سمي لاري ته رابولي، لکه چې فرمائي:

فَقْرُوا إِلَى اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ مِّنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ

لپاره:

نو ورمندې کړئ د الله خوا ته، زه ستاسي لپاره د هفه له خوا بىكاره
خبرداري درکوونکي يم

ښخي ته پکار دي، چې کله د الله لور ته وګرخي، څان ته وګوري، څان له
لغسانۍ او شیطاني خیالاتو پاک کړي او خپل ژوند په دغه ډول راجور کړي؛
نو په دي ډول به له خپل الله سره د بیا خل لپاره اړيکه تینګه او تړ او پیدا
کړي او د دي دعا په غوبنتو دي ورسه نوي تړون لاسلیک کړي:

اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا
اسْتَطَعْتُ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرٍّ مَا صَنَعْتُ أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ وَأَبُوءُ بِذَنِي

اَغْفِرْ لِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ
صحيح البخاري حسب ترقيم فتح الباري - (٨٣ / ٨)
شیاره:

ای الله ته زما رب یې له تا پرته بل الله نشه، تا زه پیدا کړی یم او زه دی
بنده یم او زه د خپل توان په کچه ستا پر لوظونو او وعدو ټینګ یم، د خپلو
کړوله شر نه په تا پورې پنا غواړم، تا ته ستاد قعمتونو او زما د ګناهونو له
امله در ګرڅم؛ نو ما ته ګناهونه وښنه، څکه له تا پرته خوک ګناهونه نشي
ښلا.

رونا

که په کوم کار کې درنه کمی یا زیاتی وشي؛ نو څان د نهیلی څو تو مه
سپاره او مه دوه زړی کېږه، څکه چې نهیلی او دوه زړه توب هغه نیمکړ تیا
نشي بشپړ ولای.

خلا

په حدیث شریف کې دی، چې له چا سره د موسکا په بدرګه مخ کېدل
صدقه ده.

د نړی نیک مرغه پېښه

شہرِ غمی

بَشَّحِيْ بِهِ تَكَهْ قَوْرَهْ شَبَهْ كَيْ دِسْپُورْمَى او سَتُورُو دِرْنَا بِهِ خَبَرْ دِي
وَانْ أَلْمَتْ صَرَوْفْ دَهْرٍ - فَاسْتَعِنِ الْواحِدَ الْقَدِيرَا

٣٦٠

له د زمانی په مصیبتو نو کې رابنکېل شي؛ نوله هماغه واحد او قادر ذات نه
فرسته وغواړه!

اپکه او مسلمانه بنخه هماغه ده، چې د الله تر اطاعت وروسته د خپل مېړه
اطاعت او بنې چلن ورسره کوي او رسول الله هم دasicي بنخه ستایلي او
مشالي يې بللي او سېريو ته پکار دي، چې د دasicي بنخو لتيون وکري، همدا راز
رسول الله وپونتيل شو، چې په بنخو کې تر ټولو غوره بنخه هماغه ده،
اپ مېړه يې په ليدو خوبني وانګړي، د مېړه هره خبره په ورين تندۍ مني،
د مېړه په مال او څان کې خيانات نه کوي.

کله، چې دا لاندېنی آیت نازل شو:

وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الْذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ

• 6

او هفه خلک چې سره او سپین زر خزانه کوي
او عمر په مندې د رسول الله خواته په دasicې حال کې ورغی، چې ثوبان
وږيسي ۹

غږد، عرض و کړ، چې ای د الله رسوله! د دې آیت په نازلې د سره ستا پر
ډاګرو ډېر بوج پرپوټي؛ نو رسول الله ورته و فرمایل، چې ایا تا ته داسي
خزانه درونه نبییم، چې د انسان لپاره تر هر خه غوره وي؟ عمر عرض
وکړ، چې ای د الله رسوله ضرور یې راو نبییه؛ نو رسول الله و فرمایل،
غوره خزانه هغه نېکه بنځه ده، چې مېړه یې په ليديو خوشحاله شي او که
امر ورته و کړي؛ نو په ورین تندي یې اطاعت و کړي او د مېړه په

د نړۍ نیک مرغه پېښه

نشتوالی کي د کور او مال ساتندويه وي.

همدا راز نبی کریم د مېړه خوبنې د بسخې لپاره جنت ته د تلو شرط
ټاکلۍ، لکه چې ام سلمة وايې، چې رسول الله فرمایلې دی:
که کومه بسخه په داسې حال کې مره شي، چې مېړه ترې خوبن وي؛ نو دا به
ارومرو جنت ته ځې

له دې امله پکار ده، چې تاسې هم خپل مېړونه خوبن وساتې او د خپلو مېړونو په خوبنی کې نېکمرغې او تر مرینې وروسته جنت ترلاسه کړي!

۶۹

ستالپاره په لومړي کتار کې ځای شته؛ خو په دې شرط، چې په هر کار کې پخواли او کمال تر لاسه کړي.

خالد

خوبنی دې په برخه کېږي، څکه چې څمکه ګرځي؛ نو پر تا به هم د خوبنی
وار راشي

له حرامو نه هرگ بهه دی

ولا تجزع وان أعسرت يوماً - فقد أيسرت في الزمان الطويل

له یوه ورڅه درباندي خه مصیبت راغی؛ نو پري مه خپه کېږه، څکه چې د
دهه یوې ورڅي مصیبت له امله به اوږد مهالی راحت و هکتي

له حدیث شریف کې دی، چې په تپرو زمانو کې درې کسان د توند باران له
امله یوې سمخې ته ورنوتل، په دې کې له غره نه یو ګټ راورغښت او د غار
نوله یې وروتله، دا چې د خلاصون بله لاره نه ویاتې؛ نو درپواړو د خپلو
لېکو چارو په وسیله له الله نه دعاګانې غوبنتل پیل کړې، په دې کې یوه

ای الله! زما د تره یوه لور وه، چې ما ته ډېره ګرانه وه، ما به ترې د زنا
غوبنتنه کوله؛ خو هفې به انکار کاوه، بله ورڅ خه اړتیا راخیستې وه او ما ته
رافله، له ما نه یې د پیسو غوبنتنه وکړه؛ نو ما په دې شرط یو سلو شل (۱۲۰)
دیناره ورکړه، چې زما هفه ټپه غوبنتنه به مني، جینې خواره اړ وه؛ نو غاره
اه ګېښوده؛ خو کله چې د زنا په تکل ورنبردې شوم؛ نو جینې راته وویل چې
له الله نه ودار شه او زما پاکه لمنه مه داغجنو!

دا چې هفه جینې له مخکې نه پرهېز ګاره وه او تل به یې د تره زوی له
بدکاری نه ژغوره او نېستې بدکاری ته اړ کړه؛ خو د بدکاری په وخت بیا
څپل ایمان رابیداره کړه او خپل تره زوی یې له الله نه ووپراوه او د هفه کس
پام یې هم د توبې پر لور را ګرځاوه.

دهه کس د سمخې له مصیبت نه د خلاصون لپاره خپل نېک عمل وسیله

د نړۍ نېک مرغه بنځه

کړ، چې ای الله ستا د وپرې له امله زه له هفې ګناه نه راستون شوی وم که
د ډله هرڅه مې ستا درضا لپاره کړي وي: نو موږ له دې مصیبېت نه خلاص
کړه، لنډه دا چې درپواړو خپل خپل نېک عملونه الله ته وسیله کړل: نو
الله د سمخې له خولي نه هغه کمر ایسته کړ او دوی ته یې خلاصون
ورویابنې!

وڼا

خان په ستونزمنو حالاتو کې هم له ثابت قدمی سره اشنا کړئ؛ نو ټولی
ستونزې به مو خپله هواري شي.

خلا

ستا ژوند ستا د فکر پر بنسټ ولار دی

د نېرى نېکمرغه بىشىخ

الحمد لله

رنا گانى

إني رأيْتُ - وفي الأَيَّام تجْرِيَةً - للصَّابِرِ عاقِبَةً مُحَمَّدةً الْأَثِيرِ

اھ تجربى او مشاهدى نه دا کوچ په لاس راغله، چې د صبر مېوه خوبه ده.

الله فرمایي

لَا يَنْهَاكُ عَنِ اللَّهِ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا

اھري نه ده، چې الله تر تنگلاسى وروسته پراخى ھم ورپه برخه کړي.
هداشان په ھای کې فرمایي:

لَلَّهُمَّ إِنَّمَا الَّذِينَ أَمْنَوْا أَصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَأَيْطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

اھي مؤمنانو له زغم نه کار واخلى، د باطل پرستانو په مقابل کې مېړانه
وېړې، د حق د خدمت لپاره ملا تینګه وترئ او له الله نه وېړدونکي اوسي،
هړلله ده چې بری ومومنی.

د بکړي په سوره کې فرمایي:

لَلَّهُمَّ الصَّابِرِينَ هُنَّ الَّذِينَ إِذَا آصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ

ھېو کسانو ته زېږي ورکړه چې په دې حالاتو کې صبر وکړي او د مصیبت
راندو په وخت کې ووايي چې 'مور د الله یو او د هماغه الله لوري ته زموږ
در ګړنځیدل دي'

په دې اړه د شورى په سورت کې فرمایي:

لَلَّهُمَّ الَّذِي يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا وَيَنْشُرُ رَحْمَةً

هماغه ذات دی، چې د خلکو له ناهیلی کېدو نه وروسته باران اوروی او خپل
رحمت خوروی

همداراز د صبر په اړه په الزمر سورت کې فرمایي:
إِنَّمَا يُؤْفَىٰ الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝
ثبایره:

صبر کوونکیو ته به خپل اجر بې حسابه ورکړه شي
په دې لې کې الله په قرآن کریم کې د یونس دعا راخیستی ده:
أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَنَكَ ۝ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ۝
ثبایره:

نشته بل معبد مګر ته یې، پاک دی ستا ذات، بېشکه ما لنډون وکړ
وګورئ د قرآن دغه آیتونه تاسې دې ته رابولي، چې نېکمرغه او چاچمن شي؛
نو پکار ده، چې د الله پر ژمنو باوري شي؛ او الله خپل مخلوق د دې لپاره
نه دی پیدا کړي، چې په عذابونو کې یې بنکېل وساتي، بلکې د ازمهښت،
تهذیب او د ادب ورزده کولو لپاره یې پیدا کړي، شکه چې الله پر خپل بنده
باندې تراویا میندو هم ډېر شفقت کوونکی دی؛ نو پکار ده، چې د دغه الله
په ذکر، شکر د قرآن کریم په تلاوت او د سنتو په تابعداری څانونه درحم او
لورینې وړ وګرڅوو

دغا

که څانونه مخکې له مخکې د غمونو او اندېښنو زغملو ته چمتو کړئ؛ نو بني
پایلې به ولرئ.

څلار

د بنسخو لپاره همدومره ويایه بس دی، چې بنسخو پېغمبران زېږولی دی

د نړۍ د نېکمړ غې

ښه پاره د جنت

لی

خود بویه

ډالۍ

د نړۍ نېکمرغه بنځه

لهمَّ عُمَرْ

د رحمن ذات په پېژندګلوي اندېښني له منځه خي
إذا صَحَّ مِنْكَ الْوَدُّ فَالْكُلُّ هِيَنَ - وَكُلُّ الذِّي فَوْقَ التَّرَابِ تَرَابٌ

أَبْارَهُ

اڼي پالونکييه! که تا سره مې مينه پيیدا شوه؛ نو د نور هیڅ شي پروا نه لرم،
لکه داهر خه، چې د خاورو پر سردي دا خاورې کېږي
الله زبنت ډېر سخني او مهربانه دی، څکه چې خپل بنده ته یې د هفه له
خوبشتنی نه هم ډېره ورکړې او له ډېرو ګناهونو نه هم ورسره تېرپېږي، لکه
پام الله فرمایي:

إِنَّمَا مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَانِ

أَبْارَهُ

اسمانونو او څمکه کې چې هر خوک دی ټول خپلې اړتیاوې له همه نه
څوارې، هره شبې هفه په نوي شان کې دی.
قدرمنو خویندو!

الله د داسي قدرت خاوند دی، چې په یوه وار د ټول مخلوق دعا او فرياد
اورې او ټول مخلوق ويئي، د خپل مخلوق پر ستونزو خبر دی او په بیا بیا
خوبشتو د مخلوق په څېر خوابدي کېږي نه، بلکې لا پرې خوشحالېږي او د
دعا په نه غوبنتو له انسان نه خپه کېږي هم.

الله دېر پرده پوبن ذات دی، پر انسان پرده اچوي؛ خو انسانان خپله ځانونه
اړه ځردې کوي الله پر انسانانو شفقت کوونکي ذات دی؛ خو انسانان خپله
ځانونو تېري کوونکي دي؛ نو دا به څنګه زړه وي، چې له داسي ذات سره
هم مينه نه کوي، څکه چې همدا ذات د بېگړو رامنځته کوونکي او

د نېړۍ نېکمرغه بنسخه

بدګړې له منځه وړونکي دی او له ده پرته بل شوک د دعاګانو قبلوونکي،
ګناهونو بښونکي او پرده پوبن نشته
همدغه الله ﷺ چېر لوراند او قدرمن ذات دی، همده ته لاسونه لپه کېږي او پر
همدې الله ﷺ توکل کېږي.

د فنا

د نېکمرغى ترلاسه کول کلک هوده غواړي
خلا

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِّلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَاتٌ نُّوحٌ وَّ امْرَاتٌ لُّوطٌ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحِينَ فَخَانَتْهُمَا فَلَمْ يُغْنِنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَّ قَيْلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الظَّالِمِينَ وَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِّلَّذِينَ أَمْنُوا امْرَاتٌ فِرْعَوْنَ

ثرباوه:

الله ﷺ د کافرانو په باب د نوح ﷺ او لوط ﷺ مېرمنې د مثال په توګه وړاندې کوي، هفوی زموږ د دوو صالحو بندګانو مېرمنې وي، خو هفوی له خپلو مېړونو سره خیانت وکړ او دوی د هفو لپاره د الله ﷺ په مقابل کې هیڅ په درد ونشو خوړ لای: دواړو ته وویل شول چې څی اوږد ته ننوتونکیو سره تاسې هم لارې شي او د مؤمنانو په باب الله ﷺ د فرعون د بسخې مثال وړاندې کوي

بركتناكه ورخ

واصيْر إِذَا حَطَبْ دَهِي - يَأْتِ إِلَّة بالفَرْج

(زىباره)

د مەھىيىت پر مەھال لە صىبر نە كار واخلە؛ نو الله ﷺ بە خېلە مرستە درسەرە ملە
گۈرى

د سەھار پە لمانىخە پىسى قىبلى تە مخ كېرىپى كىينە پە عاجزى او زارى لە الله ﷺ
لە دعاڭانى، بركتناكه او بىنە ورخ غواپە، چې نېكمرغى او بىرياليتوب ورسەرە
مەل وي او لە الله ﷺ نە د ورخى پە پىيل كې داسىپە ورخ غواپە، چې لە اندېبنىتو او
مەھىيىتونو نە خالى وي او پاتىپە ورخ پر دنيوي چارو سرىپەرە پە دىينىپەرە چارو،
لەكە لمونخ او تلاوت كې بوخته كەرە، كە خېلە قرآن كريم نشى لوستلاى؛ نو د
اىل خوبىغىرى قارى سى دى او كىيىست خاتته ولگوه او هەقى تە خوبىغىرى دە،
لەكە د قرآن كريم لوستل او اورپىدل دواپە ثواب لرى او لە زېرونونە ھىرد او
زىڭ لرىپە كوي او كله، چې زېرونونە ھىرد او زىڭ نە پاك شى؛ نو خېلە لە
خوبىنى او چاد خخە بىرخمن كېرىپى.

رفا

د گومو چارو لە ترسەرە كولو چې عاجزە يې، هەغە پر خاي پىرپىرە او هەقه
چارىپە ترسەرە كەرە، چې بىنە پىرىپە لاسېرىپى يې.

خلا

الا انَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ ①

(زىباره)

ھواد الله ﷺ مرستە تىزدىپە دە.

مشک:

نېکمرغه ژوند د بني بنسخي په بورخه گېږي
عسى فرج يأقي به الله انه له کل يوم في خليقته أمر

ثرباوه:

کېداي شي، چې د الله هرسته درسره مله شي، څکه الله هره ورڅ يوه نوي
پړپکره کوي.

بني بنسخي ته پکار دي، چې په کور کې د مېړه په راتلو یې بنه تود هر کلى
وکړي او که مېړه اندېښمن وانګېري: نو دانه چې دا ځان تر هفه هم اندېښمن
وبنېي او يا له واره ترې پوښتنې پیل کړي، چې خه خبرې اندېښمن کړي یې
ثر شه ماته یې هم ووايه، بلکې له څيركتيانه دې کار واخلي او چې مېړه یې
ورته خه امر کوي په پراخه ټنډه دې هفه کار ترسره کوي، څکه چې مېړه
یې په کرار کېني او دمه شي؛ نو کېداي شي چې پرته له پوښتنې خپلې
اندېښتنې له بنسخي سره شريکې کړي: خو که بیا یې هم مېړه خپلې اندېښتنې له
بنېخي سره شريکې نه کړي؛ نو بیا بنسخه کولای شي، چې په بنه او پسته
لهجه یې وپوښتي او مېړه پر دې وپوهوي، چې زه درسره غمشريکه یم او که
بنېخه پر دې پوه شي، چې د مېړه اندېښتنې په خه چل لرې کولای شي او پري
لاسبرې ده؛ نوله واره باید په دې لړ کې له مېړه سره مرسته وکړي، څکه په
دې سره به یې د مېړه اندېښتنې سمې شي او بل دا احساس به ورته وشي، چې
دا په کور کې يوه داسي مرغلره لري، چې د نېرۍ تر ټولو مرغلرو لوړ بیه ده

ونا

د يو کار په نه پېژندو مه نهيلې کېږي، څکه چې د لویانو کارونه، نه
خلاصېږي.

د نړۍ نېکمړغه بنځه

عنبر

یوازی نننی ورڅي ټول عمر وګنه!
ولا یحسبون الخیر لا شرّ بعده— ولا یحسبون الشرّ ضربة لازب

ژباره:

هفوی نه پوهېږي. چې په خیر پسې شر هم راخي او پر دې هم نه پوهېږي،
چې شر کله نا کله د سړي سر ماتوي
د یوه نېکبخته کس وینا ده، چې بنسکلې ورڅ هماغه ده، چې موږ پکې د دنيا
واکوال شو او هفه زموږ واکواله نشي او هماغه بنسکلې ورڅ ده، چې موږ پکې
خپلې هيلې کابو کړو او هيلې مو پکې راکابو نکړي
هفه هم نښه ورڅ ده، چې انسان پکې د شک او شبهو له زخمونو (ګرداب) نه
په راوتو بریالی شي او پر دې سربېره هفه هم نښه ورڅ ده، چې نور دې
وستایي.

رونا

خانونه نېکبختې کړئ، پر شته قناعت وکړئ او په ناشونو خوبونو پسې مه
خغلې.

خلا

عَفَا اللَّهُ عَمِّا سَلَفَ

ژباره:

مخکې چې خه شوي، هفه الله ﷺ ببنېلي

حَمْدُ اللَّهِ الْعَلِيِّ لِمَا أَنْعَمَ

لونگ:

تَنَكِّسَه مه انجيري!

انعم ولدَ فللامورِ أواخرٍ - أبداً كما كانت هنَّ أوائلٌ
ثيابه:

بىنه خوبىن اوسي، شىكە چې هر شى د ابتداء په څېر اتتها لري، دا ډېره غوره او په زړه پوري نسخه ده، چې له تاسي سره د اضطراب، عصبيي کمزورتيا په له مينځه ويلو او د برياليتوب په ترلاسه کولو کې مرسته کوي او همدا راز د دوستي او خوبىي په تلپاتې ساتلو کې هم درسره مرسته کوي.

ستري پسخپي هماغه دي، چې د نورو خويونو په پامنيوي ورسره چلن کوي، د نورو خوبنې او خپگان په پام کې نيسې او تل څان د نورو پر څای په انګېرلو سره پرپکړې کوي، په دې مانا چې که د یو چا په اړه شه پرپکړه کوي؛ نو مخکې دا سوچ کوي، چې که د هغې پر څای زه واي؛ نو بیا...؟

پر دې هر شه يوازي هماغه بنخه بنه پوهېږي، چې د نورمال اعصابو خاوندې وي، څکه هفه پر دې هم پوهېږي، چې که له کومې ستونزې سره مخ ده او یا'ې کوم ارمان نه تر سره کېږي؛ نو دا د فطري قانون او د تقدير برخه ده، څکه ډېر څل انسان د یو خه غوبستونکي وي او د څان لپاره یې ګټور بولي؛ خو په هفه کې د ده لپاره شر نغښتی وي او د دې په عکس ډېر څل انسان له یو خه نه کر که کوي او شريې ګنه؛ خو هفه د دی انسان لیاره ګټور وي

ستره او زير وره بنجحه پر دي پوهېږي، چې هغه د دي کاينات یوه برخه ده او ورپېښې اندېښتې، دردونه او خوبنۍ به یې نصیب و؛ نو څکه له هیڅ دول اندېښنو سره د مخ کېدو په صورت کې نه وارخطا کېږي او نه نهیليلې کېږي؛ نو داسي بنجحه له عصبي ناروغۍ نه هم بېغمه وي په خلاف د هفي تنګزړې

د نېړۍ نېکمرغه بېسخه

لېخني، څکه پر تنگ زړي بېسخې، چې لې مصیبت راشي؛ تو وار پار تري خطابي او خان په دې ډکه نېړۍ کې یوازې بولي او داسي فکر کوي، چې مصیبت یوازې پر همدي راغلې او پر بل چا نه راخي او د دې برخه خواره ده؛ خو ستره او زړه وره بېسخه له سره دې خبرو ته نه ګوري او نه یې محسوسوي.

رنا

خوبنې او سه او په راتلونکي کې هم د خوبنې انتظار کوه!

خلا

سلام عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ

لېباره

په تاسي سلامتيا ده، خنګه چې تاسي په دنيا کې له صبر شخه کار وانځیست.

سیده کوکو ټکنیکو ټکنیکو

صندل:

تر زیار او خواری وروسته د برياليتوب خوند

الغمرات ثم ينجلينا - ثمت يذهبين ولا يجينا

ثبایره:

مصیبتو نه راخي: خويو شه وخت وي او بېرته خي او بیانه راخي

يو کس تر برياليتوب وروسته خپله کيسه کوي، چې پر موږ ډېرہ نېستي وه
 ان تر دي، چې مور به زموږ د ګېدو اور د سرولو لپاره یو او بل ته د سوال
 لاسونه غخول، چې دغه کار به زه ډېر غمجنولم؛ خو کله چې زه لس کلنی
 ته ورسېدم؛ نوله کوره په خواری مزدوری پسي راووتم، تر یوولس کاله
 زيار ګاللو وروسته زه د اتیا ډالرو خاوند شوم (?)، او په دي موده کې ما یو ډالر
 هم بي ځایه یاني د خپل خواهش پوره کولو په لړ کې نه دی لګولي، همدا راز
 کله چې یوویشت کلن شوم؛ نو بیا به څنګل ته تلم او له هفه ځایه به مې د
 لرگیو درانه پېتی راپول، او د دغو درنو پېتیو په راپو و مې په لاسته راپونه
 کې هم بنې توپیر راغی، هفه دا چې بیا به مې د میاشتې شپږ ډالر ګټل او
 دغه هر ډالر به ماته په تکه توره شپه کې د سپورډی هومره ارزښت لاره.

رونا

که له تاسي نه کومه ګناه وشي؛ نوله هفي ګناه نه عبرت واخلئ او تر عبرت
 اخيستو وروسته له هفي ګناه نه توبه وکابوئ او هېره یې کړئ

څلا

قُلِ اللَّهُ يُنَجِّيْكُمْ مِنْهَا وَ مِنْ كُلِّ كَرْبَلَةٍ

ثبایره:

وواي، الله تاسي ته له هفي او له بل هر کړ او خخه نجات در کوي.

د نهري نېکمرغه بىشە

زغزان

پراوسنى حال خوبىسى شە

غريب من الحال في كل بلدة - إذا عظم المطلوب قل المساعد
زباوه

زموره هفه خپل خپلوان د حيراتتىا وىردىي، چى پە پرديو ھېۋادونو كى د مساپرى شېپى ورخى سبا كوي، كله چى غوبىتنە لويە شي ملە خلک كم شي زه يو داسىپى كس پېژنم، چى د شە ناروغى لە املە يى طبىبانو پىنسە ورپېرى كېرى وە، كله چى يى زه پۇنتىنى تە ورغلەم، دا چى هفه كس ھوبىيار او پوه كس و؛ نو ما ورتە ووپىل، چى دا اامت د دې انتظار نە كوي، چى تە دې پە دغە بېپەرى كى لە دې درىابە پورپى وئەنلىقى، بلکى دوى لە تا نە د نصىحت او د بىنسە سوچ تەمە لرى او شكر دى، چى دغە ارمغان لە تا سره شتە؛ خو كله چى زه د هفه لە كورە راستىپىدمۇ؛ نو پە راوتۇ كى يىپى راتە ووپىل، چى الحمد لله د پىنسى پرپېكىدو لە ما سره د دين پە خدمت او د زەرە پە خوبىسى كى چېرە مرسىتە كېرى.

د يوھ عقلمنى پە وينا ذهن تر هفي چاچ نە مومىي، چى انسان د يوھ مصىبىت پر مهال داسىپى ونه انگېرىي، چى تر دې ھم بىدتر ساعت شتە؟

تاسىپى بە چېر داسىپى خلک ھم لىدىلى وي، چى د يوھ واپە مصىبىت پە ورپېنپىدو ھان پە لوى لاس د ھلاكت كىندىپى تە ورغورخوي، دا ھكە چى هفوی پر دې باور نە لرى، چى تر دغې بىدتر ساعت ھم شتە يانپى پر ورپېن شوي مصىبىت صبر او شكر نە كوي، چى پە دې سره لە لوى مصىبىت نە پە امن شى، ھكە چى الله تە شە ھرآنە دە، كە دا ساعت يىپى در باندىپى راوسىتى دى، چى يوھ پىنسە دې پرپى شوي دە؛ نو هفە الله پر دې ھم لاسېرى دى، چى لە دواپەر پېنپە دې خلاص كېرى او پر دې سرپېرە دواپە سترگى ھم درخخە وانخلىي؛ نو بىيا بە شە كوي او شە كولاي شى؟

بلکې هیڅ نه شي کولای؛ نو ایا له دې نه صبر او شکر بنه نه دی، چې الله هم درنه راضي شي. مصیبېت درباتندي اسان شي او په بدل کې یې جنت هم در په برخه کړي او له عصبي ناروغۍ نه هم انسان پرې خوندي کېږي، د مصیبېت پر مهال په تېر وخت پېښېماتتیا او پر تکلیف یې اوښکې تویول د اسلام له نظره ناشکري او پر تقدیر ناخوبني بنسکاره کول دي.

رونا

نهیلي ستاسي تر ټولو لوی دبمن دی، څکه نهیلي ستاسي سکون او ډاد
بریادوي.

خلا

وَ كَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا
ثربانه:

او په همدي چول موږ تاسي یو 'امت وسط' (غوره امت) ګرځولي یاست.

د نېړۍ نېکمرغه بنسخه

۶۰۵

رېښتني ارونه

فڪم رأينا أخا هُموٽ - أعقب من بعدها سرورا

زپاره:

موري ډېر داسې انډېښمن ورونه ليدلې دی، چې له مصيبيتونو وروسته يې
خوبني موندلې دی.

امامه بنت حارثة، چې کله خپله لور له خپله کوره رخصتوله؛ نو یو خو
اصول يې ورته بیان کړل:

۱- کومه بنسخه چې د خپل مېړه پروا نه کوي؛ نو هغه د مور و پلار نه هم بې
پروا وي، سره له دي، چې هفوی ورته اړتیا لري په هر صورت بنسخي د
مېړونو لپاره پیدا دي او مېړونه د بنسخو لپاره.

۲- د مېړه په حال قناعت کول.

۳- د مېړه اطاعت کول.

۴- د مېړه باید داسې خه تر ستر ګونه شي، چې بد يې راخي.

۵- په مېړه باید ستا خوشبو ورشي نه بد بوی.

۶- د مېړه د خورک او خوب خیال ساته، څکه چې ولږه تاو تریخوالی
رامنځته کوي او بې خوبی غوسة.

۷- مال په ډېر فکر او دقت سره لکوه او د بچيو په روزنه کې بنه زيار ګاله.

۸- ۹- ۱۰- د مېړه نافرمانی مه کوه او مه يې کوم راز بنسکاره کوه، څکه د مېړه
نافرمانی تا بي قدره کوي او که راز دي ورله بنسکاره کړه؛ نو له دېښمنه نه به
ې خوندي نشي، بله دا چې که مېړه دي غمجن و؛ نو ته خوبني مه بنسکاره
کوه او که مېړه دي خوشحاله و؛ نو ته خپل غم مه بنسکاره کوه.

رونا

لېکبختي د انسان په خپل لاس کې ده.

اوجو

په سربىندە د الله راضى كول

ولا تيأس فإنَّ اليأس كفرٌ - لعلَ الله يغنى عن قليلٍ

ئىبارە:

مە نەھىللىي كېرىئى، خەكە چى نەھىللىي كفر دى او كېدايى شي، چى الله پە لېر خە سرە ستاسىپە نەھىللىي خىتمە كېرى.

اييا تاسىپە د هەنەھە صحابىي پە اىرە نە دىي اورپىدىي، چى زنا ترى شوي او رسول الله تە راغله او عرض يې وکە، چى اي د الله رسولە پە ما شرعىي حد قايم كېرە او مالە دىي گناھ نە پاكە كېرە او د درو پە وھلو مې دغە گنا ورژوه؛ د وادە كېرى لپارە د زنا حد رجم يانىپە سىنگىسارول دىي: خۇدا چى دغە بىشە اميدوارە وە؛ تو رسول الله يې سر پىرسەت راوغۇبىت او ورتە يې ووپىل، چى دا بىشە لە ئىخان سرە بۇخە، بىسە چلن ورسەرە كوه تردى، چى بچى وزېرىۋىي كلە چى هەفي بچى وزېرىۋە؛ تو رسول الله تە راغله او حد پىرى قايم شو يانى سىنگىسارە شوھ او بىيا پىرى رسول الله جنازە وکە؛ تو عمرە عرض وکە، چى اي د الله رسولە تە پىرى يوپى داسىپە بىشە جنازە كوي، چى زنا يې كېرى دە؟ تو رسول الله وفرمايدىل، چى دې بىشە داسىپە تو بە كاپىلىپى، چى كە د مدینىپە پە خېر پە اوپىا كلىيو ووپىشل شي؛ تو بىيا بە هەم پاتىپە شي او تا تە تر دې بلە كومە غورە خېرە بىكارى، خەكە دې بىشە د الله لپارە سر وېنىدە

دا ايمانى ھواك و، چى لە گناھ نە د پاكېدو لپارە يې دغە بىشە سربىندىنى تە چىمتۇ كېرى وە او د اخىرت ژوند يې غورە كە او كە دغە بىشە د پاخە ايمان خاوندە نە واى؛ تو كلە بە يې هەم پە لوى لاس مرگ تە غارە نە واى اينىسى.

كېدايى شي د چا پە ذهن كې دا پۇستىنە راولارە شي، چى كە دغە بىشە دومرە

د نېړۍ نېکمرغه نسخه

نېکه وه: نو بیا یې زنا ولې کوله، خکه چې زنا د کمزوري ايمان خاوندان
کوي: نو د دې څواب دا دې، چې د انسان ايمان زیاتپېري او کمېبری هم: خو
دا چې انسان کمزوري دې: نو ګناه ترې کېبری او د ايمان څواک یې بېرته
توبی ویستو ته رابنکارې

رونا

دېبرې ګيلې مه کوه

حلا

المصيبيت که خومره هم ګران وي: خو بیا هم ختمېبری

.....

که د الله د پولو ساتنه وکړي؛ نو الله به قا وساتي
ولا عار ان زالت عن المرء نعمه - ولكنَّ عاراً أَن يزول التجمُّل
ثبارة:

له یو چا نه نعمتونه زائله کېدل شه د شرم خبره نه ده، بلکې د شرم خبره دا
ده، چې له انسان نه نېک خویونه زایله شي.

د مصر د یوې بنکلې او شتمني بنځې په اړه ویل کېږي، چې یوه ورڅ د دغې
بنځې پر کاله غله ورو اوښتل او بنځه په تېبنته بريالي نه شوه یاني د غلو په
لاس کپوته، غلو ترې د شتمني درک وپوښته؛ نو بنځې له واره وروښود،
چې د هفې په پلانکي بکس کې هر شه پراته دي.

په غلو کې یوه کس د دې پر بنکلا زړه وبايله او غوبښتل یې، چې له ناموس
سره یې لوبي وکړي، بنځه یې پر نیت وپوهېده تو له غله نه یې تشناښ ته د
تلواجaze وغوبښته غل اجازه ورکړه، څکه هفه پر دې باوري شو، چې ګوندي
بنځې یې غوبښته ومنله.

بنځه چې تشناښ ته نتوه؛ نو د تشناښ د کړ کې له لاري یې بهر ته څان
وغورڅاوه او د ګندګي په ډېرې کې یې څان پت کړ، غلو تر لوټ مار
وروسته تر یو خه څنډ په بنځه پسې اخوا دېخوا وګرڅېدل؛ خود نه موندو په
صورت کې یې خپله لار ونیوه، د غلو تر تلو وروسته بنځه له ګندګي نه
راپاڅېدې شکر یې وکړ، چې د دین او ابرو ساتنه د مال تر ساتني غوره ده،
څکه چې نېستې تر فتنې غوره ده.

وڼا

په نړۍ کې کله ناکله داسي حالات هم راخي، چې له هفې تېبنته د انسان په
وس کې نه وي؛ نو په دغه وخت کې یوازي صبر په کار راخي
څلما

شتمني د مېړ ونو د لاس خيرى دی.

د نېڭمېر غې بىخىپ

پاره لىس

با قوت

پالى

د نېړۍ نېکمرغه بنسخه

د توبې اوښکي تر نورو او بو غوره دی

الله بالحياة فهي جميلة - واجعلها بكل خير خميلة

له زوند خوبن او سه او دغه بنسکلی ژوند په نېکو او بنو خويونو ورغوه!
 له هفه چا سره مينه کوي، چې توبه کابري او له گناهونو نه د ځان
 ګولو په هڅه کې وي او الله د توبه کوونکي پر توبه داسي خوبښېري، لکه
 له چا نه په یوه شړه دښته کې د خوراکي توکو بار سورلى ورکه شي او
 دغه کس تر یوې وني لاندې نهيلى د مرګ په انتظار کېني، په ناسته یې
 شتر کې پتې شي، چې له خوبه راپاخي؛ نو سورلى یې سره له باره مخي ته
 وي؛ نو دغه کس له ډېري خوبنۍ چيغې کړي، چې اى الله ته زما
 بلده او زه دي رب یم، یانې له ډېري خوبنۍ یې خوله خطا شي او په عکس
 ګډي یې له خولي راوشخي؛ نو الله هم د توبه کوونکي پر توبه هومره
 خوبښېري

سبحان الله؛ دغه الله خومره پاک او عظيم ذات دي، چې د خپل بنده پر
 توبه کابړلو خوبښېري، ځکه په دي سره د هفه بنده د دوزخ له اوره خوندي
 ګډي او جنت ته د تلو وړ ګرځي، لکه چې مور د زوي پر بريما او له اور نه په
 خلاصون خوبښېري؛ نو الله هم ارومرو خوشحالېري، ځکه چې الله تر اويا
 بندو هم ډېر مهربانه دي.

په دي لړ کې الله خپلوبند ګانو ته په قرآن کريم کې داسي فرمایي:

إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَتُّهُمْ مُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝

(بایہ:

د نېړۍ نېکمرغه بنځه

ای مومناتو! تاسې ټول په ګډه الله ﷺ ته توبه وباسی، بسايي چې بری درې
برخه شي.

په پښېماتتیا او د توبې پر اوښکو خیرن زړونه مینځل کېږي انسان له ګناه نه
داسې پاکېږي، لکه چې اوس له مور نه زېږيدلی وي.

رفا

په بنه طريقه د نېکو هيلو په پامنيوي داسې سوچ وکړئ، چې الله ﷺ مه کړ،
که کله بدہ ورڅه هم راشي؛ نو هفه به د بنه وخت د راتلو لپاره سريزه وي

څلا

حَفِظْتُ لِلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ

ثباره

او د نارينه وو په غياب کې د الله ﷺ تر ساتني او خارني لاندي د هفو د حقوقو
ساتنه کوي.

سنه ۱۴۰۰ هجری قمری

لومړۍ سوبندۇنکى بىشىھە

ولار بىما کره الفتى - امراً عواقبه تسرُّ

(زىباره:

اکله نا کلە ستۇنزمۇن وخت پر انسان چېر گران تېرپېرىي؛ خوپايىلە يې بىسە وي.
بۇ بىشىھە چې پە بىنكلىيو او دنگو ماھىيىو كې او سېدە، چېرپى وينزى او نوکران بە^ا
اھى پە امر كېناستە، پاچېدل.

اسېيە بىنت مزاحم وە (ياني د فرعون بىشىھە) پە تاریخ كې لومړۍ بىشىھە وە، چې
خېول سر يې د الله ﷺ لە توحید نە خار كېر، سره له دې چې پە دنگو او بىنكلىيو
ماھىيىو كې يې بىسە د مزى ژوند كاوه؛ خو پە زړه كې يې ايمانى رىنا غھۇنى
وکړي او ايمان د خپل کافر مېړه مقابلى ته اړه كړه او د عيش و عشرت ژوند
له يې د توحيد پە مقابله كې هېش ارزىست ورنکر او پە دې لېر كې يې هر ډول
سختىيىو ته پە بىسە ټنده هر کلى ووايىه، همدا لامل و چې الله ﷺ يې پە قرآن
اکرم كې يادونه وکړه او د ټول انسانىت لپاره يې د مسلمانى بېلگه وګرځوله
او د بىشۇ هغه عذر يې پرې ختم كېر، چې د قیامت پە ورڅ ووايىي، چې اى
الله ﷺ زه مې مېړه ديندارى ته نه پرېښودم او هغه ظالم و؛ نو الله ﷺ به ورتە
وابېي، چې اىيا ستا مېړه تر فرعون چېر ظالم و او پر تا يې تر اسيي ھم چېر
اھىری كاوه.

الله تعالى د فرعون د بىشىھې پە اړه فرمایي:

وَطَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِّلَّذِينَ أَمْنَوْا امْرَأَتَ فِرْعَوْنَ إِذْ قَاتَلَتْ رَبِّ ابْنِ لِيٍ عِنْدَكَ بَيْتَنَا
لِلْجَنَّةِ وَنَجَنَّى مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمِيلِهِ وَنَجَنَّى مِنَ الْقَوْمِ الظَّلِيمِينَ

(زىباره:

او د مؤمنانو پە باب الله ﷺ د فرعون د بىشىھې مثال وړاندې کوي کلە چې هې
د ها وکړه، چې اى زما ربە! زما لپاره له خپل څان سره پە جنت کې يو کور

جوړ کړه او ما د فرعون او د هفه له عمل نه وژغوره او له ظالم قوم نه ما ته
نجات راکړه.

ددې ایت په تفسیر کې علماء لیکي، چې اسيه له کور نه مخکي د الله ګاوندې اختیار کړ، څکه رسول الله یې نوم د نېړۍ په کاملو بنسخو کې
وشمېرہ، په حدیث شریف کې رسول الله فرمایي، چې په خلکو کې ډېر
کامل خلک شته؛ خو په بنسخو کې د فرعون له بنسخې اسيې، مریم بنت عمران
او عائشې پرته کاملې بنسخې نشته او دا پورتنې بنسخې پر نورو بنسخو دومره
لوړوالی لري، لکه په خورو کې چې خوږدہ حلوا ده.

وڼا

که خپل سوچ او فکر په نسه لاره واچوې؛ نو نېکبخته به شي
خلا

إِنَّ رَحْمَةَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٦﴾

ثباته:

په یقیني توګه د الله رحمت نېکانو ته نبردې دی

— — — — —

د نړۍ نېکمرغه بسخه

لومړی یاقوت

خپلې چاري الله ته وسپاره او په دا ډه زړه ویده شه!
عسى الله أَن يشفي المراجع إِنَّهُ إِلَى خلقه قد جاد بالنفحاتِ
رُبَّاَرَه

رُر به الله تعالی له در پېښې نارو غې نه شفا در په برخه کړي، څکه چې الله
پر خپلو بنده ګانو رحمتونه را پېړلې دی
هغه تولې بسخې، چې د الله پر تقدیر خوبی دی، له هر لوري پر غشو
ويشتل شوي دي، د بچيو مور و پلار او خپلو خپلوانو بېلتانه څپلي؛ خو بیا
هم غمونو یې زړونو ته لارنه ده کړي او نه یې له ستر ګو کومه اوښکه راتوی
شوې؛ نو د داسي مؤمنو بسخو لپاره زېږي دی، چې الله به یې تولې ستونزې
هوارې کړي او د ورپېښ مصیبت له امله به یې الله درجې لوړې کړي
الله فرمایي

وَ اسْتَعِينُوا بِالصَّابِرِ وَ الصَّلَاةِ وَ إِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَشِعِينَ ۝

رُبَّاَرَه

په صبر او لمانځه مرسته وغواړئ، په دې کې شک نشته چې لموڅ یو ډېر
سخت کار دی؛ خو هفو امر منونکو بند ګانو ته سخت نه دی
علي یې فرمایي، چې صبر په ايمان کې داسي درجه لري، لکه په ټول بدن کې
سر

زه تاسي ته ستاسي په صبر د لوی اجر زېږي در کوم، چې په جنت الفردوس
کې به د الله تعالی ګاوند په توب در په برخه شي تاسي ډېږي نېکښته یاست،
په د ايمان تر خنګ مو پر مصیبتونو صبر کړي، څکه چې همدا د
په یاليتوب لاره ده او الله د صبر کوونکیو په اړه فرمایي

د نېړۍ نېک مرغه بېخه

وَبَشِّرُ الصَّابِرِينَ

شماره:

صبیرناکو ته زېرى ورکړه

٦٣

که تاسی پر څان ډاډه یاست؛ نو د دې مانا دا ده، چې تاسی بریالی کېدای
شئ، که څه هم د عمر په هر پړ او کې یاست

خالد

الله لطيف بعباده

شماره

الله پر خپلو بندگانو ڈپر مهریان دی

د نړۍ نېکمرغه بنځه

دویم یاقوت

وېښتني ړوند هماګه دی، چې زړه یې ړوند وي
هل الدهر إلا کربة وانجلاؤها - وشیکاً والا ضيقة وانفراجها
ژباره:

زمانه همدي ته وايي، چې مصيبيت او د مصيبيت د لري کېدو وختونه سره
نېردي نېردي وي یا چې کله مصيبيت اوچ ته ورسپېري: نو زوال یې ورسپې
پیلېږي

په یوه کلي کې یو داسي ړوند او سپیده، چې بنځه یې په برخه وه، بچيو یې هم
خبره منله او ملګري یې هم نبه وفادار وو، هر اړ خیزه نېکبختي یې په برخه
وه؛ خو یوازې د سترګو کمی یې درلود، چې خپله دغه نېکبختي یې په خپلو
سترګو نشوه ليدلای او ده هم همدغه یو ارمان درلود، چې کاشا دا هر شه
مي ليدلی شوای

بله ورڅ یو طبیب دغه کلي ته ورغی؛ نو ړوند ورته څان راورساوه او د خپل
ړوند والي ګیله یې ورته وکړه، چې د بینا کېدو شه دوا راکړه، طبیب ورته
شه دارو درمل ورکړل چې دا خوره سترګې به دې بنې شي یاتې ليدل به
شروع کړي؛ خو چې کله رڼا ووينې؛ نو ورخطا کېږي به نه!

ډاندې به هره ورڅ په خپل تاکلي وخت دوا خوره او هغه پرھېز به یې ورسره
کاوه، چې طبیب ورنسودلی و، بله ورڅ په خپله باغچه کې ناست و، چې
ناڅاپي یې سترګو کار پیل کړ نړۍ یې په خپلو سترګو ولیده، له خوبنې نه
یې ټوپونه وهل او د کور پر لور یې منډه واخیسته، چې خپلې مخلصي او
خواخوږې بنځي ته دغه زېږي واوروی، چې د کور په دروازه ورننووت؛ نو
خپله مخلصه بنځه یې له هماګه وفادار دوست سره بوخته ولیده، بېرته

د نېرى نېڭمېرگە بىشە

راستون شو، چې خېل ھەغە منونكى زوى وگوري؛ نو پەر ھەغە يې ھەم پە داسى حال كې سترگې ولگېدى، چې د دە مال يې غلا كاوه نور يې د صىبر كاسە تر مورگو راڭكە شوپە دە او دغە هەر خە ورتە لە زغمە وتلى وو؛ نو پە لار كې يو پىروت مېخ يې راپورتە كەر او پە خېلۇ دواپە سترگو يې وتومبە، چې لە دې نە ھوند بىسە يەم

ۋەنا

عصبي ناروغي د تېپونو لە درد نە ھەم چېرە زيانمنۇونكى دە.

خلا

كَلَّا إِنَّ مَعْيَ رَبِّنَ سَيِّهْدِينِ^①

ئېباھە:

ھېشكىلە نە، لە ما سرە زما رب دى، ھەغە بە هەر و مە ما تە لار بىسوونە و كىرى

د نړۍ نېکمرغه نېټه

ډوپیم یاقوت

د خج اخیستني او ره پوکي مه وهی، که نه نو خپله به یې بنکار شي
ان رباً کفاك ما کان بالأمس - سیکفیک فی غید ما یکون

رپاره

له پروني مصیبیت نه چې اللہ وساتلي؛ نوله سبانی مصیبیت نه به دې هم
وساتي

خینې خلک داسي وي، چې که خوک ورسره بد کوي؛ نو دوي یې پر بدو
ستره کې پتھوي، د چا په خبرو پسې دومره نه ګرځي، له خپل حق نه خلکو ته
ورتېرېږي او پر خپل حق هم له چا سره شخړه نه کوي؛ خود دې پر عکس
خینې خلک بیا له سره بښنه نه پېژنې او خپل یو وړوکي حق هم چا ته نه
پرېږدي، بلکې د ترلاسه کولو لپاره یې بشې هلي څلپي کوي؛ نو دا ډول خلک
تل له خلکو سره لاس او ګرپوان وي.

بنکاره خبره ده، چې دغه بښونکي خلک خوبن او سوکاله ژوند لري، د هر چا
خوبن وي او د بریاليتوب هره دروازه یې پر مخ پرانستې وي او د دې پر
عکس هغه خلک چې له بښنې سره سر و کار نه لري، تل له اندېښنو سره مخ
وي، څکه دوي د هر چا په خبرو پسې غوره وړي، چې له دې امله پر عصبي
ناروځي سرېږه د یو شمېر ناروځيو بنکار کېږي، خلک هم ترې کرکه کوي
او څان ترې چډې ته کوي؛ نو د داسي خلکو په وړاندې د بریاليتوب ټولې
دروازې تړلې وي.

د رسول اللہ مبارک خوی هم دا و، چې که هغه ته به په دوو کارونو کې د
یوه د غوره کولو واک ورکړل شو؛ نو اسان به یې ترې غوره کاوه؛ خو په دې
شرط، چې د اللہ نافرمانې به پکې نه راتله، څکه که هغه په ګرانو پسې

ګرڅېدلی؛ نوبیا خو به خلکو ترې کرکه کولی، همدا راز رسول فرمایي
پر هغه چا دې رحمت وي، چې په پېرو پلور کې له در ګزر نه کار اخلي.
روفا

تاسي باید په اوستني حالاتو کې بنه خواري وکړئ او د راتلونکيو مصیبتو نو په
سچ کې ځانونه بنسکېلې نه کړئ.

خلا

مَا آنْزَلْنَا عَلَيْنَا الْقُرْآنَ لِتَتَشَقَّقَ

ثبایه:

موږ دا قرآن پر تا باندې د دې لپاره نه دی نازل کړی، چې ته په کړ او اخته
شي.

د نېرى نېکمرغه بىشىخ

مۇورم ياقوت

ھەرە بىريا پە ھلو ھلۇ كىي نەقىشتى ۵۵

ا) لەم يىكن عونۇن من اللە لىلقتى - فاؤل ما يىجىنى عليه اجتهاادە

(زىيارە)

ا) لە انسان سره پە كوم كار كىي د اللە مەرسىتە مل نە وي؛ نو تر هەر خە لە
بىشىخ بە د خىپلۇ ھەشۈر بىدى پايدىلىي وويىنى
د يوھ شىتمەن وينادە، چې زە د ھېيش خېرىپ پىروا نە لرم، ھەكە زە پە نېرى كىي
شىتمەن كس يىم؛ خود يوھ عادىي وگەرىپە چېر ژوند تېروم، پە يوھ سادە كور
كىي لە خىپلۇ بچىي سره او سېرىم، د بىدەرخىي او بېباكىي ژوند نە خوبىسوم. لەكە
ئەم نور شىتمەن يىي خوبىسى، چې پە ورخىپانو كىي د خىپلۇ دنگو مانىيۇ او
ورىپىمىمىن پۇبناك انخورونە خېرچۈل غواپىي

سرە لە دې چې زە كار كول خوبىسوم او چې كار تە ھەم؛ نو د ماسپىپىن دوجى
ھەم لە كورە لە ھەن سەرە وىرم، كله چې زە پە زېرە كىي د شىتمەن پە اپە فىركوم؛
نو دغە سوچ پە ما كىي تىڭىر او لوپىي نە رازپېرىي، بلکې لا پىپى نېكىختىي
راپوکوي او خوشحالېرىم، چې ما د توکىيۇ د بىنار پە پەراخولو كىي لە خىپلۇ ھېۋاد
والو سەرە مەرسىتە كېرىي او زما دغىي مەرسىتې د دې بىنار بىنكلالا يو پە دوه كېرىي،
ئەم نەن يىي لە املە لىيدۇ تە خىلە د نېرى لە ھۆت ھۆت نە راشىي، پە هەر حال
زما لە خېرىي موخە دا دە، چې زما د دې بىريالىتوب تر شا زما هلې ئىلى
كارندە دى.

روفا

د وېدۇنكىي بېرىي يوازىي پە افسوس كولو لە چوبىدو نشي خلاصىداي
خلا

اَللّٰهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ

(زىيارە)

اَللّٰهُ بِكَافٍ د خىپل بىنده لپارە كافى نە دى؟

پنځم یاقوت

کفري نړۍ د بد مرغۍ بنسکار ۵۵

ولو جاز الخلود خلدت فرداً - ولکن ليس للدنيا خلود
ژباوه:

که نړۍ تلپاتی کور واي: نو ما به پکې یوازې او سېدل خوبن کړي واي: خو
نړۍ تلپاتی کور نه دي!

امریکایي ډاکټر هارولدسن د لویو لویو ډاکټرانو او پروفیسرانو په مخکي د
څپلي یوې وینا په ترڅ کې دا خبره کړي، چې ما د (۱۷۶)، شتمنو کسانو
څېړنه کړي او په دوى کې مې دغه درې ناروغۍ، شوګر، د معدي خرابي او
زړه تنګي تر سترګو شوي، چې دغه درپواړه ناروغۍ څپله د عصبي ناروغې
زېږنده دي، سره له دي، چې په دوى کې یو هم تر خلوپښت ګلنۍ اوښتني نه
و؛ نو تاسي ووایئ، چې ایا په دې ناروغېو اخته کسان دغه مرګونې ناروغۍ د
څپل بریاليتوب په بیه اخلي؟ ایا دوى بریالي دي؟ که په داسې مرګونې
ناروغېو اخته کسان ډېره پانګه راټوله کړي؛ نو پرې شه؟ څکه که یو خوک د
ټولې نړۍ پاچا هم شي؛ نو بیا به هم پر یوه بستره خملی او درې وخته ډودۍ
به خوري؛ نو بیا د دغه شتمن او هغه کارګر تر منځه شه توپیر دي، چې
کړي ورڅ پردى مزدورې کوي، څکه هغه هم درې وخته ډودۍ خوري او د
خوب لپاره یو تور شک غوروي، بلکې کېدای شي، چې دغه کارګر تر هغه
شتمن هم بنه او سوکاله ژوند ولري.

د یوه پروفیسر په وینا په هرو پنځو کسانو کې خلور د ناروغۍ بنسکار دي او د
دوی دغه ناروغې د شه زخم او درد پایله نه ده، بلکې د عصبي کمزورې او یا
د کینې له امله د دغو ناروغېو بنسکار شوي دي.

ډغا

ته څپل تېر وخت نشي بدلولاق: نو بیا ولې ځان د غمونو او اندېښتو غېږ ته
ورغورڅوې؟

د نېرى نېکمرغه بىشە

ئىلەم ياقۇت:

د ژوند د ملگىري اخلاقى بايد داسى وي

ورب عسىر أتى بىسىر - فصار محسوره يسيراً

كىله سىران وخت هىفه اسانى ھم لە خان سره راواھى، چې ستۇنزاپى پرى
ھوارپىرىي

مۇمنە او نېكە بىشە ھماگە دە، چې د خىپلۇ ھيلو د تىلاسە كولو لپارە خىپل
مېرى نە تىنكويى، بلكى پىر ھەخە صىبر او قناعت كوي، چې الله كەورپە بىرخە
كېرى وي او د داسى بىشۇ لپارە د رسول الله كورنى ژوند غورە بېلگە دە، لە
عروھە لە خىپلې ترور عايىشى نە نقل كوي، چې ماتە يې وفرمايمىل: اى
خورىيە! قىسم پە الله پە مىياشتۇ مىياشتوبە د رسول الله كرە اور نە بىلدە ريانى
د پىخلى شە بە نە و، چې اور يې پىسى بل كېرى واى، نۇ ععروھە خىپلە ترور
ۋېوبىتىلە، چې تاسى بە پە شە گوزارە كولە؟ عايىشى ورتە وفرمايمىل، چې
پە دوو تورو شىيانو بە مو گوزارە كولە يانى پە خرمماوو او اوپۇ باندى
بل دا چې د نبى كريم پە گاوندە كې شە انصار او سېدىل، چې ھفوى گەپى،
ۋىزى لرلىي: نۇ ھفوى بە كىله نا كىله شېدىپى ھم د رسول الله كرە ورلپىرىلىي
وينا

د ژوند ارزىبىت دادى. چې د ژوند ھەرە لحظە پە بىنە طريقة تېرە شي

خلا

كىار د تىمى پېتىرول او د سىستى دېنىمن دى

— ﴿۱۰۱﴾

اووم ياقوت

پىر قىدىر خوبىنى شى:

ولَا تظُنْ بِرَبِّكَ ظُنْ سُوءٍ - إِنَّ اللَّهَ أَوْلَى بِالْجَمِيلِ
تۈباھە:

پىر اللە بد گومانى مە كوى، چىخىشى د غير پە پىرتىلە د چىپىزىز بىنە گومان دى.

د ابراهيم بىشىھە او د اسماعيل مور خومىرە پە زىرە پورى خبرە كېرىپ، هەفە
مەھال چىپىزىز بىشىھە خپىلە پاكلەمنە بىشىھە هاجرە بىي بىي لە تىي رو دونكىي زوى
سەرە پە داسىپىزىز شاھە دېبىتە كې پىرىپىزىز، چىپىزىز د خوراکىي، خىنباكىي تو كوشە
درىڭ و او نە پىكىي د سر سىبورى و، ان تر دې چىپىزىز د سىبورى لپارە پىكىي و نە ھەم
نە وە، كله چىپىزىز خپىلە بىشىھە او د غېرىپىزىز زوى پە دغە شاھە كې
پىرىپىزىز دل او تر دې روان شو؛ نۇ ھاجرىپىزىز بىي بىي ورپىسىپىزىز ورمندىپىزىز كېرىپ، چىپىزىز مور
پە داسىپىزىز شاھە كې ولې پىرىپىزىز؟ ابراهيم بىي پىسىپىزىز مخ ھەم ور وانە ھەواوە او خپىل
مۇزلى يې جارىي وساتە، لندە دا چىپىزىز هاجرە بىي بىي وپوھىدە، چىپىزىز ابراهيم بىي تە د
اللە دە لوري امر شوئى دى؛ نۇ ابراهيم بىي وپوينتە، چىپىزىز ايا اللە دە درتە
داسىپىزىز امر كېرى دى؟ ابراھيم بىي د سر پە بنورولو د هوئى خواب ور كەر؛ نۇ
ھاجرىپىزىز بىي ووپىل، چىپىزىز كە داد اللە دە امر وي؛ نۇ زمۇر قبول دى او هەفە بە
مۇرۇنە ضایع كوي

پە رېستىيا چىپىزىز خپىل بىنە گان كله ھەم نە ضایع كوي او تاسىپىزىز شە فکر
كوى، چىپىزىز هەفە كس او هەفە بىشىھە تە د هەفە د زوى غورە بىلە ورنە
كەر؟ د كەھپىزىز سورت كېيىل د هەفوئى پە اپە داسىپىزىز فرمائىي:

وَأَمَّا الْغُلْمُ فَكَانَ أَبْوَةً مُؤْمِنَيْنِ فَخَشِيَنَا آنَ يُرْهِقُهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا فَأَرَدْنَا آنَ
يُبَدِّلُهُمَا رَبِّهِمَا خَيْرًا مِنْهُ زَكُوَّةً وَأَقْرَبَ رَحْمَةً

د نېرى نېکمرغه بىشى

هلك معامله دا وه، چې موروپلار يې مؤمنان وو، له موره سره دا
وھەنە وھ چې دغه هلك به پە خپلى سرکشى او كفر سره هفوی تىنگ
لە دې املە موره وغوبىتلى چې د هفو رب د دغه هلك پە بدل كې يې
موروپلار تە داسىي اولاد ورکەري، چې پە اخلاقو كې ھم لە دە نە بىھ وي او لە
د صله رحمى تىمە ھم زياتە وي
رونا

خپل تېر وختونە بدلولاي شم او نە لە راتلونكى نە خبرپدای شم؛ نوبىا
اندېبىنزو بىكار شم

خلا

لە صبر سره ملە دە

اتم یاقوت

پو دنیوی شیانو مه خواشینی کېږه:

فیا عجباً کیف یُعصی الإله - أَمْ کیف یُجحدهُ الْجَاحِدُ؟!

ژبابه:

در رب العلمين نافرمانی او د هغه تکذیب ډپره نااصلشنا خبره نه ده؟

کومه بنسخه چې د نړی پر فاني کېدو باوري شي، چې دا نړی فاني او فنا کېدونکې ده او په دنیوی ژوند کې انسان له ډول ډول حالاتو سره مخ کېږي
نو دغسي بنسخه بیا پر هیڅ دنیوی شي افسوس نه کوي او نه د کوم شي په ضایع کېدو نهیلې کېږي: نوله دې امله تاسې باید د کوم شي پر ضایع کېدو
اندېښمنې او غمجنې نشي، ځکه چې تر دې دنیوی ژوند وروسته ستاسي
لپاره یو بل نه ختمېدونکې ژوند شته او تاسې پر دې هم باوري ياست، چې له
خپل پالونکې سره به مخ کېږي او دا ستاسي نېکمرغه ده، ځکه چې
نامسلماني بنسخي نه د اخرت پر ورڅ ايمان لري او نه له الله سره د مخ کېدو
تمه لري: نو ځکه د هفوی ژوند بي مانا او پیکه دی.

ربستیا هم هغه بنسخه نېکمرغه ده، چې د اخرت پر ورڅ ايمان لري او د هغه
لپاره خواری کوي او د دې پر عکس هغه خوک هلاک او تباہ دي، چې ايمان
یې کمزوری او د اخرت ورڅ یې هېره وي.

تاسي وګورئ چې له ايمان پرته دنگې مانۍ او ګانې څه ارزښت لري؟ او له
تقوی پرته لوی لوی سندونه څه حیثیت لري؟ که په حکومت او سوداګری
نېکمرغه ترلاسه کېدى شوای؛ نو داسې پاچایان او وزیران به مو نه
ترستړو کېداي، چې په تنگسه کې ژوند تپروي، له ستونزو او مصیبتونو نه
سر تکوي؛ خو که موبد او تاسي خیر شو؛ نو د ګردې نړی پاچایان او وزیران

د نېرى نېکمرغه بىخە

لە دول دول ستونزو او مصىبىتونو سره لاس او گىرپوان دى

دقا

ئەرە ورخ د لىدلە خوب پە خېر دە او لە راتلونكى نېكى ھىلى لرو: خۇ زمۇر
پە واك كې يوازى نىننى ورخ دە

خلا

بىخە دە، چې نېرى تە يې ستر ستر شخصىتونە ۋالى كېرى دى

نهم ياقوت

اللهُ أَنْسَانٌ قَهْ بِنْكَلِي صُورَتْ وَرْبَنْسَلِي

دَعَ الْأَيَّامَ تَفْعَلُ مَا تَشَاءُ - وَطَبَ نَفْسًا إِذَا حَكَمَ الْقَضَاءُ

ژبارە:

وَرْخَنْى چارِي پِرپِيرَدَه اوْ خَهْ چِي دِي خَوبَسَه وي هَغَه كَوَهْ؛ خَوَ كَه قَدْرَتْ كَوَهْ
پِرپِيرَدَه وَكَرَي؛ نُوپِرِي خَوبَسَه شَهْ؛

دَانْسَانَ بِنْكَلَادَ بَدَنَ پَه بِيلَابِيلَوْ غَرَبَيو، ژَبَوْ اوْ غَورِونَوْ كَي نَغْبَنْتَيْ دَهْ. خَكَه
چِي اللهُ هَرَ شَيْ تَه بِنْكَلِي صُورَتْ وَرْبَنْسَلِي، لَكَه چِي اللهُ تَعَالَى فَرْمَايِي
وَصَوَرَ كُمْ فَأَحْسَنَ صُورَ كُمْ

ژبارە:

او سَتَاسِي صُورَتَونَه يَبِي جَوَهْ كَرَلَ بَنَه بِنَايِسَتَه يَبِي جَوَهْ كَرَلَ.
هَمَدا رَازَ فَرْمَايِي

يَا إِيَّاهَا الْإِنْسَانُ مَا عَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ ۝ الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوْلَكَ فَعَدَلَكَ ۝ فِي أَيِّ
صُورَةٍ مَا شَاءَ رَكَبَكَ ۝

ژبارە:

اَي انسانە؛ خَهْ شَيْ تَه پَر خَپِلَ هَغَه مَهْرَبَانَه اللهُ دَوَكَه كَرَى يَبِي، هَغَه ذاتَ
تَه پِيدَا كَرَى يَبِي، سَتا اَندَامَونَه يَبِي بِرَابِرَ كَرَى دَي، تَه يَبِي پَه بِرَابِرَ جَوَهْ
كَرَى يَبِي اوْ پَه هَرَه بَنَه يَبِي چِي خَوبَسَه شَوَه تَه يَبِي نَبِلَولَى جَوَهْ كَرَى؟

پَه دِي اَوه اللهُ ۝ پَه بَل خَائِي كَي فَرْمَايِي

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمِ ۝

ژبارە:

مَوْرِي اَنْسَانَ پَه چِپَرَه بَنَه بَنَه پِيدَا كَرَه.

بَيْ سَتَنَوْ اَسْمَانَ، دَسْتُورَوْ خَلا، دَلَمَرَنَى، دَسْپِورِمَى بِنْكَلَادَ اوْ دَفَضَا پِرَاخِى
تَه خَيْرِي شَيْ، خَمْكَي تَه وَكُورَى، چِي اللهُ خَنَگَه غَورِولَپَى دَه، درِيابُونَه اوْ

د مسلمانی بسخی د

ارزبست د لا پرولو

پاره س

قیمتی

عفیق

د نهري نېکمرغه بىخه

نهرونه يې پکي روان کړي دي او غرونه يې پري مېخ کړي دي
 د دریابونو او نهرونو نظام ته وګورئ؛ شپه، ورڅ، شنه باغونه، وربخو او د
 نهري چاپېریال ته خیرې شئ؛ نو تاسې به په هرڅه کې بنکلا ووينې
 تاسې وګورئ؛ بوټو، شېدو، شاتو او د شاتو مچيو ته، همدا راز د خرمادونې
 اوچتوالي او د هفې مېوو ته، مېږيانو ته، ډول ډول کبانو (ماهیانو) ته ډول ډول
 مرغیو، مرغانو او خارویو ته، چې دغه هرڅه الله پیدا کړي دي او دغو
 تولو شيانيو ته يې پایه بنکلا وربښلې ده؛ نو پکار ده، چې تاسې هم ووایئ
 فَسُبْحَنَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَ حِينَ تُصْبِحُونَ ۝ وَ لَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ
 وَ عَشِيًّاً وَ حِينَ تُظَهِّرُونَ ۝ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَ يُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيَّ وَ يُنْحِي
 الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۝ وَ كَذَلِكَ تُخْرِجُونَ ۝

ژباره:

نو د الله تسبیح وکړئ، کله چې تاسې مابنام کوي او کله چې سهار کوي
 په اسمانونو او ځمکه کي د همغه لپاره شناستانيه ده او د هفه تسبیح وکړئ،
 مازيګر او کله چې پر تاسې د ماسپېښین وخت راخي
 هفه له مړي نه ژوندي راباسي او له ژوندي نه مړي راباسي او ځمکي ته د
 هفې تر مرګ وروسته ژوند بښي په همدي توګه به تاسې هم (د مرګ له
 حالت نه، راوويستل شئ.

رونا

په ژوند کي د غمونو او اندېښنو لور ته مه ګورئ، بلکي د ژوند له خوبنيو او
 بشکلا ګانو نه خوند واخلى.

خلا

وَ قَزَنَ فِي بُيُوتِكُنَ

ژباره:

په خپلو کورونو کي مېشتني اوسي

لسم یاقوت:

د سخا افتها

کم فرج بعد إيايس قد أتى - وكم سرور قد أتى بعد الأسى
ژباوه

تر خومره نهيليو وروسته مرسته راغلي او خومره خوبني دي، چې خپگان
ورپسي وي

يو څل روميانو د مسلمانانو پريوه سيمه برید وکړ او شه مسلماني بنځي یې
بندی بوتلې، کله چې منصور بن عمار خبر شو؛ نو د هارون رشید دربار ته
ورغى، چې خلک جهاد ته چمتو کړي، په دې لړ کې د غونډې له ګډونوالو نه
يوه پرده پونبه بنځه را پا خاچده او یوه کخوره او یو ليک یېي منصور بن عمار ته
وړاندې کړ، منصور چې ليک پرانست، پکې ليکل شوي وو، چې زه یوه عربه
بنځه یېم او د مسلمانو خويندو له بندیتوب نه خبره شوې یېم، په دغه کخوره
کې ما خپلي پرېکړې کوشۍ او د سر چونته اچولې، کېداي شي غازيان یې د
اسونو د قييضو لپاره وکاروي، يانې کېداي شي د غازيانو اسونه قييضو ته اړتیا
ولري؛ نو زما چوتې او کوشۍ دې د دغه کار لپاره وکاروي؛ نو کېداي شي،
چې الله تعالى زما پر دې حالت و لورېږي او زموږ بنه ورڅ راستنه کړي (داد
هفو پتمنو خويندو سربنندنه او ايمان و، چې تر پېړيو پوري د مسلمانانو د
سر لوړۍ لامل شوه، کاش! که نن هم د دغه منصور په څېر شازلمي او د
دغې خور په څېر خو خويندي په اسلامي ټولنه کې واي؛ نو ولې به مو زلمي د
پېغمۍ او بي غېرتې په درانه خوب ويده واي او د خويندو عزت به مو د
باګرام، ګوانتنامو او د ابوغوريپ په زنداننو کې نه پامالېداي او که کومه خور
دغه ډول قرباني نشي کولاي؛ نو لږ تر لړه خپل څان؛ خو په کابو کې ساتلای
شي، چې زموږ زلمي د دوى او د شيطان په لومه کې ونه نښلي او د خپل
راتلونکي په اړه فکر کولو ته وزګار شي او دغو خويندو ته زما له لوري دغه

د نېرى نېکمرغه بىشىخه

ڭلورىزە دالى ۵۵).

ناسى كە لىدىلى پە پرده كې وي
ھىسن خومرە بىكلى پە پرده كې وي
پېغلى كە حىا راسره وپالى
ھەلە بە مو كلى پە پرده كې وي
((ھلال))

منصور د دغە لىك پە لوستو دومرە وئۈرۈل، چى د غونئىي گەدونوال يې ھم لە¹
خان سرە وئۈرۈل، هارون رشيد چى د گەدونوالو احساسات ولىدىل؛ نو راپا خېدە
او د جەداد اعلان يې وکىر او خپىلە ھم د غازىيانو پە لېنىڭر كې غزا تە روان شو؛
نو الله ﷺ مسلمانانو تە بىريا ھم ورپە برخە كېرە.

وپا

پە تېرە پىسى مە ژاپە، ڭىھە چى پە ژەرا تېر وخت نە راستىپىرى (خو كە پە
تېرە گناھونو وئارىي؛ نو گىتىھ بە وکىر ئى، ڭىھە چى الله ﷺ بە دې تېر گناھونە در
وبىنىي

خلا

آلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطَمِّنُ الْقُلُوبُ^٣
زىباھ:

خبردار اوسيى: ھمدغە د الله ﷺ ياد ھفە شى دى، چى پە ھفە سرە زېرونو تە
داھىنە ورپە برخە كېرىي.

لۇمەرى عقىق

لە اللە پۇقە كوم عوض فىشە

عوى الذئبُ فاستأفسُتُ بالذئبِ إذ عوى - وصوتُ إنسانٌ فكدتُ أطيرُ
ثِبَارَه

شرمبىن وغىلىپى: نولە هىغە سرە مى مىنە پىيدا شوھ: خوچى د انسان اواز مى
واورپىدە نېرىدىپى وەم، چى الوتلى واي.

يو سېرى د لمانىخە لە وخت پىرتە جومات تە ننوت: نويولس گلن ھلک يى
ولىد، چى پە چېرى خشوع سرە يې لمونىخ كاوه: نو د ھلک د لمانىخە تر
خلاصىلۇ يې انتظار ووپىست، تر لمانىخە وروستە ورتە راغى سلام يې پېرى
واچاوه.

سېرى: بېچىيە! تە د چا زوى يې؟ نو ھلک سر بىكتە كە او پە اننگو يې اوپىشكى
راڭلىپى او پە ثېرغونى غېر يې ووپىل:

ھلک: اى ترە! زە لە مورۇپلار نە يەتىيم پاتىپى يەم.

د ھلک پە دې خېرە پېرى د ھىغە سېرى زە خوبى شو، ورتە يې ووپىل.

سېرى: چى زە دې زوى كېرم خىنگە دە؟

ھلک: كە وېرى شەم؛ نو خوارە به راكوپى؟

سېرى: هو!

ھلک: كە بىرىنە شەم؛ نو جامپى به راكوپى؟

سېرى: هو!

ھلک: چى ناروغ شەم جۈرۈپى به مى؟

سېرى: دا كار خوزما پە وس كې نە دى.

ھلک: چى مەر شەم؛ نو راژوندى به مى كېرىپى؟

سېرى: دا ھەم نە شەم كولاي.

ھلک: ما ھىغە ذات تە پېرىپەردى، چى زە يې پىيدا كەرىپى يەم او سەمە لار راتە بىيى،

د نېرى نېکمرغه بىخە

خوراک او خبناک راکوي، چې ناروغ شم جوړوي مې او اميد لرم، چې د
قیامت په ورڅ راته ګناهونه وېښي؛ نو سېږي ترې غلى روان شو او له ځان
سره يې ويـلـ ما پـرـ اللـهـ اـيمـانـ رـاوـرـيـ، چـاـ چـېـ پـرـ اللـهـ ځـانـ وـسـپـارـهـ اللـهـ بـهـ
يـېـ کـافـيـ شـيـ

وـفـاـ

کـهـ خـپـلـ وـيـبـتـانـ وـتـپـيـ اوـ غـمـ تـهـ اـجـازـهـ وـرـکـړـيـ، چـېـ سـتاـ مـرـيـ وـنـيـسـيـ؛ نـوـ دـ
تـپـرـ شـوـيـ وـختـ يـوـ خـاـخـکـيـ هـمـ نـشـيـ رـاـسـتـنـوـلـاـيـ

خـلاـ

وَرَحْمَةِنَ وَسِعَتُ كُلَّ شَيْءٍ

زـبـاـرـهـ

خـوـ زـمـاـ رـحـمـتـ پـرـ هـرـ څـهـ خـورـ شـوـيـ دـيـ

سـمـعـتـ مـلـکـتـ مـلـکـتـ مـلـکـتـ

دويم عقيق:

نېڭمۇرغى شتە؛ خو كە خوگ يې وېلىتى!

وقلت لقلىي إن نزا بک نزوء - من الهم افراخ، أكثر الروع باطله
ثبایرە:ما خپل زىره تە وویل كە پە تا د غم يوه چىپە راشى؛ تو خوشحالە شە، خكە
دېرىپى وپرىپى يې بىنسىتىپى وي.ھېش يو انسان لە خپل خان پىرتە پە بل خە كې نېڭمۇرغى نشي تىرلاسە
كولاي؛ خو بىيا هم ورتە پىكار دە، چىپى نېڭمۇرغى تە د رسپىدو غورە لارى
چارپى ولتىوي، د نېڭمۇرغى تىرلاسە كولو لپارە هەغە غورە لارپى چارپى دا دى،
چىپى، انسان باید رىيىنتىونى، زېور، لە كار او خلکو سەرىئە، لە نورو سەرە
مرستە كۈونكى او لە خان خانى خىخە پاك او د ژوندى وجدان خاوند وي،
خكە چىپى نېڭمۇرغى خە توکە نە دە، بلكىپى يو روپىانە حقىقت دى، چىپى دېرى
خلک ترى خوند اخلىي او موبىدەم ترىپى كەتىھە اخستلاي شو.كە موبىد خپل خان تە خىير شو؛ نو د خپل ژوند لە تجربو نە دېرى خە تىرلاسە
كولاي شو او لە دېرىپى روانىي ناروغىي خلاصون موندلائى شو او خپل دا رىنگىين
ژوند، چىپى الله رابىنىلى دى، نور يېپى هم پسى بىنه كولاي شو او لە انكار،
مخالفت او بىدمۇرغى پىرتە يېپى تېرولاي شو.

دەقا

بىشخە فقط غمونە بې وختە بودى كوي.

خلا

وَلَسَوْفَ يُعْطِينِكَ رَبُّكَ فَتَرَضَّى ③

ثبایرە:

او دېرى ژىربە ستارب تاتە دومە درگەرى چىپى تە خوشحالە شىپى.

بىكلى اخلاق، د زىرونو جىت دى

أعىلُ النفس بالآمال أرقبها - ما أضيق العيش لولا فسحةُ الأمل
زیاره:

ما پە اميدونو پورى خپل ژوند تېرى دى، كە هيلى نە واى؛ نو ژوند بە خومره
دېر تىنگ وي.

خىلک د انسان لپاره د ھېندارى حىثىت لرى، كله چى انسان لە نورو سره بىنە
چار چلن كوي؛ نو خىلک بە هم ور سره بىنە اخلاق كوي؛ نو اعصاب بە يې ارام
او زىرە بە يې خوشحالە او پە دوستانە فضا كىي بە ژوند تېرىوي؛ خو كە انسان
خپلە بد اخلاقە وي؛ نو خىلک بە هم ور سره بد اخلاقىي، سختىي او بد ژىبى
كوي، ڭىكە شوك چى د بل احترام نە كوي؛ نو بل يې هم احترام نە كوي، د
بىو اخلاقو خاوند چاچمن وي، لە عصبي او روانىي ناروغىي خوندىي وي، پىر دې
سرېپەرە بىنە اخلاق د الله تعالى بىندىگى دە او اسلام پرې تېينگار كېرى دى، لە
چى الله تعالى فرمائىي:

خُذِ الْعَفْوَ وَ أُمْرِ بِالْعُرْفِ وَ أَعْرِضْ عَنِ الْجِهِلِينَ ^(۱)

زیاره:

د نرمى او تېرىپىنى لار غورە كېرە، د بىو چارو بىسوونكى او سە او لە ناپوهانو سره
مە نېنىلە.

پە بل ڭىاي كىي د خپل پېغمبر پە ستايىنه كىي داسىي فرمائىي
فَبِسَارِ حُمَيْةٍ مِّنَ اللَّهِ لَنْتَ لَهُمْ وَ لَوْ كُنْتَ فَظًا غَلِيلًا قُلْبٌ لَا نَفَضُوا مِنْ حَوْلِكَ
فَاغْفِ عَنْهُمْ وَ اسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَ شَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ
إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ^(۲)
زیاره:

(اي پېغمىرى،) دا د الله لوى رحمت دى، چى تە د دې خلکو لپاره چېر نرم

د نړۍ نېکمرغه بنځه

خویه جوړ شوی یې، که داسې نه واي او ته توند خویه او سخت زړي واي؛ نو
دا ټول به ستاله شا و خوانه خواره شوي واي، د دوى خطاوې وښه، د دوى
لپاره بښنه وغواړه او د دین په چارو کې هفوی ته هم په مشوره کې برخه
ورکړه، بیا چې ستا اراده پر کومه رایه ټینګه شي؛ نو پر الله ﷺ توکل وکړه، د
الله ﷺ هفه خلک خوبنېږي، چې د هماغه په ډاډینه کار کوي.

نبی کریم ﷺ فرمایلی دي

إن أحبكم إلى أحسنكُمْ أَخْلَاقًا ، الْمَوْطَئُونَ أَكْنَافًا ، الَّذِينَ يَأْلَفُونَ
وَيُؤْلَفُونَ ، وَإِن أبغضكم إلى المَشَائِعُونَ بِالنَّمِيمَةِ ، الْمُفْرَقُونَ بَيْنَ الْأَحْبَةِ ،
الْمُلْتَمِسُونَ لِلْبَرَاءَةِ الْعَيْبِ

ثبایره:

په تاسې کې ما ته ډېر خوبن هفه خوک دی، چې اخلاق یې بنه وي له
خلکو سره مینه کوي او خلک له دوى سره مینه کوي او ډېر ناخوبن ما ته
هفه خوک دی، چې د خلکو ترمنځ شیطانت کوي، دوستان سره جلا کوي او
په پاکو خلکو کې عیبوونه لټوي.

وڼا

د دوه زړتوب، شک او د مشکلاتو تر خنګ له اميدونو پرته ګرڅېدل انسان
په عصبي نارو غيو اخته کوي.

څلا

لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا

ثبایره:

الله ﷺ هیڅ نفس ته د هفه له وسې نه پورته مسوولیت نه متوجه کوي

د نېری نېکمرغه بىشىھە

خلورم عقیق

د نېکمرغى لىس بىستونە

صبر كوه الله تعالى تر تنگىسى وروسته پراخىي راولي، كېداي شى دغه ستونزه
ختمه شى او كېداي شى ...

يو امريكايى ارواپوه (د. ديكس) وايىي، چې نېکمرغه ژوند تېرول يو بىه هنر
دى، چې لىس اصول يې دا دى.

لومرى: هغه كار كوه، چې ستاخوبىن وي، كە د هغه كار زمينه درته سازە نە^{وي}؛
نوبيا هغه كار كوه، چې پە وزگارتىيا كې يې كوي.

دويم: خپله روغتىيا پە پام كې نىسە، ئىكە روغتىيا د نېکمرغه ژوند روح دى
او روغتىيا پە لې، خوراك، خبناك او له ضرري شيانو نە پە ئان ساتنه كې
نېقىبىتى دە.

درېيم: هر انسان باید پە ژوند كې يو هدف ولرىي، ئىكە هدف انسان تە جذبه
او خوشحالىي وربىنىي.

خلورم: انسان باید له خپل ژوند سره ئان هماگسىي عيار كېي او پە ژوند
قناعت وکېي.

پىنځم: انسان باید پە خپل اوسيي ژوند كې فكر وکېي، پە تېر پېپىمانه او له
راتلونكىي انډېبىمن نشي.

شېپېرم: انسان باید پە خپل كار كې فكر وکېي او نور خلک پە خپل فكر
ملامتە نە كېي.

اووم: انسان باید (پە دنيوي چارو كې)، تر ئان بىكتە خلکو تە وگوري.

اتىم: انسان باید ئان د موسكا، خوشحالىي او د نېكپالو له ملگرتىيا سره اشنا
كېي.

نهم: انسان هله د نېکمرغه خوبیبوی محسوسولای شي، چې د نورو په ګته کار کوي

لسم: د خوبنۍ شېبې غنيمت او د نېکمرغه اډي وبولو.

رفا

له ننۍ ورځي ګته پورته کړه او منګولي پري تېينګې کړه او هغه شي وپله،
چې درد تر راتلو مخکي ختموي

څلا

کلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَانِ

ثباره:

هره ورڅ الله په یوه حالت کې دی.

په الله بوري له غم او اندېښنو خخه پنا وغواړه!

ولو أن النساء كمن عرفنا - لفضلت النساء على الرجال!

زباده:

که بنځي د هفه چا په خېر شي، چې موږ يې پېژنونو؛ نوله سرييو به غوره شي.
زه فکر نه کوم، چې کوم هوښيار انسان تازه ګي او خوشحالي نه خوبنوي او
زما په اند به هیڅ داسې مؤمن نه وي، چې سپېره والي او نهیلي به بنه ايسې؛
خو ډېر خل پر یو چا حالات داسې لاسبری شي، چې خوبنوي او ډاد يې ختم
کړي، له دې امله که خوک الله مه کړه له داسې حالتو سره مخ شي؛ نو
پکار ده، چې د الله لور ته خپل پام راواړوي، چې الله يې له هفه مصیبته
خلاص کړي، څکه چې د غم څبو ته ورغاري وتل لا پسې د تیارو تل ته ور
پړو تل دي او په سره لا په کارونو کې کمزوري رامنځته کېږي.

له همدي امله به رسول الله خپلو ملګريو ته له داسې افتونو نه د خلاصي
لپاره دعا ورښو له، چې په داسې حالتو کې له الله خخه د خلاصون دعا
غواړئ، لکه چې ابو سعید خدری فرمایي:

یوه ورڅ رسول الله جومات ته رانتوت؛ نو په جومات کې يې ناخا په پر ابو
امامة ستر ګې ولګېدي، چې دا يو انصاري صحابي و؛ نو وې پونسته، چې
ای ابو امامه! خنګه په جومات کې د لمانځه له وخت پرته ناست يې؟ ابو امامه
عرض وکړ، چې اى د الله رسوله! غمونه او پورونه راغاري وتي دي، نبې
ورته وویل: داسې کلمات درته ونه بنیم، چې په ویلو به يې الله تعالى درپېښ
غمونه ختم او پورونه دې خلاص کړي؟ ما عرض وکړ، چې اى د الله رسوله!
رسوله: ولې نه! راته يې وبنایاست! نو نبې کريم راته وفرمایل: کله چې دې
سبا کړ (يعني د ورځي په پیل کې)، دغه کلمات وواړه!

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمَّ وَالْحَزَنِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ وَالْكَسْلِ وَأَعُوذُ

د نېرى نېکمرغه بىشە

بِكَ مِنَ الْجُنُبِ وَالْبُخْلِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ غَلَبَةِ الدَّيْنِ وَقَهْرِ الرَّجَالِ
سنن أبي داود محقق وبتعليق الألباني - (١ / ٥٦٩)

ژیاره:

ای الله زه په تا پوري له کم عقلی، سستی، بې زىره توب، بخيلىتىا،
قرض له چېرپدو او د خلکوله غوسونه پناه غواړم.
ابو امامه وايي ما دا کار وکړه؛ نو الله مې غمونه ختم او قرضونه يې راخخه ادا
کړل.

روفا

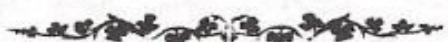
د معدې زخم له هفو شيانو خخه نه جو پېږي، چې ته يې خوري، بلکې له
هفو شيانو جو پېږي، چې تا خوري.

څلا

وَمَا يِكُمْ مِنْ نَعْيَةٍ فِيمَنَ اللَّهُ

ژیاره:

پر تاسې ټول نعمتو نه د الله له لوري دي.

د نېری نېکمرغه بىشىھە

شىرم عقىق

د زۇند پە سختو گىي ھوسنتىندویە بىشىھە

لە فاطمة الزهراء ﷺ شىخە نقل دى، چى دې بە چېرىپى ورخى پە ولېرە تېرولى،
بۇه ورخ يې مېرىھ، يانى عالي ﷺ ولىدە، چى رنگ يې تك ژېرە اوښتى و؛ نو
مېرىھ يې وپۇنىتە:

علي ﷺ: فاطمى ئادا پە تاخە شوي دى، چى داسى ئېرە اوښتى يې؟

فاطمه ﷺ: لە تېرە درپۇو ورخو راھىيسى پە كور كى د خوراڭ خە نىشتە؛ نو
ولېرە داسى كېرپى يەم

علي ﷺ: ما تە دې ولى نە ويل؟

فاطمه ﷺ: ما تە مې پلار (يانى نبى كريم ﷺ) د وادە پە شىپە ويلى وو، چى كە
علي كور تە خە راۋىل؛ نو خورە يې او كە رايى نە وېرە؛ نو ترى غواړه يې مە!
دېرپى بىشىھى د مېرىونو د جىبىونو پە تىشلۇ كى سمى دكتورپى كېرپى وي او
خىينى خو لا داسى وي، چى بېخى د مېرىھ پە جىب كى يوه تكە ھم نشي
زىفملائى، يانى چى خە ورسە ووينى؛ نو غواړي، چى لە جىبە يې ورتە
وباسى؛ نو پە بارىكە وخت كى پە كور كى خان ناروغ كېرپى او تر هېپى نە غلى
كېرپى، چى د مېرىھ جىب يې تىش كېرپى نە وي او دا مىل شوپى خبرە دە، چى
يو چۈل كە سرىي غاړه كېپىسۇدە؛ نو بىيا يې د تىل لپارە بېرگ نە پورتە كېرپى او د
تىل لپارە د بىدېختى وزرپى پېرپى خورپېرىي، كېدايى شي، چى بىدېختى پېرپى تر
دېر چىنە وروستە راستە شي. او كله دغە بىدېختى د خېلىمنىخى اختلاف بىنه
ھم غورە كوي او چى كله د خېلىمنىخى تاو تىريخوالى بىنه غورە كېرپى؛ نو بىيا يې
مېرىھ د هەفە باندىچى شاعر - چى هەفە خېلە بىشىھە يې پس لە چېرە سختىو او
ستونزو گاللو وروستە طلاقە كېرپى وە - شعر پە خواړە غېر، وايىي:

لعنـتـ أـمـامـةـ بـالـطـلاقـ - وـنـجـوـتـ مـنـ عـلـ الـوـثـاقـ

بـانـتـ فـلـمـ يـأـلمـ لـهـ قـلـبـيـ - وـلـمـ تـدـمـعـ مـآـقـيـ

ودواءُ مالاً تشهيه - النفس تعجیل الفراق
والعيش ليس يطيب بين - اثنين في غير اتفاق
ثبارة:

امامة مې په طلاقو وویشته او ځان مې له مضبوطي کړي خخه خلاص کړ
هفه چې له ما خخه جلا شوه؛ نو زړه مې پرې هیڅ دردمن نشو او نه مې پرې
سترګو اوښکې توې کړي او د هر هفه شي روغتیا، چې زړه یې نه غواړي
جلا کېدل دي او د دوو کسانو ترمنځ ژوند له اتفاق پرته نه بنه کېږي.

دغا

ژوند هسي هم ډپر لنډ دی؛ نو موږ یې ولې بنه پسې رالنډ کړو الکه چې
پښتو ژبې شاعر قمر زمان قمر تایزی وايې
دا ژوند خو زموږ کم د محبت لپاره هم دی
حیران یم چې نفرت ته وزګار پرې خلک خنګه]

خلا

کامیابی دا ده، چې هره ژبه تا وستایي

د نېړۍ نېکمرغه بنځه

اووم عقیق

جنتی بنځه

ان رباً کان يكفيك الذي - کان منك الأمس يكفيك غدك
أباوه:

ستا هغه رب، چې پرون ستاد کارونو لپاره بس و؛ نو سیا هم بس دی.
عطا بن ابی رباح دابن عباس له خولي وايی، هغه راته وویل، چې یوه
جنتی بنځه در ونه نښیم؟ ما عرض وکړ، چې ولې نه؛ هغه راته وویل، چې
دغه توره بنځه وینې؟ دغه بنځه نبی ته راغله او ورته یې وویل، چې پر ما
هره ورڅه مېړگی راخي، را غور خېږم او چې مېړگی راباندي راشي؛ نو بیا خپل
کالی شلوم او څان بي ستړه کوم، ته له الله تعالى خخه زما لپاره سوال وکړه،
نبی ورته وفرمایل: ستا خوبنې که صبر پري کولای شي؛ نو الله به د
دغه صبر په بدله کې جنت درکړي او که صبر پري نشي کولای؛ نو هم
خوبنې دې، زه به الله ته دعا وکړم روغه به دې کړي هغې بنځي وویل،
چې پر دې ناروغری صبر کولای شم؛ خو فقط له بې پرداړي کېدو نه د خلاصون
دعا راته وکړه، چې که میرگی راباندي راخي، خير دې؛ خو چې څان نه بې
ستړه کوم؛ نو نبی د هغې لپاره دغه دعا وغوبنټه (بیا به چې پري میرگی
راغل؛ نو خپل کالی به یې نه شکول).

دغه مؤمنې او پرهیزگاري بنځي په دې فاني دنيا کې پر مصیبت خکه صبر
ته چمتو شوه، چې د صبر په مقابل کې الله تعالى ورته جنت ورکړي او دغه
سودا یې وګتله؛ نو جنتی شوه؛ خو دا خبره یې بده وګنه، چې عورت یې
ښکاره شي او خلک ورته وګوري، خکه دا کار له مسلماني، پرهیزگاري او
پاکي بنځي سره نه بنایي؛ نو موږ به دې برښدو او لغرو بنخو ته خه ووايو،

د نړۍ نېکمرغه نېټه

چې د خپلې بسکلا د بسکاره کولو په لپ کې ډپري هلي څلي کوي او د حیا
بورقعي لا پخواله سره غورځولی دي

ونا

په لوی لاس څان د خپکان بسکار کوه مه! له صبر او زغم نه کار اخله او په
ثابت قدمي د حقیقت مقابله کوه او هفه کار کوه، چې له تا سره بنایی!

خلا

د انسان د صبر او ریښتینولی په کچه مرسته راشي.

خیراتوفه د مصیبتونو مخه نیسي

و في كل شيء له آية - تدل على أنه الواحد

ثباته:

هر شى د الله تعالى پر يو والي گواهي وركوي
 صدقه د سيني د پراخى له دروازو خخه يو لویه دروازه ده، كه خوك په دې
 فاني دنيا کې پر چا خه لګښت وکړي، يانې صدقه پري وکړي؛ نو په دې
 دنيا يې ستره ګټه دا ده، چې الله به يې سينه پراخه کړي، زړه ته يې
 خوشحالی او رنا وربنۍ، له دې امله موږ ټولو ته پکار ده، چې خان له صدقې
 او خیراتونو سره اشنا کړو، هفه لږ او که دېر وي؛ خو صدقه تري کول پکار
 دي، يانې د چا چې خومره وس وي، باید د خپل وس مطابق صدقه هر چا ته
 کول پکار دي، که چاديوې خرما، يوې مړۍ ډودۍ، يو ګوت اوږو، يا شپدو
 د خیراتولو وس لري؛ نو هفه دې خیرات کړي [څکه چې الله د چا د
 خیرات کمیت او کیفیت ته نه ګوري، بلکې د انسانانو نېتونو ته ګوري، چې
 دوی يې په خه نېټ صدقه کوي، زما د رضا لپاره يې خیراتوي او که د
 خانښودنې لپاره يې کوي، بله دا چې که خوك د لږ خه خیراتولو وس نه لري؛
 نو لږ تره لږ په ورين تندی له چا سره منځ کېدل او چا ته خوبه خبره کول هم
 صدقه ده] همداراز که د ناروغ پونښته وکړئ؛ نو په دې سره به هم الله له
 تاسې نه غمونه او مشکلات سپک کړي، صدقه يوه داسي دوا ده، چې يوازې
 د اسلام په درملتون کې موندل کېدای شي.

يو چا له عبدالله بن مبارک څخه پونښته وکړه، چې اي ابو عبدالرحمانه له
 اوو کالو راهيسي مې پر زنگانه يوه دانه راختلې ده، له ډپرو طبیبانو مې
 پونښته وکړه او دېرې دوا ګانې مې وخويړي؛ خو هیڅ ګټه يې رانه کړه؟!

عبدالله بن مبارک څه ورته وویل، چې لار شه په يوه داسي خای کې خا

د نېرى نېکمرغه نسخه

(کوهى) وکنه، چې هلتە خلک او بوبو ته ډپره اړتیا لري؛ ان شاء الله چې په هغه
شا کې د او بوبو په راختلوا سره سم به ستاله زنگانه نه د وینې راوتل بند شي او
دغه در پېښه ناروغېي به دې بنې شي، خنګه چې هغه سړي دغه کار وکړ؛ نو
الله روح جوړ کړ.

زما خوبوي خوري؛ دا شه نا اشنا خبره نه ده، څکه نبی ﷺ فرمایلي دي، چې
په صدقه د څپلو ناروغانو درملنه وکړئ؛
همدا راز نبی کريم ﷺ فرمایي، چې صدقه د الله ﷺ غوشه سرو وي او د بد مرګ
مخه نيسی.

دنا

اندېښني له وزګارتیا سره ملي دي.

څلا

حُورٌ مَقْصُورٌ فِي الْخِيَامِ

ثباره:

(په جنت کې) داسي حوري دي، چې په خيمو کې بندې دي

حُورٌ مَقْصُورٌ فِي الْخِيَامِ

د نېکمرغه نېخې د
لا نېکمرغى لپاره
لې
نابابه
مەر غەلەرى

د نهري نېکمرغه بىشىھە

نهم عقىق

بىابىسته روحى شە، ھەكە بىابىسته پىدا يى

ولامىزىع حادثە الليالي - فما حوادث الدنيا بقاءُ

ئىبارە:

لە مصىبىتونو خىخە چېر فرىيادونە مە كوه! ھەكە د دنيا حوادث نە پاتىپ كېرىدى.

پە اسمان كى ستوري دومرە بىكلىي بىكارى، چى زىرونە د خان پە لور راكابىرى، او بىكلا يىپە ورخ پە ورخ زياتپېرى، همدا راز اسمان ھم بېلاپېلىي بىنى بدلوي، لە د لەر لە پېرپۇتو نە تە راختو پورپى يو چول حالت وي، د سپۈرىمى پە شىپە ستوري او اسمان يو چول، پە تكە تورە شىپە يىپە بىيا بىنه بل چول وي، همدا راز شىين اسمان يو چول او د ورپەخىپە ورخ بىيا اسمان بل چول وي، چى دغە هەر خە يىپە خېل ئىخاي زىره رابىكۈن لرى.

ھەمدغە ستوري دى، چى پە تكە تورە شىپە كى لە اسمانە سترگۈكونە وەي او پە چول اسمان كى خوارە وارە پاشل شوي دى او دغىپ بىكلىي سپۈرىمى تە وەكورىئ، چى پە تكە تورە شىپە كى مۇرد تە خوبىد تتە رەنا راكوي او دغى خلاصىي فضا تە وەكورىئ، چى ورتە پە كىتولە سرە د سېرىي زىره نە تېنگېرىي، دغە پە زىره پورپى بىكلا پە الفاظو كى نشي رانغىنىتل كېدىاي، لندە دا چى انسان د دغىپ بىكلا پە لىيدۇ ۋۇزۇندى وي.

روفا

لە كومىپ بلا نە چى نە خلاصېرىي، هەفي بلا تە دوه ئىللە خاندە، ھەكە خېڭىغان خە كەتكە نە لرى.

خلا

وَلَا تَبَرَّجْ جَنَّ تَبَرَّجْ الْجَاهِلِيَّةِ

ئىبارە:

د جاھليت د زمانىپە خېر پەردىي سەريو تە خېل سىنگار مە بىكارە كوشى.

لسم عقیق:

خپل تاریخ لیکونکی عظیمە بىشە

أترى الشوك في الورود وتعمى - أَنْ ترِي فُوقَهُ النَّدِي إِكْلِيلًا

ئۇبارە:

تە پە گلانو کى اغزى وينى؛ خود گلانو پە سرونو د تاج پە خېر پرتە پر خە
نە وينى.^۱

عثمان بن عفان د روميانو د مقابلىي كولو لپارە حبىب بن مسلمة الفهري د يوه لىنىڭر امير وقاکە، روميانو ھم خپل خىل د مسلمانانو مقابلىي تە راپارولي وو، د حبىب بىشە ھم د دې لىنىڭر يوه عسکرە وە، د جىنگ تە پىيل كېدو مىخىي حبىب پە خپل لىنىڭر راڭر خېدە، پە دې لې كې يې پە خپلە بىشە ستر كې ولگېدى، بىشە خپل مېرە، يانى حبىب بن مسلمة وپوبىت، چې كله جىنگ تود شي او صفوونە يو پە بل كې نتوخى؛ نو پە دغە وخت كې دې زە چېرتە ولتۇم؟ حبىب ورتە پە خواب كې ووپىل، چې پە دغسى وخت كې ماد روم د پاچا پە خېمە كې لته، كە هلتە دې ونه موندلەم؛ نوبىيا بە مې پە جنت كې وينى، كله چې د جىنگ ميدان تود شو، حبىب او د ھەفە ملگەرىي پە بې سارې زەورتىيا او مېرائىي وجنگپىدل ان تە دې چې الله تعالى پە روميانو لاسبرى كېرل؛ نو حبىب د روم د پاچا د كېرىدى پە لور مندە واخىستە، چې هلتە د خپلى بىشە انتظار وکەرىي؛ خو كله چې د كېرىدى دروازى تە ورسىدە؛ نو ھك پك ھېران دريان ودرپىد، ھەك چې بىشە يې تە دە مىخىي ھەفي خېمى تە ننوتى وە او هلتە شەھىدە شوي پرتە وە.^۲

كە بىشە داسې واى؛ نو تە سەريو بە ھم غورە واى.

روفا

پە ژوند كې ھىش داسې سخت كار نىشتە، چې ھوارى ونه لرى؛ خو پە دې شرط، چې پە انسان كې د كار كولو وېتىيا وي.

خپل و ختونه په هوا گې مه لګوه!

نزداد هماً کلما از دننا غنئ - والحزن كل الحزن في الإكثار
ثباره:

کله چې مو مالداري زياته شي؛ نو غمونه پېر شي، څکه چې د مال له پېربست
سره غمونه تېلي دي.

نبی ﷺ عائشې ﷺ ته فرمایلی وو «که تا ګناه کړي وي؛ نو له الله ﷺ نه بیننه
وغواړه او توبه وباسه، څکه کله چې بنده پر خپله ګناه اقرار وکړي (او توبه
ترې وباسي)، نو الله تعالى ورته ګناه بینسي».

تاسي فکر وکړئ فرض کړئ، چې تاسي ته د خپلې خوبني ژوند در په برخه
شو او شه چې مو غوبنتل هفه مو تر لاسه کړل؛ خو ناخاپه دغه هرڅه
ستاسي له لاسه بېرته وو خي، په داسي حال کې چې هیڅ ګټه مو تري نه وي
پورته کړي؛ نو په دغه وخت کې به تاسي خومره خوابدي او دردمني شئ،
افسوس به کوي او لاسونه به مږئ او له چېږي خواشيني نه به پر خپلو لاسونو
چکونه لکوي، همدغه مثال د ژوند دي، چې دا دومره ارزښتناک شي له تاسي
نه خوشې په خوشې تېرېږي او تاسي تري هیڅ ګټه نه پورته کوي؛ نو سباد
قيامت په ورڅ به همدغسي خپه او پښيمانه ياسته، چې ولې مو په دنيا کې
له ژوند شخه ګټه نه پورته کوله؟

دغه عمر يوه داسي ارزښتمنه مرغله ده، چې په مادياتو نه اندازه کېږي،
ستا عمر له ډپرو قيمتي شيانو عبارت دي؛ خو دغه قيمتي شيان ستا له
لاسه وشي او بېرته نه راګړ شي، او دغه قيمتي شيان په دنيا کې ستا راس

المال دى، چې د جنت هر نعمت پري اخيستل کېدای شي؛ نوبیا دغه ژوند
له توبې پرته ولې ضائع کوي؟

وغا

د نېکمرغى يوازىنى لار دا ده، چې له هفو چارو ځان وساتل شي، چې پري
لاسبرى نه ياست.

خلا

فَسَيَكُفِّرُنَّهُمْ أَللَّهُ

ژباره:

ستا لپاره به الله پوره شي

نېکمرغى پە پىسو نە اخستل كېرى

والنفس راغبَةٌ إِذَا رَغْبَتْهَا - وَإِذَا تُرْدُّ إِلَى قَلِيلٍ تَقْنَعُ

زىبارە:

نفس پەر هەر خە لاسبرى كېداي شى؛ خو كە خوک يې ھە لور تە وھخوي
خو كە خپله يې خواهشاتو تە ھخوي؛ نوبىا دېر لېر خواهشات دى، چې بىايى
نفس ترى منع شى.

دېر و خلکو خپله خوانى او روغتىيا د مال ھكتلو پە لې كې لە لاسە ور كەر، بىا يې
دغە مالونە د نېکمرغى د ترلاسە كولو پە لې كې وكارول؛ خو د نېکمرغى پە
خای يې بىدېختىي پە برخە شو، ھكە دغۇ خلکو خېل مال د خوانى د راستنولو
لپارە ولگاوه؛ خو زې بىت راونىيول، شتمىي يې د روغتىيا لپارە ولگولە؛ نو نە
رغىدونكىي ناروغى لا پسى كمزوري كېرل.

يو پوه کس وايىي چې د ژوند تولە ارزو مې د مال ھكتىل دى، دا گومان يې گاوه،
چې د سلو كلو لپارە دې د دې مال لە املە نېكېختە شى او پىر مال باوري و،
چې تولپى ارزو گانى بە يې پورە كېرى، خوبونە، ارزو گانى او دنيا بە يې مخي تە
ذليلە سجدى گوي، تر شلو كلونو وروستە ورتە لە خپلىپى ارزو نە خو چنده
دېر مال ور كېرل شو؛ خو خوب، روغتىيا او خوانى ترى لارە، داسپى ويل
كېرىي، چې دە بە ويل: کاش؛ چې لە الله خخە مې مال نە وى غوبىتلاي،
کاش؛ چې لە الله خخە مې سل كالە غريبىپى غوبىتىپى واي، پىتىي مې خورلى،
ان تر دې چې د كرايە ور كولو وس مې ھەم نە درلوداي!

دغە کس د روغتىيا قدر تر هەفي نە پېۋاندە، چې ترى لارە او مخكىپى پە دې

خېرە نە پوهىدە، چې نېکمرغى پە پىيسونە اخىستىل كېرىي، چىخى او سخپلە
ئولە شتمنى ولگويم؛ نو تېرە شوي يوه ورخ پىرى نشي راستنولاي

دەنە

لە انسان سره نە بىاينى، چې خېل نېم ژوند پە شخەرو كې تېر كېرىي
خلا

وَاسْتَعِينُوا بِالصَّابِرِ وَالصَّلُوةِ

زىبارە:

پە صبر او لمانىخە مىستە وغوارى:

دریمه موغلوہ

تو ندی او غو سه د بد بختی د او د لرگی دی

مني إن تكن حقاً تكن أحسن المني - ولا فقد عشنا بها زماناً رغداً

ای زما ارمانونو! که تر سره شووی؟ نو ڈپر خوند به وکری؛ خو که تر سره
نشوی؟ نو تر تاسی پرتہ هم ژوند بنہ تپر پری.

صبر او نرمي د لوړې هوبنیارتیا نښه ده او په دې سره انسان پر خپله غوشه او کم عقلی لاسبری کېږي «اناه» توندي نه کولو، کلک هود لرلو او په عقل او پوهې سره د چارو تر سره کولو ته وايي، دغه دوه خويونه دي، چې له اندېښتو سره ډغري وهی او دغه دوه خويونه یانې صبر او اناه، که په چا کې نه وي؛ نو له ډپرو بنسټګرو بې برخې کېږي او د اندېښتو په مېچن له دل ګډو سره مخ کېږي، څکه صبرناک په خپل حسر ډپر شرونې ستني، او توند خويه سړۍ وړوکۍ شر هم غتني، د اندېښتو لاملونه زیاتوي او د اناه والا انسان ډپر کم پښېمانه کېږي او ډپر لړ داسې کار کوي، چې له پایلې یې ناخبره وي، همداراز نرم خويه کس خپلو احصابو ته ګټه رسوي، څکه تل یې اعصاب نورمال او زړه ډاډمن وي.

زمور، د اسلام خالص دین په نرمی، صبر او اناة دېر تینګار کوي، لکه چې
نبی ﷺ فرمایلی دی:

په کوم شي کې چې نرمي وي؛ نو نرمي هفه شي ته بنسکلا وربنې او په کوم
شي کې چې نرمي نه وي؛ نو هفه عېیجەن وي.

د

موږ د خپل ژوند ارزښتمني شېبې په بي ارزښتنه شيانيو خرابوو.

خلورمه مرغله

د مال د راتولولو لوبيه پاي نه لري

خذوا كَلْ دنياكم واتركوا - فؤادي حراً طليقاً غريباً

زبارة:

تاسي خپله توله دنيا واخلى؛ خو زما زره خپلواك، خلاص او غريب
پرپردي:

بىفر بروك وايي: ما چېرە شتمنى وكتىله؛ خو پر دې پوه شوم، چې د مال د
راتولولو سىالي يوه داسى خطرناكە لوبيه ده، چې هيڭي پاي نه لري، تول ژوند
له منځه وړي او نېکمرغى ختموي؛ نو څكه مې خپل لورى بدل کړ او بلې خوا
ته مې مخه کړه، يانى د مال ګتيلو هڅه مې پرېښوده او د تولنې په خدمت کې
دنېکمرغى په لته کې شوم

زه هر سېي ته دا نصيحت کوم، چې د مال راتولو لوبيه پرپردي او له دغه
كاره له واره لاس واخلي او چې خه يې کړي وي ، له هېټه ګتىه واخلي او د
تولنې د خدمت لپاره خپلې متې راونقاري، څكه چې د مال راتولونکى له چېر
مال خخه خپله لېړه ګتىه پورته کوي او نور هرڅه يې وارثانو ته پاتې وي

رونا

خان پر دې بنه پوه او ډاچمن کړه، چې هر کار اسان دى او هيڭي کار درته
ناشونى نه دى!

خلا

يَنَاءُ كُوْنِ بَزْدَا وَ سَلِيمًا عَلَى إِبْرَاهِيمَ ①

زبارة:

ای اوړه! پر ابراهيم يخ او سلامتيا وګرڅه!

پنځمه مرغلوه

وزګارتیا بدګنې د ازېروي

ما کل ما یتمنی المرء یدرکه - تجري الرياح بما لا تستهي السفن
ثبارة:

دانسان ټول ارمانونه نه پوره کېږي، څکه چې هواګانې د بېړۍ وان په خوبنې
نه چلېږي

د وزګارتیا په غېږ کې په زړگونو رذالتونه رازېږېږي، که محنت او خواري د
ژونديو صفت وګنډل شي؛ نو وزګار خلک په مړو حساب دي، د دنیا دا ژوند د
یوه وروستني لوی ژوند لپاره د کروندي په څېر دی، وزګار خلک بايد بیا به
پيسو او بي فصله راپاخوں شي او له هلاکت او تاوان پرته هیڅ شی ورسره نه
وي

نبی ﷺ د زړگونو خلکو غفلت او بي پروايه ته اشاره کړي، چې دوي ته د
روغتیا او وخت نعمتونه ورکړل شوي نبی ﷺ فرمایلي دي ((دوه داسي
نعمتونه دي، چې ډېر خلک پکي تاوانیان دي، یوه روغتیا او بله وزګارتیا)
هو! ډېر داسي روغ بدن والا خلک شته، چې په دې ژوند کې له کوم اميد او
مشغولتیا پرته پرپشانه وي او داسي پیغام هم ورسره نه وي، چې دا یې په
ژوند کې د کامیابولو لپاره هڅه وکړي، ایا خلک د دې لپاره پیدا شوي؟
نه!

الله تعالى فرمایلي دي

أَفَخَسِبْتُمْ أَنَّا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَ أَنْكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴿٦﴾ فَتَعْلَمَ اللَّهُ الْعَلِيقُ
الحق:

ایا تاسی ګومان کوي، چې موږ بېکاره پیدا کړي یاستئ او موږ ته به نه
راستنېږي، الله تعالى چې په حق بادشاه دی اوچت دی.

ۈند د يوه حق لپاره پىدا شوي دى؛ نو پىر چىمكە، اسمان، انسان او پىر ھەنگە چى د چىمكى او اسمان ترمنىخ دى، پىرى لازم دە، چى دغە حق وپېژنى او د ھەمىدى برابر ۋۇند سر تە ورسو يى
كە يو انسان د شەھوتونو پە بېرى كې سپور شى او د ھەنگە پە پورە كولو كې لە¹
ھەنگە نە بې پروا شى؛ نو دغىسى انسان د چان لپاره پە اوسىنى او راتلونكىي
وخت كې چېرى بىد چای تىيار كە.

رۇنا

د تل لپاره پە خىال كې د كامىابى انخور كېنۋە او پە ذهن كې يې كىل كەرە!
خلا

وَيَرْزُقُهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ

ئۇبارە:

الله ورتە لە داسى چايىه رزق ورکوي، چى د دە گومان ھەم نە وي

سەھىھ تۈرى

د نېرى نېکمرغه بىڭىر

شېرىمه مرغۇره:

لە غوسي، شور او سىرما نە خوندى كور

والفتى الحازمُ اللبيبُ إذا ما - خانه الصبرُ لم يخنِه العزاءُ
ئىز باپە:لە ھوبىيار او عقلمن ئۇوان سرە، كە صبر خيانات وکرىي؛ نو كلکوالى ورسە
خيانات نە كوي.

خېل پلاز تە يې د ئىراپە حال كې وويل: «اي پلازما زما او د مېرىه ترمنىخ بېگا،
خە شخىزە رامنىختە شوه؛ نو زما د يوپى خبىرى لە املە غوسمە شو، چې كله زە د
ھەفە پەر غوسمە پوھ شوم؛ نو پەر خېلۇ كېو پېنىپمانە شوم او ھەفە تە مېي عذر
ۋېراندىي كېر؛ خۇ ھەفە زما عذر ونە مانە او مخ يې راخخە واپاوه؛ نو زە يېي تر
ھەفي تر خوا تاوبىدم راتاوبىدم، چې ويىي خندل او لە ما خوشحالە شو؛ خۇ زە بىيا
هم لە خېل رب نە وېرىدم، هسى نە، چې ما پە ھەفە وخت راونە نىسى، چې
د مېرىه د خېگان پەر مەھال مې د ھەفە وينە پكىي سېخلى دە؛ نو پلاز يېي ورتە
وويل، چې اي لورى؛ كە تە د مېرىه تر خوشحالولو مەنكىي مىرە واي؛ نو زە بە
هم لە تا خوشحالە نە واي، تە نە پوهەپىري، چې لە كومىي بىشى خەخە مېرىه
خېپە وي؛ نو پە قرآن، تورات، انجىل او زبور كې پرى لىعنت ويل شوى او د
مرگ چېپى پرى سختپىري، قبر پرى تىنگىپىري او د ھەفي بىشى لپارە خوشحالى
دە، چې خاوند ترى خوشحالە وي.

نېکمرغه بىشى تل پە دې ھەخە كې وي، چې د خېل مېرىه خوبىه وي او داسى
كار ترى و نشي، چې د دې او د مېرىه ترمنىخ ژوند پرى داغچىن كېرى.

يوه سېرىي خېلىي بىشى تە د نصيحت پەر مەھال داسى وويل:

خذِيَ الْعَفْوَ مِنِيْ تَسْتَدِيمِيْ مُودِيْ - وَلَا تَنْطَقِيْ فِيْ سُورَتِيْ حِينَ أَغْضَبْ
وَلَا تَنْقِرِيْ نَقْرِيْ الدَّفَّ مَرَّةً - إِنَّكَ لَا تَدْرِيْنَ كَيْفَ الْمُغَيَّبُ
وَلَا تُكْثِرِيْ الشَّكْوَى فَتَذَهَّبْ بِالْهُوَى - وَيَا بَالِكَ قَلْبِيْ وَالْقُلُوبُ تَقْلَبُ

فاني رأيت الحب في القلب والأذى - إذا اجتمعا لم يلبث الحب يذهب

ثباره:

له ما نه ببننه وغواړه، چې دوستي موتل پاتې شي او چې زه غوشه شم؛ نو ته
خبرې مه کوه؛ او ما د چمبې په خبر مه ډنګوه، حکه ته نه پوهېږي، چې پت
څه شي دي.

ډېرې ګيلې مه کوه؛ هسي نه چې مينه مې درسره ختمه شي او زما زره له تا
انکار وکړي، حکه زره اوښتونکي راوښتونکي شي دي او ما ولیدل، چې کله
محبت او تکلیف دواړه په یوه زره کې راټول شي؛ نو محبت ترې کډه کوي.

رونا

د کمزورتیا انځور پرپړده او له ذهنې یې وباسه!

خلا

لا امان ملن لا ايمان هله.

ثباره:

د هغه چالپاره امن نشته، چې ايمان پکې نه وي

د نړۍ نېکمرغه بېشنه

اوومه مرغلوه:

پاکلمني او حیا د بنایسته وو بسکلا ډېروي

ولما قسا قلبي وضاقت مذاهي - جعلت الرجا مني لعفوك سُلماً
زباده:کله چې مې زړه کلک او لارې مې تنګي شوې؛ نو خپل اميد مې ستا بینني ته
زینه کړ.تاسې دام سلمي دغه حدیث او پېدل دی، چې کله یې له نبی ﷺ خخه دغه
ګلمات واورپېدل ((چا چې خپله جامه د تکبر له امله بنسکته کړه؛ نو الله ﷺ به
ورته د قیامت پر ورڅونه ګوري؛ نو ام سلمي عرض وکړ، چې دا بنسخته کړي،
خپلو لمنو سره خه کوي؟ نبی ﷺ ورته وویل: یوه لوپشت دې یې بنسکته کړي،
ام سلمي بیا عرض وکړ، چې په دې سره به یې پښې بنسکارې؟ نبی ﷺ ورته
وفرمایل، چې یو ګز دې یې بنسکته کړي او له دې خخه ډپر دې یې نه بنسکته
کوي)).ای د مؤمنانو موري الله ﷺ دې ډپر خير در کړي! اى ام سلمي الله دې ډپر
خير در کړي؛ ام سلمة متکبره او د ناز خاونده نه وه؛ خود مسلمانانو بنسخته
حیاناکې، پاک لمنې او پتمنې وي، نه غواړي چې پښې یې بنسکاره شي او جامي
یې لمن داري وي په ځان پسې یې پر ځمکه راکابري؛ خو زموږ د اوستني پېر
بنشتې (الَّا مَنْ رَّحِمَ رَبُّكَ) خپلې لمنې له لمدېدو او خاورونه د ساتلو په موخه
تر خپله وسه پورته راکابري او پر دې سربېره، که وس یې وشي؛ نو د کافرو
او زناکارو بنسخو د تابعداري له امله یې وباسې هم او د برښدېدو او بې حیا کېدو
لپاره (ولاحول و لاقوة الا بالله)، په زړگونو لارې چارې ګوري او په سهيو کې
هم د سربیتوب فقط نوم پاتې دی، د دوى خواته ورځي او هیڅ باک یې نه
ګنې، حیا لاره:

يعيش المرء ما استحيا بخیر - ويبقى العودُ ما بقي اللحاءُ

فلا والله ما في العيش خيرٌ - ولا الدنيا إذا ذهب الحياة

ژباهه:

کله چې په سېري کې حیا وي، ژوند به یې له خیره دک وي او لرګي تر هغې
پاتې کېږي، چې پوستکي پري وي، پر ژوند غرور نه دی پکار، قسم پر
الله، چې په ژوند او دنیا کې له حیا پرته هیڅ خیر نشته.

وفا

راحة الجسم في قلة الطعام .. وراحة النفس في قلة الآثام ..
وراحة القلب في قلة الاهتمام .. وراحة اللسان في قلة الكلام.

ژباهه:

د بدن روغتیا په لبرو خویرو کې ده او د روح روغتیا د ګناهونو په کم والي کې
ده او د زړه روغتیا د غمونو په کموالي کې ده او د ژبني روغتیا د خبرو په
کموالي کې ده.

خلا

صبرناک، بنه کارونه لاسته راوړي.

كله الله پت شيان هم را بسکاره كوي

يا ربّ أول شيء قاله خلدي - أني ذكرتك في سري واعلاني
ژباوه:

اي ربه تر ټولو لومړي شي، چې زما زره يې وايي هفه دا دی، چې زه دي
بسکاره او پېت يادوم

تر شلن کلن بېلتانه وروسته الله تعالى مقرره کړه، چې مور له خپلي (۲۵)
پنځه ويشت کلنې پېغلي لور سره (په يوه همداسي نا اشنا کيسه کې)، مخ
کړي.

مور يې د خپل مخکنې مېړه تر جدا والي وروسته له بل مېړه سره نکاح وکړه،
په داسي حال کې، چې لور يې درې کلنه وه... د مور او لور تر منځ يو او برد
بېلتون رامنځته شو... کلونه پس تر ډپري پلټنې وروسته د اوږي په يوه
ښکلې ورڅ د سوده په غرونو کې يې د دغه بنسخي هماغه ورکه لور د چکر
لپاره سېل څای ته راوتي وه، ناخاپه له يوې سردارې سره مخ شوه، په
مشغولتیا سره بوختي شوې، قدرت ته ګوره، چې مور او لور سره مخامنځ
ولادې دی؛ خو سره نه پېژنۍ، په دې جريان کې ناخاپه يې مور د لور په
پېړ سېدلې ګوته سترګې ولګېدې، چې دا يې د لور بېلۇونکې نښه وه، مور يې
دغه پېغله وپونستله، چې لورې مور دې شته که نه؟ نو هغې پېغلي ورته د
خپل ژوند پوره کيسه وکړه، د نجلۍ د کيسې په اورپدو بنسخه پوه شوه، چې
دا هماغه له شلو کالو راهيسي ورکه لور ده، چې نن الله راسره په ناخاپي
چول په دې سېل څای کې مخ کړه، مور يې همداسي په غېږ کې راونيو له او
په بنسکلولو يې سر شوه.

رفا

نېکمرغې هله تر لاسه ګډاۍ شي، چې انسان په خپل تپر او راتلونکي فکر
وکړي

نهمه مرغله:

یوه د اسي کلمه ده، چې خای او وخت ډکوي
يا من إلیه المشتكى والمفزع - أنت المعذ لکل ما یتَوقُعُ
ژباره:

ای هغه ذاته! چې د فرباد او ګیلې خای یې او ته د هر هغه شي وعده کوي،
چې اميد یې کېږي.

موسى ﷺ فرمایلی وو: «ای الله! د اسې یوه دعا راته وښیمه! چې تا پري راغواړم
او جرګه درسره پري کوم»، الله تعالیٰ ورته وفرمایل: «ای موسى! لَا إِلَهَ إِلَّا
اللهُ، وَإِلَيْهِ!»

موسى ﷺ وویل: دا خو ټول خلک وايی، الله تعالیٰ ورته وفرمایل، که دا اووه
اسمانونه او څمکې د تلپ په یوه چابړی کې کېښودل شي او دا کلمه په بل کې:
نو لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ كَلْمَهُ بِهِ پَرَى درنه شي»)

د لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ پَرَى قِدْوَنَكِي رنګانې او شغلې د ګناهونو وربیخ له منځه وړي، د
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ کلمې ويونکي له ډېږي رنګ خخه برخمن دي، چې یوازې الله
تعالیٰ پري پوهېږي.

دغه رنګ د څینو خلکو په زړونو کې د لمړ په څېر رونسانه وي، د چا په زړه کې
د پېړ قیدونکي ستوري په څېر وي، د څینو په زړونو کې د یوې ستري شغلې
په څلاندې څېر وي او د څینو په زړونو کې د تېزې ډیوې په څېر وي او په
زړونو کې بېخې تته وي.

د نېرۍ نېکمرغه بىڭىھە

د چا په زړه کې چې د دغې کلمې رڼا خومره ډېره؛ نو په هماغه کچه د انسان
په ذهن کې شبېپی او شهوتونه سېڭھي.

وڼا

د مؤمن نېکمرغی د الله ﷺ په مینه کې ده او د الله ﷺ لپاره مینه داسې نېکمرغی
ده، چې تر هر شي ډېره ژوره ده، چې په خوند يې رښتینې مؤمنان پوهېږي او
هفوی د دغې خوند په مقابل کې بل هیڅ شى نه قبلوي.

خلا

بىڭىھە تر ټولو خزانو ډېره لوړ بیه او تر ټولو شتمنیو ستره شتمنی ده.

د مسلمانی بُخی د

نېڭمرغى

د لاپېرولو پاره لس

گانې

لسمه موغلره:

جنت ته لبواں زړونه

اسعدی بالحیاة قبل الممات - واقطفي الزهر قبل ريح الشتات

زیاره:

تر مرګ مخکي په ژوند نېکمرغه شه او د خزان له بادونو خخه مخکي گلان
راوشکوه.

ناسې د صالح بن حیی د نېټه هفه کيسه اورپدلي ده؟ چې په څوانه څوانی
کونډه شوه او دوه غېږي ماشومان ورته پاتې شو، کله چې دغه یتیمان بچي
یې پر نښه او بد پوه شول؛ نو دغې کونډي مور یې تر هرڅه له مخه ورته د
الله عبادت او د شپې تهجد وروښوو او ورته یې وویل، چې بچيو نښه به دا
وې، چې زموږ په کور کې د شپې هیڅ یوه شپې هم د الله له ذکر پرته
نېړه، یانې موبد باید ټوله شپې د الله په یاد رونه کړو، بچيو یې ورسه
ومنله؛ نو مور یې شپې پر درېو برخو ووپسله او بچيو ته یې وویل، پلانکیه!
چې د شپې په لومړۍ برخه کې به ته عبادت کوي او په دویمه برخه کې به
دې دغه بل ورور عبادت کوي او وروستی برخه به زه د الله په عبادت
رونیوم، ځکه چې د سهار لمانځه ته مو راپاخوم.

زامنو یې ورسه په ورین تندي دغه خبره ومنله او عبادت یې ملا وترله؛ خو
کله چې یې مور مړه شوه؛ نو زامنو یې بیا هم د شپې هفه عبادت پري نه
پسود. ځکه چې په زړونو کې یې د عبادت مینې څای نیولی و او تر هرڅه
ورته هماګه شپې خوندوري بشکارپدې، چې دوى پکې د شپې عبادت کاوه،
همدا لامل و، چې د مور تر مړینې وروسته یې په خپلو کې سره سلا وکړه،
چې مور؛ خو مړه شوه، چې د شپې درپیمه برخه به یې راسره په عبادت

د نېرى نېکمرغه بىشىخ

د نېرلە: نو اوس باید شپە پە دوو برخو وویشو، چې نىمە شپە بە زە عبادت
اوم او بل ورور تە يې وویل، چې پاتىپ شپە يې تە كوه... كە كله بە لە دغۇ
دا وارونە كوم يو چېر ناروغ شو؛ نو هەفە بل بە تۈولە شپە پە عبادت روپولە.

وفا

بە بىشە طەريقە ۋۇند د نېکمرغى صحىح بلنە دە

خلا

إِن تَعْدُوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا

بىارە:

كە د الله نعمتونە شەمپىرى؟ نو نە يې شى شەمپىرلاي، يانىپ پە شەمپىر كې يې
رابىندولاي نە شى.

لۇمپى، گۈقىمە

د قىدىر پە بنو او بدو ايمان لىرل

كىنز القناعة لا يخشى عليه ولا - يحتاج فيه إلى الحراس والدول
ثىباوه:

قناعت يوه داسىپ خزانە دە، چې نە يې د غلا كېدو ويرە وي او نە ساتونكىي تە
خە اپتىا لرىي..

الله تعالى فرمائىي:

مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتْبٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَبَرَّأُوا
إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ۚ لَكِنَّمَا لَا تَأْسُوا عَلَى مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا أَتَيْتُكُمْ ۖ وَاللَّهُ
لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ۚ

ثىباوه:

ھەفە چې پە ھىمكە او ستاسىپە نفسونو كى كوم مصىبىت رسېرىي؛ نولە واقع
كېدو دمنخە پە يو كتاب كى ليكىل شوي دى او دا كار پر الله تعالى اسان دى
دى لپارە، چې تاسىپەر ھەفە شي خېھ نەشى، چې لە لاسە مووركە او پر ھەفە
شي تكىر ونە كېرى، چې الله تعالى دركېرى دى او الله تعالى متكتبران او فخر
كۈونكىي نە خوبىسى.

پە بل ئىخاي كې فرمائىي:

وَعَسَى أَنْ تَكُرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ ۚ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَكُمْ ۚ
اللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۚ

ثىباوه:

كېدايى شي تاسىپە يو شى بد بولىئ او ھەفە تاسىپە لره غورە وي او كېدايى شي، چې
tasipە يو شى خوبىسى او ھەفە تاسىپە لره بد وي، الله پوھېرىي او تاسىپە
پوھېرىي.

د نړۍ نېکمرغه بنځه

د مصیبتونو پر مهال پر تقدیر ایمان زړونه ډاډمنوی، په څانګړې توګه هله چې انسان پر دې خبره پوره باور وکړي، چې الله تعالی پر بندہ ګانو ډپر مهربان دی، د دوی لپاره اسانی غواړي او الله حکيم او خبرپدونکی دی، په اخترت کې ورته اجر ذخیره کوي، صبر کوونکيو ته بې حسابه اجر ورکوي، کله چې انسان په دې کې فکر وکړي او عمل پري وکړي؛ نو د مصیبت غم او دردې په خوشحالی او نېکمرغه بدليږي؛ خو هر کس د دې وس نه لري که غواړئ چې له غمونو او مصیبتونو نه خلاصي ومومن او د روح پېټي مو سپک شي؛ نو په لاندینيو لارو چارو کې فکر وکړئ که له کوم مصیبت سره مخ شي؛ نو داسي فکر وکړه، چې له بدوبدر شته د هفه چا په حال فکر وکړه، چې ستاله مصیبت خخه یې مصیبت لوی او سخت وي.

په شته نعمت شکر وکړه او هفو خلکو ته فکر وکړه، چې له دغه نعمت خخه هم بې برخې دي هفه زړورتیا ته غاړه مه ږده، چې مصیبت ورسره مل وي

فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۚ إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۚ

﴿ ۱۰ ﴾

لو حقیقت دا دی، چې له سختی سره اسانی مله وي، پېشکه له سختی سره اسانی مله وي

رونا

لورو ته د نېکمرغه تر ټولو چتک استازی د زړه له تله موسکا ده

خلا

لَهُنَّ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ ۚ

﴿ ۱۱ ﴾

له الله پرته خوک د هفه ایسته کوونکی نشته

دویمه والی

منځي چاري، غوره چاري

ولکل حال مُعِقب ولربما - أَجْلِي لَكَ الْمَكْرُوهُ عَمَّا يَحْمُدُ
ثبایه:ډپر خل یو پایله وي؛ خو ډپر خل تاته یو ناخوبن شی، خوبن بشکاره کړي
مصطفیٰ محمود ویلي دی:زه پر نېکمرغى پوهېږم، څکه زه د منځني طبقي سېرى یم، روغتیا او ژوند
مي منځني دي، له هر شي نه لړې برخه ده را سره ده؛ خود دې مانا دا ده، چې
له ما سره ډپر دفع کوونکي شته او همدغه دفع کوونکي ژوند دي، زموږ په
زړونو کې دفع کوونکي د حقيقې ژوند تودوبنې ده او د نېکمرغى د برابرولو
لپاره لارښود دي.زه د دې کربنو د لوستونکيو لپاره له الله تعالى خخه غوښتنه کوم، چې الله
تعالی ورته منځني ژوند وروښي... او له هر شي خخه ورته لږې لږې برخې
ورکړي... او قسم په الله: چې دا یوه ډپره بنه دعا ده!زما مور پر فلسفة نه پوهېده؛ خو روغ فطرت یې درلوډه او ګلک ستربه یې
کاوه.

ونا

د دروغو موسکا د منافقت له انځورونو یو خلپدلی انځور دي.

خلا

و جعلت قرة عيني في الصلاة

ثبایه:

لمونځ زما د ستړ ګوینځ والي دی

د نېرى نېکمرغه نېڅه

درېیمه امبل:

بډپالی غموفه رازېږوی

رُبَّ أَمِيرٍ سَرَّ آخْرُهُ — بَعْدَ مَا سَاءَتْ أَوَانِلُهُ

ثرباره:

کله نا کله د یوه کار پیل سخت او غمجنونکي وي؛ خوپای يې، بیا چېړه په زړه پورې او خوشحالوونکي وي

يو ملګري د بل ملګري پر مزاج او اخلاقو اغېز کوي، که يو ملګري د نرموا اخلاقو خاوند وي، خوره ټنډه او خوشحال طبعه وي، له ژوند شنځه نېکې هېلي لري؛ نو دغه خويونه يې پر ملګري هم اثر کوي، يانې هغه هم تري دغه بنه خويونه راخپلوي؛ خو که دغه ملګري تريو منځي، بدېخته، بدغونۍ، زړه تنګي او بدپال وي؛ نو د ناوړه مزاج میکروب (جراثیم) يې ملګري هم اغېزمنوي او دغه بد او ناوړه خويونه کرار په کرار يې په ملګري کې هم ور سره راټهو کېږي.

که خه هم ملګرتیا یوازې په انسانانو پورې تړلې نه ده، بلکې کتاب، تلویزیون، رادیو او داسې نور هم د ملګرتیا وړه دی او پورتنې دواړه طبقي په دې شیانو کې هم شته، چې بنه يې بنه او بد يې پر انسان بد اغېز کوي، يانې که بنه کتاب او بنه خپرونه چا اور پده؛ نو بنه اغېز به پرې کوي او که چا بدنه خپرونه او ناوړه کتاب مطالعه کاوه؛ نو طبعاً به برې بد اثر کوي.

ونا

نېکمرغی ستاسي په مخکي ده، په علم، نېک عمل او بنو اخلاقو يې وپلتهه؛ او په منځلاري کې نېکمرغی نغښتي.

خلا

فَأَنْزَلَ اللَّهُ كَيْنَةً عَلَيْهِمْ

ثرباره:

پر تاسي يې سکینه (ارام)، راولېږه.

خلورمه پېزوان

له ګيني، غوسې او خپگان خخه خان وساته!

ومن یتهیب صعود الجبال - يعش أبد الدهر بين الحفر

ژباره:

څوک چې د غرونو سرته له ختلو وېږدي؛ نو هغه تل په ژورو کندو کې پاتې
وي.

يو کس وايي

تر دېرش ګلنې پوري زه ډېر توند خویه او غوسمه ناک وم، تل به له خلکو
سره په لاتجه وم، له نښتو او لانجو نه به مې خوند اخيسته، څکه ما خپله
نېکمرغې نه پېژنده؛ نوله نېکمرغې به مې ګته شه اخيستي واي؛ خو دا چې
اوسم زه شپیته ګلن یم «چې د شپیتو شي، د ويشتو شي» نو پر دې پوه
شوم، چې هغه وخت زه خومره نېکمرغه وم، څکه چې زلمى وم، لاس،
پښو، غوبرونو او سترګو مې بنه کار کاوه؛ خوبیا مې هم له هغه زلمیتوبه هیڅ
ګته پورته نه کړه، ټوله ځوانې خوشې په خوشې رانه تپه شوه او فقط یادونه
او افسوس یې راته پاتې دی؛ خو هغه د پښتو متل چې «چې وروستي فکر
لومړۍ واي» که زه هغه وخت پوهېدلای؛ نو ډېر په زړه پوري ژوند به مې
کړۍ واي او خپل دغه ګلورین ژوند کې به مې په غوسو او خپگانونو نه
تريخولای او د خپل نېکمرغه ژوندانه نورسه غوتۍ به مې نه مړاوی کېدای:
خواوس چې مې د ژوند دغه مړاوې غوتۍ وينم؛ نو زه ورسره نور هم مړاوی
شم

ګرانه لوستونکیه!

ته باید خپله نېکمرغې محسوسه کړې او د نېکمرغې په محسوسولولو له
ژونده خوند واخلي

ونا

بسخه له کور نه جنت جوړولای شي، لکه چې دوزخ کولاي یې شي

جنګونه، له بي څایه خبرو راولارېږي
الم تر اني کلما زرټ دارها - وجدت بها طیباً وإن لم تطیب
ژباره:

ته نه پوهېږي زه چې کله هم د هفې د کور ملاقاتات کوم؛ نو خوشبویي تري
مومم، که خه هم خوشبویه نه وي.

د غم وړه خبره دا ده. چې ډېر بېکاره شیان د زړکونو خلکو پر زړونو منګولي
ښخي کړي دي، د خلکو کورونه یې تنګ کړي دي او زړي دوستانې یې
وره نکې کړي دي او په دې دنیا کې یې خوابدي او حیران کړل.

(دیل کارنیګي) پر دې لاملونو رننا اچوي وايي: «د ښېټوب او مېړه توب په
ژوند کې ډېرې داسي وړې خبرې شته، چې د مېړونو او ښو عقلونه له منځه
وړي او د زړه د نیمایي دردونو لامل کېږي».

جوزیف ساباث، چې د شیکاګو له قاضيانو څخه دي هم د همدغې خبرې په
ملاتېر کې په خپله هفه وينا کې په ډاګه دا خبره وروسته تر هفې کړي، چې
د طلاقو په خلوېښت زره پېښو کې یې په دې خبره پرېکړه کړي ده او ښو
ته یې ویلي دي، چې: «تل د ښې او مېړه د ژوند د خرابېدو او بدېختي تر
شا ډېر کوچني او بېکاره لاملونه وي».

فرانک هوجان، چې په نیو یارک کې نائب عالم دي وايي: «جنائيي محکمو ته
نیمایي داسي قضيې راخي، چې په د ډېر وړو لاملونو له امله منځته راغلي
وي، لکه د کورنې د غړيو ترمنځ، د یوه کار د سپکولوله امله، د یوې زخمی
کوونکې خبرې له امله او یا د یوې نا اشنا اشارې له امله شخړه.

زموږ ډېر لږ خلک سخت طبیعته دي: خو زموږ ذات، لوبي او عزت ته د

څير شويو ضربو د پرلپسي والي له امله نيمائي هغه ستونزې رائخي، چې نېړۍ
ورسره مخ کېږي.

رفا

تر ټولو هغه لوی نعمت، چې پاملنې يې پکار ده، دا دی، چې د انسان نفس
له خيره ډک او د انسان حال پرې بختور شي

څلا

إِذْ تَسْتَغْفِرُونَ رَبَّكُمْ فَأَسْتَجَابَ لَكُمْ

ثباهه:

کله چې تاسي الله عز وجله ته فريادونه کول؛ نو درله قبول يې کړل

—
—
—

د ڙېبي ساننه

إن المُتْ ملَمَةُ بِي فِي - فِي الْمَلَمَاتِ صَخْرَةٌ صَمَاءٌ
ثَبَارَه:

که یو مصیبیت راخي؛ نو څه ورته لکه د کانې ګلک یم

تاريخيپوهان داسي ليکي، چې د يزید بن معاويه زوي خالد یوه ورڅ د عبدالله
بن زبیر په اړه لګيا شو، ويـل یـي چـې دـا بـخـیـل دـى، پـه دـغـه څـایـ کـي دـعـدـ اللهـ
خور رملة بنت الزبیر، چې د خالد بنـه وـه نـاستـه وـه؛ نـو دـې سـر بـنـکـتـهـ کـړـ اوـ
بـېـخـېـ یـوـهـ خـبـرـهـ یـېـ هـمـ وـنـکـړـهـ، خـالـدـ وـرـتـهـ وـوـيـلـ: وـلـېـ خـبـرـېـ نـهـ کـوـېـ؟ـ زـماـ پـرـ
دـېـ خـبـرـوـ خـوـبـنـهـ شـوـېـ اوـ کـهـ څـوـابـ رـاـکـولـ نـهـ خـوـبـنـوـېـ؟ـ هـفـيـ وـرـتـهـ وـوـيـلـ: دـغـهـ
یـوـهـ خـبـرـهـ هـمـ نـشـتـهـ، بلـکـيـ خـبـرـهـ دـاـ دـهـ، چـېـ بـنـځـهـ دـسـرـېـوـ تـرـ منـځـ پـهـ خـبـرـوـ کـېـ
دـنـتوـ توـ لـپـارـهـ پـيـداـ نـهـ دـهـ، موـږـ بـنـځـېـ؛ خـوـ دـ کـشـمـالـوـ پـهـ څـېـرـ یـوـ، چـېـ خـلـکـ موـ
بـوـ کـړـيـ اوـ څـانـ تـهـ موـنـږـدـېـ کـړـيـ، زـمـوـږـ سـتـاسـېـ پـهـ خـبـرـوـ کـېـ شـهـ کـارـ نـشـتـهـ!
خـالـدـ، چـېـ دـېـ بـنـځـېـ هـوـبـیـارـتـیـاـ وـلـیـدـهـ؛ نـوـ ډـېـرـ خـوـبـنـ شـوـ اوـ دـسـتـرـ ګـوـ تـرـ منـځـ
یـېـ بـنـکـلـ کـړـهـ.

نبي د بـنـځـېـ اوـ مـېـړـهـ تـرـ منـځـ دـ رـاـزوـنـوـ لـهـ خـوـرـوـلـوـ څـخـهـ سـخـتـهـ منـعـ کـړـېـ دـهـ
امـامـ اـحـمـدـ بنـ حـنـبـلـ لـهـ اـسـمـاءـ بـنـتـ يـزـيدـ څـخـهـ نـقـلـ کـوـيـ واـيـيـ، چـېـ زـهـ دـ
نبي ډـېـ پـهـ خـواـ کـېـ نـاـسـتـهـ وـمـ اوـ نـورـېـ بـنـځـېـ اوـ سـرـېـ هـمـ نـاـسـتـ وـوـ؛ نـوـنبيـ ډـېـ
وـفـرـمـاـيـلـ: «کـېـدـایـ شـیـ څـینـېـ سـرـېـ دـ خـپـلـوـ بـنـځـوـ اوـ څـینـېـ بـنـځـېـ دـ خـپـلـوـ
مـېـړـوـ دـ کـورـنـیـ حـالـاتـوـ کـیـسـېـ کـوـيـ؟ـ نـوـ صـحـابـهـ وـوـ خـپـلـ سـرـونـهـ بـنـکـتـهـ کـړـلـ اوـ
څـوـابـ یـېـ وـرـنـکـړـ؛ نـوـنبيـ ډـېـ وـوـيـلـ: پـرـالـلهـ مـېـ دـېـ قـسـمـ وـيـ، چـېـ بـنـځـېـ هـمـ
داـ کـارـ کـوـيـ هـمـ دـاـ کـارـ کـوـيـ؛ نـوـبـیـاـ یـېـ وـوـيـلـ: دـاـ کـارـ مـهـ کـوـئـ، څـکـهـ دـ

دې کار داسي مثال دی، لکه چې یو شیطان له بلې شیطاني سره په لاره کې ملاو شي او ټول خلک ورته گوري))

خینو مفسرينو د دغه آيت (فَالصِّلْحُتُ قِنْتُ حُفِظُتُ لِلْعَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ) په تفسير کې فرمایلي دي: چې د دې آيت مانا دا ده، چې نېکانې بنسخي هفه دي، چې د دې او مېړه ترمنځ د جنسی اړیکو پر مهال خه تېرپېږي هفه پت ساتي رنما

د خپلو ستړ تیاوو په بدل کې د الله تعالي نعمتونه وشمېړه!

څلا

ژوند لنډ دی: نو په غمونو یې لا پسې مه لنډووه!

د نېرى نېکمرغه بىخە

اوومە قىكە

لە اندېنسو سره پە لمانحە دغرە ووهە!

تعاظمى ذنبى فلما قرنىتە - بعفوک رىي كان عفوک أعظما
ثبایرە:ما تە خپلە گناھ چېرە لویە بىكارە شوھ؛ خو كله چې مې ستا له بىنىپى سره
وكتله؛ نو ستا بىننە چېرە لویە وە.پخوانى مسلمانانى بىخىپى پر دې پوهېدىلىپ وې، چې لمونخ د الله ﷺ او بىنە
ترمنىخ د ملاقات وسىلە ده او پر دې ھم پوه وې، چې پە لمانحە كې خشوع
كۈونكىي پورە كامىياب دى «قُدَّ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ۝ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ
خُشِّعُونَ ۝» بېشكە هەفە مۇمنان كامىياب شول، چې پە خپلۇ لمونخونو كې
خشوع كوي؛ نو هغۇي بە د شېپى پە چېرى عاجزى او خشوع ودرېدى، ڭىكە
ھغۇي تە يې قدر او ارزىبىت معلوم و، چې دا د اخىرت لپارە غورە توبىھ ده او
خلکو تە د د عوت رسولو لپارە تر ۋولو بىھ لامىل لمونخ دى، ڭىكە لمونخ،
لمونخ كۈونكىي تە داسې يو قوت وربىنىي، چې پە هەفي سره د سختىيە ماقابىلە
كولاي شي او دغە مسلمانى بىخىپى پر دې ھم پوهېدىپ، چې د شېپى پە عبادت
سرە انسان الله ﷺ تە چېر نېرىدى كېرىي، ڭىكە الله تعالى د بلندويانو سردار رسول
الله ﷺ تە فرمائىلى دى:وَمِنَ الَّذِينَ فَتَهَجَّدُ بِهِ نَأَفِلَةً لَّكَ عَسَى أَنْ يَبْعَثَنَا رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا ①
ثبایرە:د شېپى تەھجد كوه؛ دا بە ستا لپارە زياتى عبادت وي، نېرىدى ده، چې الله ﷺ دى
ستايىلى شوي ئىخاي تە ورسوي.

او الله تعالى د تەھجد كۈونكىي پە ستايىنە كې فرمائىي:

كَانُوا قَلِيلًا مِنَ الَّذِينَ مَا يَهْجَعُونَ ②

ثبایره:

دوی به په شپو کې ډپر لبر خوب کاوه.
انس، وايي چې نبی یو څل جومات ته ننوت؛ نو د جومات د دوه ستنو
ترمنځ يې يوه تړل شوې رسی ولیده، ويې فرمایل: «دا رسی دلته خه
کوي؟» صحابه وو ورته وویل دا خود زینب رسی ده، چې کله په عبادت
کولو ستړې شي؛ نو په دې پورې څان څورندوی؛ نو نبی وفرمایل: «دا
پرانیزئ، ترڅو چې څوک دمه وي لمونځ دې کوي او چې کله ستړۍ شي؛ نو
ویده دې شي»)

مؤمنانو بسخو به پر خپلو څانونو د الله تعالى د رضا حاصلولو لپاره سخته
راوسته؛ خو نبی ورته امر کړي، چې پر څان تر خپلې وسې تکلیف راولی
او غوره عبادت هماګه دی، چې تل وي که خه هم لبر وي؛ خو د اوسمی پېر
بسخو خپل ټول وختونه شپه او ورڅ په دنیوی چارو بوخت کړي دي، ان تر
دې چې په شپه کې يې شیطان دوه رکعته لمانځه ته هم نه پرپېږدي.
تر ټولو غوره کارونه منځني دي او «زیاتی کوونکی هلاک دي» دا خبره
نبی درې څل کړې ده.

ونا

پر الله باور وکړه، که ته ریښتینې وي؛ نو سبا ورڅې ته خوشحاله شه.

څلا

صبر د پراخی کلې ده.

د بويالي بنسخي خواخودي

يا رب حمد ليس غيرك يُحَمَّدُ - يا من له كل الخلائق تصمد
ثبارة:

ای ربه! تا لره ستاینې دی له تا پرته شوک نه ستایل کېږي، اى هفه ذاته:
چې ټول مخلوق درته اړتیا لري

داوسني وخت یوې مور خپلې لور ته په لاندینو ټکو نصیحت کړي:
ای لوري! ستا یوه نوي ژوند ته مخه ده او هفه داسې ژوند دی، چې ستا
موروپلار او ورونيه پکې هیڅ څای نه لري، ته به په دغه نوي ژوند کې فقط له
خپل مېړه سره ملګري یې او هفه نه غواړي، چې په دغه ژوند کې له هفه
پرته له تا سره بل شوک شريک شي، هفه که ستاله غوبني او ويني څخه هم
ولې نه وي.

ته باید په خپل دغه نوي ژوند کې د خپل مېړه لپاره بنسخه او مور دواړه شه او
خپل مېړه ته دومره مینه ورکړه، چې بس هم ته یې هر شه شي، او په دې لړ
کې دا خبره له یاده مه باسه، چې هر سېرى یو لوی ماشوم دی، پر یوه وړه
خوبه خبره هم خوشحالېږي او بل دا کوبښن کوه، چې کله دې هم مېړه ته دا
خبره ورمحسوسة نه کړي چې ما ستا په خاطر موروپلار پريښي دی، څکه
هفه هم ستاله امله خپل موروپلار او خپله کورنۍ پرپښي ده؛ خو ستا او د
هفه ترمنځ توبير یوازې د سېرى او بنسخي توبير دی، بنسخه تل خپلې کورنۍ
او هفه کور ته ډپر ارزښت ورکوي، چې پکې پیدا شوي، لویه شوې وي؛ خو
د بنسخي لپاره له دې ژوند نه رغون نشته، هرومره به ودېږي؛ نو باید څان له
دغه ژوند سره عادت کړي او له هفه سېرى خويونه زده کړي، چې هم یې
مېړه او هم یې د بچيو پلار دی ...
لوري دغه ستانوي دنیا ده.

ای لوري! دا ستا اوستني او راتلونکي حال دي، او دا ستا هغه کورنۍ ده، چې ته او مېړه دواړه به یې په ګډه سره جوړوئ، زه دا هم درته نه وايم، چې ته بېښي خپل موروپلار، ورونه او خويندي هېږي کړه، څکه چې دوي هم تا نه هېړوې، مور به د خپل زړه ټوټه څنګه هېږه کړي؟! خو زه له تا دا غواړم، چې له خپل مېړه سره مینه وکړه له هغه سره بنه ژوند تېر کړه او له هغه سره په ژوند تېرولو کې بختوره شه!

رونا

له اسيهه بي بي نه صبر، له خديجي بي بي نه وفا، له عائشي بي بي نه رينښتینولي او له فاطمي بي بي نه ثبات او ګلکوالی زده کړه!

حلا

لَمْ يَظْمِثُهُنَّ إِنْسُّ قَبْلَهُمْ وَلَا جَآنُۤ

ثباره:

له دې جنتيانو مخکي پېريانو او انسانانو پري لاسونه نه دي لګولي.

د نېری نېکمرغه بىخە

نهمه غاړه گۍ:

خوک که له الله سره اشنا نشو؛ نو هغه له هېچا سره فه اشنا کېږي
هي الأيامُ والغَيْرُ - وأمْرُ اللهِ ينتظِرُ
ثبایه:

دغه ورځي او لې، شان د ګتې شیان دي او د الله تعالي دامر انتظار ګډای شي.
الله تعالي د مؤمن ملګري دي او له عبادت کوونکي سره مينه کوي، چا که له
الله تعالي سره اشنايي پيدا کړه؛ نو ايله به له ژوند سره اشنا شي او په شتو
شيانو به نېکمرغه شي، له ورڅو به خوند واخلي، زړه به یې ډاچمن وي،
څيګر به یې روښانه وي، سینه به یې پراخه وي د الله تعالي د محبت کربنې
به یې پر زړه رابنکل شوي وي او د الله تعالي صفات به یې په زړه کې څای پر
څای شوي وي، د الله تعالي بنایسته نومونه به یې تر ستر ګو کېږي؛ نو د هغه
نومونه به یادوي او د هغه په صفتونو کې به فکر کوي، په زړه کې به
الرحمن، الرحيم، الحميد، اللطيف، المحسن، الودود، الکريم،
العظيم... راولي نوله باري څخه به یې اشنايي پيدا کېږي او له عظيم څخه
به یې محبت پيدا کېږي او له عليم څخه به یې نبردېکت پيدا کېږي.
کله چې بندې پر دې پوه شي، چې الله تعالي ما ته نبردې دي؛ نو د بندې ورسره
اشنايي پيدا کېږي او د هغه لور ته په مخ کولو خوبنېږي او د هغه په لحاظ
کولو سره یې خوبنې ډېرېږي:

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِيْ عَنِّيْ فَإِنِّيْ قَرِيْبٌ أُجِيْبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ
ثبایه:

کله چې ستانه زما بندګان زما په اړه پوښتنه کوي؛ نو ورته وايه، چې زه
نبردې یم او دعا کوونکي، چې کله له ما غوښتنه کوي؛ نو ورته یې ورکوم.

د مسلمانی پښې د

نېټختياد ډپرولو

پاره لس

خانګړۍ

مړ غلږۍ

له الله سره اشنايی له یوه لامل او ستري والي پرته لاسته نه راول کېږي،
 له الله تعالى سره اشنايی د هغه د حکمونو د منلو پایله ده، او له هغه سره د
 محبت نتيجه ده، خوک چې د الله تعالى اطاعت وکړي، د هغه امر ومني او له
 نهی یې څان وساتي. ریښتینې محبت ورسه وکړي؛ نو له الله سره د
 اشنايی خوند به بیامومي او الله ته د نبردېکت خوبړوالی به وځکي او له الله
 سره د جرګي کولو نېکښتیبا به معلومه کړي.

رونا

بنکلا بنه اخلاق او بنه ادب دی

خلا

د بنخو په اړه له ما نه بنې خبرې یادې کړئ!

لسمه بنګړي

دوه ګډر بندونو والا دوه ژونده تپروي

والذی نفسہ بغير جمال - لا يرى في الوجود شيئاً جميلاً
زباوه:د چا چې زړه بنايسته نه وي؛ نو په دې شتو شيانو کې ورته هیڅ شی
بنايسته نه بنکارياسماء بنت ابی بکر رضی الله عنهماد ژوند پر سختیو د صبر په کولو، د مېړه
د خبرې په منلو او د هغه د خوبنې د چارو په ترسره کولو کې یوه ژوندي
پېلګه شوه.

په صحيح حدیث کې د هغې دغه وینا راغلي: «(تزووجني الزبير و ماله شيء
غير فرسه.....) ما سره زبیر نکاح وکړه، په داسي حال کې، چې له یوه
آس پرته یې هیڅ نه درلودل؛ نو ما به د دې آس تربیت کاوه، وابنه به مې
ورته اچول، د هغه د سپرلۍ لپاره به مې د خرمماوو زړي ټکول، او به به مې
ورته راوړې، وړه به مې هم اغږل او د زبیر له ځمکې نه به مې د ده د آس لپاره
زړي (د مېوو تخمونه) هم راوړل، یوه ورڅ نبی او د هغه ملګريو ولیدلم،
چې پلې راروانه وم؛ نو نبی راوغونتم، چې له ځان سره مې پر سپرلۍ
سپره کړي؛ خوماته د زبیر غیرت رایاد شو او حیا مې وکړه؛ نوله هغه سره
سپره نه شوم، نبی لاجر، چې کله کورته راغلم؛ نو زبیر ته مې د دې پېښې
خبر ورکړ، هغه راته وویل، چې ته دا د خرمما زړي راوړې دا پر ماله نبی
عليه السلام سره تر سپرېدو چېر سخت دی، اسماء وايې، دا کار ما تر هغې
کاوه، چې ابو بکر را ته خادم راولپېړه؛ نو د آس خدمت به هغه کاوه او زه
داسي شوم، لکه چې له مریتوب نه یې خلاصه کړم.

تر دې صبر وروسته پایله دا وه، چې پر دې او د دې پر مېړه نعمتونه
راووړېدل؛ خو بیا هم دغه اسماء په شتمنى تکبر ونه کړ، بلکې ډېړه

سخى او عزتمنه وه، د سپا لپاره به یې شى نه ذخیره کاوه، کله چې به ناروغه
شوه؛ نو تر روغتیا به یې انتظار ويسته او بیا به یې خپل مریې ازاداوه او د
خپلې کورنى غړیو او لورګانو ته به یې ویل: خرچ کوئ، صدقې کوئ او د
زيات شي انتظار مه کوئ، یاني دې ته انتظار مه کوئ، چې که خه شي زموږ
له اړتیا زيات شي؛ نو صدقه به یې کړو
وړنا

د مؤمنانو ژوند بنایسته او اخرت یې خوبن دی؛ نو یوازې هم دوى بختور
دي.

څلا

وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ

ژباره:

د دوى له مکرونو مه تنګېږه!

خوک ډېر خوبن دوست دی؟

وما النفس إلا حيٰ يجعلها الفتى - فإن أطمعت تاقت وإلا تسلي
ژباره:

نفس په کړنو کې ستا تابع دی که تمه ورکوي شوق یې پیدا کېږي او که نه؛
نو ډاډمنېږي.

تر تولو خلکو ډېره مینه ورسره وکړه...

تاله خپل څانه پوښتنه کړي، چې ته له رسول الله ﷺ سره خومره مینه لري؟
او ایا ته پوهېږي. چې دغه مینه د هفه د امر ونو منل او له منعو یې څان ساتل
دي؟ په خپلو اړخونو کې بیا وکوره او خپل د مینې اړخونه لومړۍ د الله تعالى
لوري ته واړو، او بیا یې د هفه چالوري ته واړو، چې الله تعالى موږ د هفه له
امله له اور خخه بچ کړي یو او کله چې په جنت کې د خپلې مرتبې لوري والي
غواړې؛ نو د نبی ﷺ دغه وینا راياده کړه «المرء مع من احباب» په اخترت کې
به هر کس له هفه چا سره وي، چې په دنیا کې یې ورسره مینه وه
له نبی ﷺ سره د مینې لرلو تر تولو لومړۍ نښه دا ده، چې خه وايې وي په کړي
او چې له خه دې منع کوي ترې بنده شي، که یو خوک وايې، چې زما له
نبی ﷺ سره مینه ده او چې نبی ﷺ ورته خه وايې هفه نه کوي او د هفه په
سنت پسي نه څي؛ نو دا خنګه د هفه محبت کوونکي کېدای شي؟ د نبی ﷺ
سیرت راواخله وي په لوله او پام وکړه، چې د هفه بنایسته اخلاق، خوبې
خبرې، پوره سخا، له الله تعالى وپره او له دنیا بې رغبتی په خومره مرتبه کې
وو، خپل څینې اخلاق له هفه سره د یوشان والي لپاره بدل کړه هېږد.

رفقا

نوح او لوط عليهما السلام بنحو خیانت وکړه؛ نو سپکي شوې او اسيه او
مریم ایمان راوړه؛ نو عزتمنی شوې

دويمه مرغلره

نېكمرغى په مالدارى او غريبي کې فشته

تختوفني ظروف الدهر سلمى - وكم من خائف ما لا يكُون

ثبارة:

د زمانى له حالاتو سلمى وويرو لم؛ خو چېر څل يو سرى له هفه شه ويپېرى
چې ناشونى وي.

د بېرنارد شا په نامه يو لوپديزوال ويلى دى

كله چې زه تر غريبي وروسته شتمن شوم، سره له دې چې ما په غريبي کې
هم څان غريب نه و ګنهلى، څكه په هفه په غريبي کې هم زه د يوه غټه
كتابتون خاوند وم او کرى ورڅ به مې په خپل كتابتون کې له كتابتونو سره په
مشغولا تېروله؛ خو که اوس شتمن يم؛ نو پري څه؟ څكه زه به په پيسو څه
وکرم، سگرت او شراب زه نه خښم (جامې هماگسي يو جوړه اغوندم، څكه د
پيسو په ډېرولي خوک دوه او یا درې جوړه نه اغوندي، چودۍ هماگوره
خورم، لکه چې يو عادي انسان يې خوړلای شي)، او اوس هم ټوله ورڅ په
كتابتون کې له كتابتونو سره تېروم؛ نو شتمنی ما ته نوي څه رانه کړل؛ خو
که راکړي يې دې، هفه سودا، وېره او غم دې، چې پخوا راسره نه وو او هفه
چې پخوا، يانې په غريبي کې راسره و، هفه اوس نه لرم، که يې اخيستل
وغواړم؛ نو هم اخيستلای يې نشم، چې هفه ارام خوب دې؛ نو په داسې
شتمني دې اور پوري شي

رونا

خپل کور دجنت په څېر په ارام کړه او د لوېغالي په څېر زوږ پکې مه کو،
څكه ارامي نعمت دې

خلا

رَبِّ أَبْنَى لِيْ عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ

ثبارة: اى ربه! ما لره ستا په خوا کې په جنت کې کور جوړ کړه.

درېيمه مرغله

اړا د الله تعالی شکر تو ټولو بنه نه دی؟

ولا هم إلا سوف يفتح قفله - ولا حال إلا للفتى بعدها حال
ژباره:

د هر غم ټلخ خلاصېږي او په څوانانو ډول ډول حالات راخي

د الله تعالی شکر تر ټولو بنه او اسان دی او د نېکمرغه او ذهنی سکون لامن
دی، ځکه کله چې ته د الله تعالی شکر کوي؛ نو الله تعالی، چې کوم نعمتونه
پر تا کړي را یادوې به یې؛ نو چې له څومره نعمتونه ته ګته پورته کوي د
هفي په کچه به د الله تعالی شکر کوي

له مشرانو نه یوه بزرګ ويلى دي

((که غواړې، چې پر څان د الله تعالی نعمتونه وپېژنې؛ نو ستر ګې پتې کړه او
په دې نعمتونو کې بنه فکر وکړه، له الله درته غوبونه، ستر ګه، عقل،
دین، بچې، روزې او بسکلې ساماننو درکړي دي، سره له دې چې ډېږي
ښه هفه نعمتونه ډېر سپک ګهني چې پر دې شوي وي؛ خو که په خواو شا
کې نورو نېسمنو، بېوزلو، ناروغانو، دردمنو او بې کوره بسخو ته وګوري؛ نو
پر خپلو نعمتونو به د الله تعالی شکر وکړي، که خه هم د په کوم خټین کور،
کېږدې او یا په شاهه کې د یوې ونې لاندې ولې نه وي
پر شتو نعمتونو د الله شکر وکړه او پر څان سربېره هفو بسخو ته خير شه،
چې پر اندامونو، عقلونو، غورونو او زامنو نيمګړې دي او په دې نړۍ کې
داسي ډېږي بسخې شته

ونا

د بورو زړونه په بنو خبرو یخ کړه او د غریبانو اوښکې په نېکو صدقو وچې
کړه

خلا

پر یوه حال پاتې کېدل ناشونې دي

خلا د مه مرغلو

بختوره له خان سره نوري هم بختوري کوي
علمه في الحياة وفي الممات - لحق أنت إحدى المعجزات

زباھ

په زوند او مرگ دواړو کې لوړه يې او ته خامنځایوه معجزه يې!
اور یزون سویت وايی

د ناپلیون بخت بنه و، څکه هفه د جوزفین په نامه له یوې دكتاتوري سره
منځۍ له دې واده کړي و، چې دا لا کوم لوړ پوره چارواکی نه واو دغه بىشە د
ډپر نا اشنا او خوبه شخصیت خاونده وه او بنېګړې يې له لسو ناروینه و سره هم
نشوې پرتله کېدای، نومورې داسي عجیبې بىشە وه، چې نېکمرغې به يې له
خوا خورپدہ او تر خادمانو به يې چا ته په ډاګیزه توګه د یوه کار کولو امر نه
کاو، او دغه خبره يې په خپله یوې ملګري داسي کړې وه او ورته يې ویلي و،
چې ده یوازې په یوه ځای کې د (ارید)، کلمه کاروم او هفه دا، چې زه وايم
غواړ، چې زما تر خواتول خلک نېکمرغه شي»

یوه انگریز شاعر دغه بىشە په خپله یوه وینا کې ياده کړې، وايی «یو خل په
یوه نېکبخته تازه سهار کې تېرپدہ؛ نو د دغه سباد شرافت له امله ټوله ورڅ
شرينه شوه» زما دوسته! رښتیا خبره دا ده، چې په موره کې بلکې په ټولو
شیاند کې نېکبختیا د نرمی له امله رائحي، نرمی یوه مانوی بنکلا ده، چې
خانګه په نسبې نه لري او د سرې لپاره د بىشې د بنکلا په بدل کې دی؛ خو
بنېشې په دې سره خپله بنکلا لاپسي زیاتوی

د نړۍ نېکمرغه بنځه

وفا

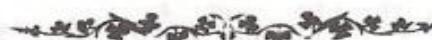
ایا هغه بنځه نېکمرغه کېدای شي، چې خپل بنایست سپیو انسانانو ته په مخ کې بردي او خپله نېکلا شرمنیانو ته ورسپاري؟!

څلا

تعریف علی الله في الرخاء يعرفك في الشدة.

ثباره:

الله ته په پراخی کې څان وروپېژنه، په سختی کې به دې خپله وپېژني.

پنځمه موغلوه

وېږډه هه! هر خه د تقدیر له مخي کېږي

فلا یُدیم سروراً ما سُرت به - ولا يردد عليك الغائب الحزن

ژباره:

نه ستادغه خوشحالی تلپاتې ده او نه هغه تېر شوي غم بیا راخي

دیل کارنيګي دا خبره یادوي، چې پر تقدیر له ايمان خخه موخه دا ده، چې

سېرى د مصیبتونو پر وړاندې لکه د مېښو د کندک یا د ونو د تنو په خبر

کلک شي!! خودغه سېرى په دې خبره کې معذور دی، څکه داسي کار په

هغه دواګانو سره نه کېږي، چې زموږ مخي ته دي، راخي چې دغه شخص ته

غوره کېږدو، چې خه وايبي: ما یو څل خپل یو ډېر ضروري کار پرېښود؛ خوزه

کم عقل وم؛ نو غوشه شوم په جوش کې راغلم او ډېرې ورځي مې څان د بې

خوبې دوزخ ته وغورخاوه، تر یو کال تعذیب وروسته بیا هم هماګه کار ته

ورستون شوم، چې زه له پيله پري پوهېدم، چې دا کار د بدلون وړ نه دی او

زما لپاره د " والت هویتمان" شاعر دغه وینا خه ډېرې بنه ده، چې ورسه یې

ووايم:

((ما اجمل ان اواجهه الظلام والانواء والجوع،))

((وال المصائب والماسي واللوم والتقرير،))

((كما يواجهها الحيوان وتواجهها من الاشجار الجذوع!))

ژباره:

خومره به بنه وي، چې له تيارو، مصیبتونو، ولېرو، ستونزو، غمونو،

ملامتياو او تنگسو سره، لکه د خارويو او یا د ونو د تنو په خېر مخامنځ شم

(يانې د ونو تني او خاروي له دغه مصیبتونو خخه فرياد نه کوي، صبر کوي؛

نو زه هم باید همداسي واي)

د نړۍ نېکمرغه پېښه

ما دولس کاله خاروی خرولي؛ خود هیڅ یوې غواله خولې مې دا خبره نه ده اور پېدلې، چې خرڅای وسوئېد او وابنه وچ شول، یا زما دوست غوايبي له بلې کومې غوا سره خبرې وکړې او نه کومې ونې دا خبره وکړه، چې له تندې وچه شوم او باران نه کېږي، حیوان د تیارو، سختو او ولېرو سره په ارام او عاجزی سره مخامنځ کېږي، له همدي امله په عصبي او د معدي په ناروغۍ ډېر کم اخته کېږي!!.

رفا

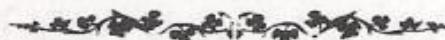
کامیابوونکی او خوشحالوونکی ذات را په زړه کړو!

خلا

وَكَفِي بِاللَّهِ وَكِيلًا

ژړاړه:

د الله ذمه واري بس ده

شپږمه مرغله

د ام عماره له خولی!

عالِمْ أَنْ كُلْ خَيْرٍ وَشَرًّ - هَمَا حَدُّ مَدِّهِ وَانْقِضَاءُ

ژباره:

پر دې پوهېږي، چې د هر خیر و شر د پیل او پای لپاره وخت معلوم وي
نسیبة بنت کعب "ام عمارة" د احد د غزا کيسه داسي کوي

زه د ورځې په لومړۍ برخه کې را وتم، د خلکو کړنې مې خارلي او د اوښو یو
مشک راسره وه؛ نو په دې کې د نبی ﷺ خوا ته ورسیدم او هفه له خپلو
ملګريو سره ناست و، مسلمانان غالبه شوي وو، کله چې مسلمانان کمزوري
شول؛ نو زه رسول الله ﷺ ته راغلم او په خپله مې جنګ پیل کړ، په توره مې
دفاع کوله او تر هفه وخته پوري مې غشي ويستل، چې تپي شوم، کله چې
خلک ستانه شول؛ نو ابن قمئه راروان و او ويل يې، چې ما ته محمد
وبنیا است، څکه که هفه نن ژوندي خلاص شو؛ نو بیا ترې زه نشم
خلاصپداي؛ نو زه او مصعب بن عمیر دواړه وروړاندې شو، هفه زما پر خت
وار وکړ، ما هم يو خو گوزاره پري وکړل؛ خو هفه بې غيرته دوه زغرې په
تن کړې وي؛ نو خه زيان يې ورته ونه رسماوه.

د دغې ام عمارة په اړه نبی ﷺ داسي فرمایلي دي
ما چې نبی او چې لور ته کتلې؛ نو دابه مې په جنګ بوخته ليده.

وغا

له شور ووپرېږه، څکه دا ستومانتیا ده او له کنڅلوا څان ساته، څکه چې دا
عذاب دي

څلا

د اخلاقو په لسو کې نهه برخې بسکلا په دې کې ده، چې له پرديو ګناهونو
څان نا خبره وساتې

اوومه مرغلوه

له خلکو سوه فبکي غمونه ختموي

فهبك ملکت اهل الأرض طرًا - ودان لك العياد فكان ماذا؟!

ژباره:

خه: ټوله حمکه ستا شوه او ټول بندگان دې تابع شول؛ نو پري خه؟!
 د بنځې د کرامت په اړه د نبی ﷺ چېر حديثونه شته، چې په څینو کې ورته
 په سخا او انفاق تیزې ورکړل شوې او په څینو کې ورته د مدح او ثنا بیان
 شوی او په څینو کې پر خپل څان ورته د نورو دوستانو د غوره کولو امر
 کړي.

له عائشی ﷺ خخه روایت دی، چې دوى یو څل یوه ګډه حلاله کړه؛ نو نبی ﷺ
 ورته وفرمايل: ((خومره پاتې ده؟)) عائشی ﷺ وفرمايل، چې یوازې اوږدې یې
 پاتې ده؛ نو نبی ﷺ ورته وفرمايل: ((له ولې پرته ټوله پاتې ده)).

نبی ﷺ خپل د کور غږيو ته دا خبره په ډاګه کړه، چې دوى کوم شی صدقه
 کړي؛ نو د هغې ثواب د قیامت ورځې ته پاتې شو او کوم، چې په دنیا کې
 پاتې شي او دوى یې خپله و xorri؛ نو په اخترت کې به د هغې له اجر خخه
 کومه ګته وانه خلي، په دې سره د الله ﷺ د رضا لپاره د صدقو پر کولو تېزی
 په ناشنا طریقې سره کېږي.

د عائشی ﷺ خور اسماء ﷺ ته نبی ﷺ د صدقو کولو، څکه نصیحت کاوه
 چې غوره والی یې یو پر دوه شي او په دې لړ کې یې ورته وفرمايل: ((لا توكی
 فيوکی عليك)) د ګودې خوله مه تړه، چې خرچه ترې نه کوي، څکه بیا به
 یې الله تعالى پر تا هم بند کړي
 په بل روایت کې راغلې دی:

((أنفقي أو انفتحي ، أو انضحي ولا تُخصي الله عليك ، ولا توعي فيوعي الله

عليك)).

ثباده:

لگښت کوه، صدقې او عطيې ورکوه (چې خه صدقه کوي، هفه) له ځان سره
مه شمپره، څکه بیا به یې الله تعالى تا ته هم په شمپر درکوي او له ځان سره
یې ساته هم مه، څکه بیا به یې الله تعالى له تانه هم وساتي

رونا

شپې تل سبا کېږي، درد به ختم شي، وچکالي به تپره شي او سختي به لاره
شي

خلا

نعمت ناوې ده او مهر یې شکر کول دي.

سەھىھ تۈرى

د نېرى نېکمرغه بىشە

اقمه مرغۇرە

خېل قاوانونە پوگتو بىدل كېرى!

أرواحنا يا رب فوق أكفنا - نرجو ثوابك مغنىماً وجوارا
زبارە:

اي ربه: موبى روحونه په ورغوی کې اىينىي دى، لە تانە ثواب، غنيمت او ستا
كاوندە غوارەو.

كله چې دې پىبىي وېسۈپېرىي او پە يوه ژوره كنده کې ورپېۋە ئەنەنەن نەھىلى
كېپىزە، خىكە كە پە كنده کې پېپوتى: نو صىبر پېرى و كەرە، ژىر دە چې بېرتە
تىرى راواوچى او اجر بە هم تىلاسە كېرى، خىكە چې الله فرمائىي

وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ

((الله له صبر كونكىي سره ملگرى دى))

كە لە چېر نېرىدى خېل نە دې زىرە تە يو وژونكى غشى هم راشىي؛ نو خې كېپىزە
مە؛ خىكە داسې خوڭ بە راشىي، چې لە تا بە غشى وباسىي، دزخم علاج بە دې
وكەرىي او بىنه ژوند او خوشحالىي بە درتە راستىنە كېرىي

پە چېر كىي چېرە مە ودرېپەرە او پە خانگەرىي چول ھەنە چېر كىي، چې بىنابېر كىي
پكى او سېدىلى وي او تىشۇ سورۇ يې لار پېشندلى وي، بلكى د ھەنە چىنچەنلىي غېز
وپىلتە، چې د نوي سبالە رىنە سره تە كنارو راخېزىي

ھەنە كاغذ تە مە گورە، چې رنگ يې بىدل شوى، تورى يې خېر پې شوي دى او
كرېنىي يې د نفترت او درد تىرمنىح حىرانىي دى او تە بە چېر ژىر پەر دې پوھە
شى، چې دغە كرېنىي كە تە تېولو ليكىنو بىنكلەپى نە دى او پەر دې پانەو تە تېولو
ورۇستە كرېنىي نە دى شوپى، تە بايد چې د ھەنە چا، چې ستا پە ستر گو كې
كرېنىي اچوپى او د ھەنە چا چې پە هوا كې كرېنىي اچوپى تە منىح توپىر و كېرىي،
دغە كرېنىي يوازىي بىايىستە خېرىپى نە وې، بلكى دا د يوه داسې زىرە نېنىي وې،
چې هر تورى يې پكى ژوند كېرى و او د انسان رىگ و، چې پە صىبر يې بار

کړۍ و او د درد له امله یې په اور داغ لګولی و، ته د مالک الحزین مارغه په
څېر مه کېږه، دا یو داسې مارغه دی، چې په ډېر خوبه غږ سندري وایي او
مستي کوي، په دنيا کې داسې یو شی نشته، چې ستاد یو خاځکي ويني
حددار وي

رونا

شوک چې هوا کري؛ نوماتونکې هوابه لو کوي!

خلا

گانهنَ بَيْضٌ مَكْنُونٌ^①

ژړاوه:

دغه حوري د پټو ساتل شویو هګیو په څېر دي.

د نړۍ نېکمرغه بنځه

نهمه مرغله

و فا ډېره ګرانه ده، و فا چېرته ده؟

وانما الماء حدیث بعده - فکن حدیث حسناً لمن وعی
زبایره:

تپر خلک د وروستنيو خلکو لپاره د خبرو موضوع وي؛ نو ته د وروستنيو
لپاره یوه بنه خبره شه، یانې وروستني خلک د لوړنو کيسې کوي؛ نو داسي
جوړه شه، چې خلک دې بنې کيسې کوي.

د الله تعالى تقدير ته غاره اينښودونکي او د هغه خوبن بنده "ایوب" د څان،
مال او بدن له پلوه له از مېښت سره مخ شوان تر دې، چې په بدن کې يې له
زړه پرته د ستني د سر هومره څای هم روغ پاتې نه و او په دنيا کې ورته
داسي شی پاتې نه وو، چې د ناروغتیا په حال کې تري ڪته وانځلي؛ خو یوازې
بنځې یې پر الله تعالى د ايمان له امله له ده سره خپله مینه وساتله؛ نو ده
لپاره به یې مزدوران نیول، ده ته به یې خواړه ورکول او تر (۱۸)، کلونو پوري
یې ورته خدمت کاوه، سبا او بېگاه به تري نه جلا کېده، کله چې یې حال
سخت شو، ناروغې یې اوږدې شو او د هغه تقدير وخت پوره شه؛ نو الله ته په
زاريو شو او په دې غږ یې خپل رب راوباله:

أَنِّي مَسَنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرُّحْمَانِ

زبایره:

ما ته مصیبت رسپدلی دی او ته تر ټولو رحم کوونکیو ډېر رحم کوونکی یې.
نو الله تعالى ورله دعا قبوله کړه؛ نو امر یې ورته وکړ، چې له خپله څایه
پاڅېږي او پر خپله پښه څمکه ووهي، چې کله ایوب دغه کار وکړ؛ نو الله
تعالی ورته چینه راوويسته او په هغې کې یې د غسل کولو امر ورته وکړ،

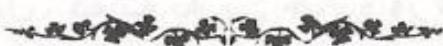
چې کله يې غسل وکړه؛ نوله بدن نه يې ټول تکلیفونه ختم شو، بیا يې ورته امر وکړه، چې بل څای په پښه ووهی؛ نو هلتہ هم ورته الله تعالى چینه را بر سپره کړه او امر يې ورته وکړه، چې له دې خخه او به وختښه؛ چې کله يې او به وختښلي؛ نوله باطنی بدن خخه يې هم ټول تکلیفونه ختم شول او دا ټولی د صبر مېوې وي.

رونا

انسان کله په خبرو پښیمانه شي؛ خو په چپ کېدو هېڅکله نه پښیمانه کېږي.

حلا

ښه د خوشحالی فابریکه او د تازه ګی چینه ده

د مسلمانی بسخی د
نېکختياد لادېرولو
پاره لس

مرجانه

چټکي چټکي

اغنمي بسمة الصباح وقولي - مرحباً إِنَّا لِرَوْيَاكَ عَطْشَى
زیاره:

د سیا موسکا غنیمت وبوله او په هر کلی ورته ووایه، چې مور، خو ستا لیدو ته
سم تبری ۹۹

خپل کارونه، لکه د بچو پالنه، د یوه ګټهور کار سر ته رسول، بنه لوستنه، په
خشوع تلاوت، په عاجزی لمونځ، په ويښ زړه ذکر، صدقه، د کور
برابرول، د کتابتون ترتیبول په چټکي سر ته رسوه، د دې لپاره، چې په دې
چټکي سره له تانه د غم او خپگان وختونه ختم شي.

خینو کافرو بنخو ته وګوره، چې سره له کفره هم په نورو بنخو کې ممتازې
شوي دي، د اسرائیلو د پخوانی وزیرې ګولډا مائیر یادېدونکې کيسې
شته، چې د لښکر په نظم، ضبط او له عربو سره په جنګونو کې د هفې چټکي
څرګندوي، ان تر دې چې دغسې کاريyo کافر سېري هم نه دی کړي

رونا

نېکمرغې د جادو کوم چول نه دی که نه: نو دومره به قيمتي نه واي.

خلا

إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقُوا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ

زیاره:

الله له متقيانو او نېکانو سره مل دی

لومرى مرجان

له نفس سره په زىورتىا و دربەر

الجوع يدفع بالرغيف اليابس - فعلام أكثير حسرتى ووساوسى

ثىباوه

ولبرە خو پە يوه وچە مەرى هم ختمېرىي؛ نو ولپى خپلى اندېبنى او وسوسى
دېرىپى كەرم

تە پوهېرىي، چې پە نە ختمېدونكى سفر تلونكى يې؟ تا د سفر لپارە شە تيار
كېرى دى؟ پە قبر كى دنا اشنا والى ختمولو لپارە دې لە دې ختمېدونكى دنيا
نە د نېك عمل كومە توبىنە لە ٹان سره تيارە كېرى دە؟ خوكلنه يې؟ خومە
بە نورە ژوندى يې؟ تە نە پوهېرىي، چې هر پىيل پاي لري او د دې دنيا پاي
جنت يَا دوزخ دى؟ تا فكر كېرى، چې كله ستانە د ساه ويستلۇ لپارە لە
اسمان خخە ملاٹك راكوز شي او تە همداسى غافلە يې؟ تا د خپل ژوند د
وروستى ورخى پە اړه فكر كېرى، چې پە كومە ورڅ له کور، بچو، دوستانو او
ملګريو خخە جدا كېرى؟ مرگ گوره لە خپلو، سختيو، چپو او غمونو سره
رائي مرگ... مرگ... !!

كله چې ستاله بدن خخە روح لاءه شي؛ نو د نورو مەرو پە خېر به د لمبا ئاخى
تە وړل كېرىي، غسل او كفن به درکول كېرىي، د لمانخە لپارە به دې جنازگاه
تە وړي او تر دې وروسته به دې خلک پە اوږدو پورته کوي... چېرتە؟ قبر
تە به دې وړي، چې هغه د اختر لومړنى کور دى او ستا لپارە به دغه قبر يَا
د جنت باغچە وي او يَا به د جهنم يوه کنده وي؟

روبا

خپل سر بسته کول، د څان لپاره درس و ګرڅو.

خلا

وَهُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا

زیاره:

الله تعالی هفه ذات دی، چې د خلکو تر نهیلی وروسته بaran وروي.

ووپر پر!

لا يملأ الأمر صدري قبل موقعه - ولا أضيق به ذرعاً إذا وقعا
ثيابه:

شماره:

یو کار تر کپدو مخکې زما سینه نه چکوی او تر کپدو وروسته پرې تىڭىزلىقى نه.

د کافرو او بې حیا بىشۇلە يو شان والي خخە ئان وساتە، ئىكە پە حدیث كې راغلى دى:

((لعن الله المتشبهين من الرجال بالنساء، والمتشبهات من النساء
بالرجال))

شماره:

الله تعالى پر هفو سپریو لعنت کری، چې څانونه لکه د بسخو جوړوی او پر هفه
بسخویې هم لعنت کری، چې څان د سپریو په څېر جوړوی.

په کوم شي، چې الله تعالى خپه کېږي له هفې څان وساته، لکه له هغه شیانو
نه په حدیثونو کې هم منع راغلې ده، لکه د سړیو په شان څان کول، له
پردي سړی سره یوازې کېدل، له نامحرمه خلکو سره سفر کول، حیا
ختمول، غتې خادرې لري کول او الله تعالى هېرول، دغه ټول کارونه زړه
خرابوي، سینه تنگوی او په دنیا او اخترت کې تور تمونه را پیدا کوي او دغه
کارونه په مسلمانانو بنسخو کي ډېر خواره شوي دي (اَلَا مَنْ رَّحِمَ اللَّهُ

۱۴

دې لپاره، چې بناپسته شې، باید بناپسته فکر ولري
خلا

خالد

رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا

تریاچه: ای ریه! مویر: ته په کارونو کې زیاتی او گناهونه وېښه.

د نېکي ګوونکي شکر واجب دي

اکذب النفس إذا حدثتها - إن صدق التفيس يُزري بالأمل
ثبارة:

له نفس سره د خبرو پر مهال ورته دروغ وايه، څکه نفس ته رښتیا ویل
امیدونه عیبجن کوي.

هارون رشید پاچا له نخاس نه د "خیزران" په نامه یوه وینزه واخیسته، ازاده
یې کړه، امرونه یې ورله تنفيذ کړه او د هفې له موروپلار سره د دغه وخت د
یو خه مشری په اړه تړون وکړ؛ نو دغه خیزران، چې به کله غوشه شوه؛ نو
خپل مېړه ته به یې مخامنځ ویل: ((ما رأيت منك خيراً قط)) ما خو کله هم
له تا خیر ونه لید!

د همدي په څېر د "برمکیه" په نامه یوه بله وینزه هم وه دا به هم اخیستل
کېده او خرڅېده، چې په دې لړ کې معتمد بن عباد د مغرب له پاچایانو و
واخیسته او ازاده یې کړه او خه قدرې اختیار یې هم ورکړ؛ خو دې چې به کله
نوري نجوني ولیدې، چې په خټو کې به یې لوبي کولي، تېر وخت ته به یې
شوق پیدا شو او غوبنتل به یې، چې د همدوی په څېر په خټو کې ولوپېږي؛
نو د دې لپاره یې د خټو په څېر خوشبویي راوغوبنته او په هفې کې یې لوبي
کولي؛ خو بیا چې به هم کله غوشه شوه ویل به یې: ((إني لم أر منك خيراً
قط)) ما خوله تا کله هم خیر ونه لید؛ نو معتمد به ورته په موسکا شو او
ورته به یې وویل، چې د خټو په ورڅ مې هم درسره بنه نه دي کړي؛ نو هفه
به یې خجالته کړه.

د بسحوم طبیعت دا دی، چې د خطایي او کمی په وخت کې ترې ټول بنه هېر
وی، له همدي امله په یوه حدیث کې راغلي دي:

((يا معاشر النساء تصدقن فاني رايتكن اكثراً اهل النار، قلن: و بم يارسول الله؟ قال: تسرعن اللعن و تكثرن الطعن، و تكفرن العشير)).

ٿياباره:

اي د بىشخو دلي: صدقى و كېرىئ خىكە ما تاسى په اور كې ڏېرې ولپدىئ، بىشخو پونستنه و كېره، اي د الله رسوله! زموري گناه خه ده؟ نبي ۾ ورته ووييل لعنتونه زر وايى، طعنونه ڏېر وايى او د خاوندانو شكر نه كوى.

نبي ۾ په بل ٿاي كې فرمایلى دى:

أُريت النار فإذا أكثراً أهلها النساء ، لأنهن يكفرن العشير ويُكفرن الإحسان ، لو أحسنت إلى إحداهن الدهر ثم رأت منك شيئاً قالت : ما رأيت منك خيراً قط.

ٿياباره:

ما ته په اور كې بىشخى ڏېرې ونسودل شوي، خىكە دوى د ڦېرە شكر نه وباسي، د بىپېگړې ناشكري كوي، که له یوي سره ټول عمر بنه و كېرىئ؛ خويوه ورخ درخشخه لبر تکليف و مومي؛ نو وايى: ما خو كله هم له تابنه ونه ليدل.

وغا

د کاميابي بىشخى لپاره دعاگانى كېرىي، ڦېرە یې بنه ستايىي، گاونديان ورسره مينه كوي او دوستان یې درناوى كوي.

خلا

وَرَحْمَتِي وَسَعَثُ كُلَّ شَيْءٍ

ٿياباره:

زما رحمت ټولو شيانو ته پراخه دى.

د نهري نېکمرغه بنسخه

خلورم مرجان

باید روح ته له بدن نه دېره پاملرنه وشي

أتاک الربیع الطلق يختال ضاحكاً - من الحسن حتى كاد أن يتبسما
ثبارة:

تا ته ربیع راغی، چې د بنکلا له امله یې په ناز خندل، نېړدې وه، چې موسکی
واي.

عمر بن عبدالعزیز د خپلې پاچاهی په وخت کې په اتو روپو د یوه خادر په
اخیستو امر وکړه؛ نو خادمانو ورته واخیسته او ورته یې راوړه، کله چې عمر
پرې لاس کېښود وېږي ویل، چې دا خومره نرم او بنکلی دی! چا چې راوړۍ و
هفه وخندل؛ نو عمر بن عبدالعزیز ویونسته، چې ولې دې وخندل؟ هفه سړۍ
ورته وویل، چې د مؤمنانو امیره؛ تا تر خلافت له مخه ما ته ویلي وو، چې
زمالپاره یو د مشکنېو خادر په زر روپې واخله، چې ما درله وانحست او تا پرې
لاس کېښود؛ نو ودې ویل، چې دا خومره زېړدې دی؛ او نن د اتو روپو خادر نرم
بولی.

عمر بن عبدالعزیز ورته وویل، چې زه ګومان نه کوم، چې یو کس په زر
روپې خادر واخلي او بیا دې هفه له الله ﷺ وپرېږي، بیا یې وویل؛ زما نفس
لوړو مرتبو ته چېر شو Quinn دی، چې یوه مرتبه ترلاسه کړم؛ نو تر هفې لوړې
ته مې زړه کېږي، امارت مې ترلاسه کړه؛ نو خلافت ته مې شوق وشو، چې
خلافت مې ترلاسه کړه؛ نو اوس مې زړه له دې نه هم لوړې مرتبې ته کېږي،
چې جنت دی.

رفقا

د خلکو فيصلې خو زموږ په ثقنو نه کېږي او پر موږ لازم هم نه دي، چې
پردې پایلې ته فکر وکړو.

پنچم مرجان:

مستقبل قرراقلو پېپىزىد

سینقشع الظلامُ فلا تخافي - ويأتي الفجر في حلٍ بهيَّة
د شعر ژباره:

تاسىپ مه وپرپىزى! د اندېبىنسو تىيارى بە لارپى شي او سبانى ورخ بە درىپاڭانو او خوشحالىيۇ څولى راپرانىزى.

چتىكىي مه کوي؟ ايا تاسىپ لە پىيداپىنت نە مخكىپ كوچنى غوارى؟ مېوه تر پېخىدو مخكىپ خورل خوبىسى؟ سبا راتلونكى دى: خوڅه حقىقت لرى؟ څكە نە يې وجود شته او نە يې څه خوند.

مۈرىد باید پە حال كې ځانونه بوخت كرو، نە دا چې لە راتلونكىو ستونزو ودار شو، څكە اللە پوهېپىزى، چې هفە مەھال رالاندىپ كولاي شو، كە نە؟ څكە معلومە نە دە، چې سبانى ورخ ليدلاي شو كە نە؟ نېکمرغى او بدمرغى يې ترلاسە كولاي شو او كە نە؟

مهمە دا دە چې سبانى ورخ پە يوه غىبىي نېرى كې پرته دە؛ پله تە تر رسپەدو لە مخە پر پله تلل ناپوهى دە، بىايى پله تە تر رسپەدولە مخە پل ونېپىزى او يَا مۈرىد ورتە ونە رسپېرە او دا ھم كېداي شي چې ورتە ورسپېرە او روغ جور پېپىزى نە وڅو!

د راتلونكىپە اېرە ذهن تە پراخە ځاي ورکول او د يو غىبىي كتاب پرانتىل شرعاً او عقلاناؤره کار دى، څكە دالە سورى سره پهلواني دە.

پە دې نېرى كې چېرى خلک د خپل راتلونكىپە اېرە د لوږپى او تندىپ، فقر او نېستى، غم او درد اتېكلونە كوي، چې دا ټولى شىيطانى دىسيسى دى.

الشَّيْطَنُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَ يَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ وَ اللَّهُ يَعِدُكُمْ مَغْفِرَةً مِنْهُ وَ فَضْلًا وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلَيْهِمْ^{۱۷}

ژباره:

د نړۍ نېکمرغه بنځه

شیطان تاسی له بېوزلی نه وپروي او شرمناک چلن غوره کولو ته مو هخوي:
خو الله خپل بخشش او پېرزوینې ته تاسی هيله من کوي، الله د ډېر پراخ
لاس خاوند او پوه دی

ډېر خلک پر دې ژاړي، چې سبا به وږي او تېري او یا په غمونو کې بنکېل
شي، د چا د عمر واک چې د بل ذات په واک کې وي، هغه ته نه بنایي چې
خپل څان د یوه نامعلوم سبا په اړه ګرو کړي
سبا تر هفې پرېږد، چې راشي، د سبا د حوادثو په اړه مه پوبسته، ځکه چې
ته همدا نن ورځ بوخت یې اتننۍ ورځ نغده ده او سبانۍ ورځ نسيه؛ نو تعجب
پر هغه چا چې نغده پر نسيه اړو وي او هغه هم د داسي ورځې په اړه، چې لمر
یې لانه دی راختلى.

وڼا

باور ولري؟ چې خوبى هغې نورسي غوټي ته ورته ده، چې لا ګل شوي نه
وي؛ خو ګل کېدل یې یقيني وي

څلا

وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا
زباده:

او خوک چې زماله ((ذکر)) د نصیحت له درس، نه مخ واړوي، په دنیا کې به
یې ژوند تنګ وي

شپږم مرجان

دېر اړمانوونه، دېر مصیبتوونه

انظری للروض بساماً غدا - ينشد الطيرُ به ما يطربُ

ژباره:

شنو باغونو ته ګورئ، چې په موسکا راروان دی او د مرغانو غبرونه تري
راشی

ام علاء، فرمایي، چې یو څل ناروغه وم؛ نو رسول الله ﷺ مې پونښتني ته
راغي او ويې فرمایل، چې

ای ام علاء! ستا لپاره زپری دی (هفه دا چې) ناروغي د مسلمان ګناهونه داسي
رژوي، لکه چې اور له سپینو زرو خخه خيري او ګرد پاكوي

د دې مانا دا نه ده، چې ناروغي ګناهونه رژوي؛ نو انسان به روغ څان ناروغه
کوي، یا به په څان کې د ناروغي میکروبونه (جراثیم) پیدا کوي او دارو
درمل به ګوندې نه کاروي، بلکې انسان ته دروغتیا لټون او د ناروغي درمل
لټول پکار دي؛ خو که ناروغ شي؛ نو درملو ترڅنګ پر خپله ناروغي صبر
او له الله ﷺ نه یې د غوره بدلي پکار ده، چې د دې ناروغي له امله به مې په
اعمالنامه کې نېکي ليکل کېږي.

همداراز بنځي باید د خپلو خپلوانو، مېړه او د بچيو پر بېلتانه صبر وکړي،
یاني که په دوی کې یې خوک مړ شي؛ نو بنځي ته صبر پکار دي، څکه چې
په حدیث شریف کې راشی، چې که د چا خپل خپلوان مړ شي او دا پري د
صبر ترڅنګ له الله ﷺ نه د ثواب تمه ولري؛ نو الله ﷺ دغسي بنده ته له جنت
پرته د بل خای په ورکولو نه راضي کېږي، یاني ارومرو به جنت ورکوي

که د کومې بنځي مېړه مړ شي؛ نو دا شه نوې خبره نه ده، څکه چې خلک
همدغسي مري، الله ﷺ انسان د مرګ لپاره پیدا کړي دي (نو له دې امله بنځي
باید په دغسي وخت کې بپواکه نشي، هسي نه چې مېړه؛ خو یې مړ دي او

د نېړۍ نېکمرغه بسخه

الله هم ترې خپه شي، خکه د مېړه مرګ دومره لویه خبره نه ده؛ خو که الله له چانه خپه شي، دا لویه خبره ده، که یو خوک د خپل مېړه او زوي پر مړینه صبر وکړي او دا ووايي، چې الله زما خالق دي؛ نو الله فرمایي، چې دغه زما بنده دی او د نورو خلکو په پرتله زه د خپل بنده ډېر حقدار يم.
د یوه شاعر په وينا:

وَمَا الْمَالُ وَالْأَهْلُونَ إِلَّا وَدَائِعٌ - وَلَا بَدْ يَوْمًا أَنْ تُرَدَّ الْوَدَائِعُ

ژباره:

دا مال، بسخې او بچې له موبو سره د امانت په توګه دي، چې یوه ورځ به يې بېرته ورسپارو.

وغا

له ستغو سپورو او کنڅاواوو کولو نه داسي وتنبشي، لکه چې خوک د طاعون له مرګونې ناروځي نه لري تنبشي.

خلا

که خوک پر خلکو شفقت کوي؛ نو الله پر ده شفقت کوي

اووم مرجان:

كە پر خەمکوالو ولوربىئى؛ نو د اسمانانو خاوند بە پر تاسى ولوربىئى:
أما علمت بائى العسر يتبعه- يسى كما الصبر مقرؤن بە الفرج ؟

ژبارە:

ولپى تاسى خە نە پوهېرىئى، چې پە تنگىسى پىسى اسانى وي، لە چې پە صبر
پىسى پراخى وي؟

پە احادىشىو كې پر بچىي د مور شفقت روبانە دى او مور د شفقت او لورىنى
بېلگە او د پېرۇزىنى يوه داسې سرچىنە دە، چې خپل بچى پرې خەوبىي،
خان وېرى ساتىي؛ خو خپل بچى مەروي.

د مور د مىينى او پېرزوينى پە اپە د رسول اللە دې حديث تە ھىير شى؛ نو
تاسى تە بە د مور مىينە معلومە شي.

عمر فرمایى، چې ما يو غلام نبى كريم تە راواست، پە داسې حال كې
چې لە نبى كريم سره خە وينزىپى ناستىپى وي، يوه وينزە پاچىدە (لېر پە خنگ
شوه) خپل بچى تە يې تى وركاوه؛ نو رسول اللە وفرمايل، چې خە فكر
كوى، دغە بىشە خپل بچى اور تە غورخولاي شي؟ صحابە وو عرض وکەر،
چې قسم پە اللە كە دغسى وکەر اي شي؛ نو رسول اللە وفرمايل، چې دغە
بىشە چې پر خپل بچى خومرە مەھربانە دە، اللە تر دغى چېر پر خپلو بندە
گانو مەھربان دى.

سرە لە دې چې هەفە د خپلى قىيلى د مشر بىشە وە؛ خو بىا ھم د وينزىپە
پنجو كې بىكېل شوي وە؛ نو چېرە اندېبىمنە وە، دغە حالت خوک ھم نشي
زىملائى، چې بچى دې يې لە دردە زگېروي كوي، يَا دې ژاپى او مور دې
پرې خە پروا ونكىرىي، بلکى د مور زىرە د بچى لە زگېروي سره سەارە كېرىي؛

د نړۍ نېکمرغه بېشخه

نو ځکه د غه بېشخې هم د خپل بچې په اړه ونه زغملاي شوه، د غلامانو په کتار
کې يې خپل بچې ولتاوه ان تر دې، چې ويې موند او بیا يې خپلې سینې ته
واچاوه.

دنا

بد ژبې د نورو په پرتله خپله ويونکي ته ډېر زيان رسوی

خلا

شکر د نعمتونو ساتندوی دی

اتم موجان:

په خوبى کي د الله معرفت قرلاسه کړه، چې په خپگان کي دي پکار شی
أيها اليائس مت قبل الممات - أو إذا شئت حياء فالرجا

ژباره:

ای نهیلی انسانه له مرګ نه مخکې مړ شي، که ژوند غواړې؛ نو د هيلو وائي
راونيسه!

كله چې د ماهي په ګېډه کي د یونس زړه راتنګ شو او ولې به نه راتنګیده،
څکه چې یو خوشپه وه، بله د دریاب تیاره او لادپاسه پسي د ماهي په ګېډه
کې و؛ نو یونس ژر د هغه الله لور ته متوجه شو، چې د پیوسو دعا ګانه
اوری او د هغه ياد د هر ډارېدلې کس لپاره د خوبى زېږدي دی، ډېر بېسونکي
او لوراند ذات دی، کله چې یونس د دریاب په تل کې له خپلي مبارکه
خولي دغه کلمې راوایستي

فَنَادَىٰ فِي الظُّلْمِ إِنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَنَكَ۝ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ۝
ژباره:

په پاي کې هغه په تریدميو کي اواز وکړه چې: نشته بل الله مګر ته یې، پاک
دی ستا ذات، بېشکه ما لنډون وکړ.

د الله له درباره د یونس د دغې دعا د قبلېدو څواب نازل شو:

فَأَسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ۝ وَكَذَلِكَ نُنجِي الْمُؤْمِنِينَ۝

ژباره:

هله نو موبه د هغه دعا قبوله کړه او له غم نه مو هغه وړغوره او په دغه شان
موږ مومنان ژغورو.

الله ماهي ته امر وکړ، چې زما بنده د دریاب خنډې ته راویاسه، کله چې

د نېړۍ نېکمرغه بنسخه

يونس د ناروغری او کمزورتیا په حال کې د دریاب په خنده د ماهی له ګډېږي راووت؛ نوله واره یې الله ترڅنګ یوه داسي ونه راوځېژوله، چې د روغتیا له مادې ډکه وه، یانې ټوله روغتیا روغتیا وه، خنګه چې یونس د دغې وینې مېوه وڅوره؛ نوروغ شو.

همدغه حال د هر هغه چا دی، چې په خوبنۍ کې یې د الله معرفت ترلاسه کړی وي، په سخته او خپکان کې به یې پکار شي.

رونا

تاسې تر هفې ځان نشئ سمولای، چې خپل ژوند موښه کړی نه وي

حلا

هغه کس بېچاره او مسکین دی، چې بنسخه یې نه وي.

نېړۍ ډېره بنکلې ۵۵

نېړۍ ډېره بنکلې او ژوند ډېر په زړه پورې دی؛ خو یوازې هفه خوک بنکلا او خوند خکلای شي، چې بنه فال نیسي.

صلی علیک الله يا علم الهدى - واستبشرت بقدومك الأيام

ژباره:

ای د الله استازیه! پر تا دې رحمتونه وي، ته د هدایت علمبردار يې او ستا په راتګ زمانې زپری ترلاسه کړ.

که د یخنې سختوالی ستاسي دروازې درتهلي وي او شا و خوا مو د واورو غرونه جوړ شوي وي؛ نو د پسرلي د رنګينيو انتظار وکړئ، څکه چې په ژمي پسې پسرلي راخي، لبو خو کړکي خلاصه کړئ، چې تازه هوا درباندي ولګېږي او د مرغانو اوazonه به هم واورئ، د لمړ هفه زريني وړانګې به ووينې، چې د ونو پر پانو ګلکاري کوي، د دې لپاره چې تاسي ته نوی ژوند، نېکې هيلى او بنه خوبونه دروبنېي.

د بنکليو باجونو په لټون پسې صحرا ته مه وڅئ، څکه چې په صحرا کې باجونه نه، بلکې وحشت او ترهه وي؛ نو که تاسي د باغ په لته کې ياست؛ نو خپلو شا و خوا ونو ته خير شئ! له سیوري او مېوو يې ګټه پورته کړئ.

د تېري زمانې په حساب، کتاب او فکر ونو کې مه ډوبېړه، څکه پخوا چې دې کوم زيان لیده، هفه دې ولید، اوس يې يادول او په اړه يې فکر کول کومه ګټه نه لري، لکه چې د ونې رژېدلې پانې، چې بېرته نه شنې کېږي او دغو غور ځېدلو پانو ځای په پسرلي کې نوري نوي پانې نیسي، ياني د هفوی پر ځای نوري راتهو کېږي؛ نو تاسي باید هفو پانو ته وګورئ، چې پر تاسي يې سیوري کړي دی، نه هفو پانو ته چې په څمکه پرتې دی.

ستاسي تېر شوی وخت د همدغو پرتو پانو په خېر دی، چې د ژوند له کتابه

د نړۍ نېکمرغه بنسخه

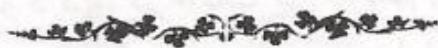
پرپوتي او نن مو د دغه پانو په خېر دی، چې پر تاسي یې سیوری کړي، یانې پرون مو تېر شوی او راروانه ورڅ او یا راتلونکې په یوه غيبيي نړۍ کې پت دی، فقط ننۍ ورڅ زموږ په واک کې ده او د همدي ورڅي په اړه فکر زموږ لپاره ګټور دی، په تېر ژړا او د راتلونکې په اړه اندېښې بې ځایه دي.

دنا

تاسي د دې خبرې اړکل نشي کولاي چې کنځاوې پر زړونو شومره ژور نتش پري باسي

حلا

بنسخه د سېري برڅه ده

د نېڭمېر غې پې لې

كېلىس

لۇرد بىيە

الماسى

د سېرى لپاره بىشە ھم ئېكمىرغى ٥٥

كوفي أرق من النسيم إذا جرى - وأعز في الدنيا من المجوزاء

ئېبارە:

تە د پېرخى پە خېر پستە، سېكە، نازكە او بىكلى شە او پە نېرى كى تر جوزاء
ھم قدرمنە شە!

ابوطلحە لە ايمان راولو نە مخكى ام سليم بن ملحان تە د واده ورلاندىز
و كەر او د چېر مهر ور كولو ژمنە يې ورسە و كەر؛ خود نجلى كورنى بىاھم لە^ن
خېلۋى انكار و كەر؛ نو ابوطلحە هك پك شو، چې د دومره چېر مهر ور كولو
سەرە ھم د نجلى كورنى انكار و كەر او دا يې وويل، چې موبىيە كافر تە خېلە
خور، لور نشو ور كولاي او د دې ترخنگ يې داھم وويل:

اي ابوطلحە! ولې تە خېر نە يې، چې ستاسى خدايان پلانكى، پلانكى كس پە
خېلۋى لاسونو جۈرۈي؟ كە ستاسى دغە خدايان اور تە واقچول شى؛ نو سوخي.
د دغۇ خېر و پە اورېدو د ابوطلحە زېرە راتنگ شو او بېرتە پە راغلى لار روان
شو؛ خو بىا يې ھم خېرە زېرە تە نە كۈزپىدە، چې لە دومره مهر سەرە ھم د
نجلى كورنى لە خېلۋى انكار و كەر، دا كله كېدىاي شى؟

دا چې ابوطلحە پر ام سليم باندى لە زېرە نە مئىن و، بلە ورخ بىا ورغى
او د مخكى پە پېرتە يې ھم د چېر مهر ورلاندىز و كەر، پە دې گومان چې بىا يى
دا چۈل ورسە خېلۋى و كەري؛ خو بىا ھم ام سليم لە نکاح نە انكار و كەر او پە
چېر ادب يې ورتە وويل:

اي ابوطلحە! ستا غوندى سېرى خوڭ نشي ردولاى، (ياني تە د دې وې يې،
چې ھر خوڭ درسە د نکاح ھيلە ولرى)؛ خو تە نامسلمان او زە مسلمانە يىم،
زە د نکاح لپارە لە تانە نور ھىيچ نە غواچەم، فقط تە د اسلام دىن و منه او ايمان
راوېرە.

ابوطلحە: د ايمان راولو لپارە چا تە ورشم؟

د نړۍ نېکمرغه بنځه

ام سليم: محمد رسول الله ته ورشه.

ابوطلحه دنبي کريم لور ته په مندو مندو ورغى؛ نو رسول الله يې له صحابه وو سره ناست ولید، چې درسول الله ستړګې پر ابوطلحه ولګډي؛ نو خپلو ملګريو ته يې وویل، چې ابوطلحه راروان دی او د اسلام نور يې د دواړو ستړګو ترمنځ، یانې د تندی په منځ کې څلېږي.

ابوطلحه رسول الله ته دام سليم خبره وکړه او بیا يې ايمان راووړ؛ نو رسول الله يې له ام سليم سره نکاح وټوله.

خوبو لوستونکيو؛ ام سليم د تولې نړۍ د بنځو لپاره یوه غوره بېلګه ده، څکه چې تاسې ولیدل، چې د خومره شتمن سړي له نکاح نه يې یوازې په دي خبره انکار وکړ، چې زه مسلمانه او ته یو نامسلمان شخص يې او که له ما سره نکاح کول غواړې؛ نو ته باید لومړي ايمان راوړې؛ نو وګورې، چې ام سليم قرباني ورکړه؛ نو الله د دې په برکت ابوطلحه مسلمان کړ او دا يې په نکاح کې هم ورکړه، یانې خو ګتې يې وکړې، هم يې له هماګه ابوطلحه سره نکاح وشوه، چې پرې مئین او د قرباني اجر؛ خو به يې الله ته معلوم وي، چې په اعمالنامه کې به يې خومره اجر ليکل شوي، یانې دنیا او اخرت يې دواړه بنایسته شوي (نو تاسې هم بې واده خویندي باید له څان سره دا پرپکړه وکړئ، چې موږ به هم له هغه چا سره نکاح کوو، چې مسلمان او پرهیز ګار وي، نه شتمن او بې دینه وي).

رونا

که غواړې، چې خلک درسره په موسکا مخ شي؛ نو ته هم ورسره په موسکا مخ کېږه!

څلا

وَاصْبِرْ عَلَى مَا أَصَابَكَ
ژبابه:

او هر مصیبت چې درباندې راشی صبر پرې وکړه.

د بىرياليتوب كىلىي

دارٌ متنى ما أضحكـت في يومـها - أبـكت غـداً قـبـحاً لها من دـارٍ

ثـبـارـه:

دا دـنيا خـومـره مـكارـه دـه، ـخـكـه كـه يـوه وـرـخ مو خـندـوي؛ نـوـپـه سـبـالـه مو پـسـي
ثـرـويـهـيـهـمـ.

د عـزـتـ كـيـلىـيـ: دـالـلـهـ او دـهـفـهـ دـرـسـولـ اـطـاعـتـ دـىـ.

د رـوزـىـ كـيـلىـيـ: دـاسـتـغـفـارـ اوـ تـوبـيـ تـرـخـنـگـ هـخـهـ اوـ كـوـبـسـبـىـنـ دـىـ.

د جـنـتـ كـيـلىـيـ: تـوـحـيدـ (فـقـطـ دـيـوـالـلـهـ عـبـادـتـ كـوـلـ، لـهـ هـفـهـ پـرـتـهـ لـهـ بـلـ چـاـ
نـهـ مـرـسـتـهـ نـهـ غـوـبـسـتـلـ اوـ نـهـ چـاـ تـهـ سـرـ تـيـتـيـوـلـ، نـهـ دـبـلـ چـاـ پـهـ نـامـهـ نـذـرـوـنـهـ اوـ
مـنـبـتـيـ كـوـلـ.)

دـايـمـانـ كـيـلىـيـ: دـالـلـهـ پـهـ نـبـيـانـوـ اوـ دـهـفـهـ پـهـ مـخـلـوقـ كـيـ فـكـرـ كـوـلـ دـيـ.

دـخـيـرـ كـيـلىـيـ: رـيـبـتـيـنـوـلـيـ دـهـ.

دـزـهـ كـيـلىـيـ: پـهـ فـكـرـ اوـ تـدـبـرـ سـرـهـ دـقـرـآنـ كـرـيمـ لـوـسـتـلـ، دـتـهـجـدـوـ پـهـ وـختـ كـيـ
الـلـهـ تـهـ عـذـرـ، زـارـيـ اوـ پـرـهـېـزـگـارـيـ دـهـ.

دـعـلـمـ كـيـلىـيـ: بـنـيـ پـوـبـنـتـنـيـ اوـ بـنـهـ غـورـ كـېـبـنـوـدـلـ.

دـمـرـسـتـيـ كـيـلىـيـ: صـبـرـ.

دـبـرـيـالـيـتـوبـ كـيـلىـيـ: پـرـهـېـزـگـارـيـ.

دـنـعـمـتـ كـيـلىـيـ: شـكـرـ.

دـاخـرـتـ دـفـكـرـ كـيـلىـيـ: پـهـ دـنـيـاـ كـيـ زـهـ.

دـقـبـولـتـيـاـ كـيـلىـيـ: دـعاـ.

رونا

دـأـنـسـانـ مـوـسـكـاـ دـلـمـرـ لـهـ وـرـانـگـوـنـهـ يـوهـ وـرـانـگـهـ دـهـ.

تو قىڭسى وروستە د پراخى خوند

قىسىل عن الهموم فليس شيء - يقيم ، وما همومك بالمقيمه
ثبارة:

خان پر خپلو اندېبنىو بوختوه، خىكە چى ھىش يوه اندېبنىنە تل نە وي؛ نۇ ستا
اندېبنىنە ھم لە منىخە تلونكى دى

يوه ناوې خېلى مور تە پە يوه لىك كې داسى لىكى:

مور جانى! موبى د واده لە چىكىر نە راستانە شو او لە خوابىدە مېرىھ سەرە مى پە
كۈپەلە كې يىم؛ خو كاش! چى تە مى خواتە واى او ما درتە د دې نوي ژوند د
تجربىو پە اىرە خە وىلىي واى، زما مېرىھ چېرى بىنە سېرى دى او موبى دوازە پە خپلو
كې بىنە خوابىدە يو، لە يو بل سەرە چېرى مىنە كۈو او زە تل د ھەفە كار كولو پە
ھەخە كې يىم، چى مېرىھ مى پېرى خوشحالىپزى.

مور جانى! زە پر ھماگۇ نصىحەتنو او سپارىستنۇ عمل كوم، چى د رخصتى پر
مەھال دې راتە كېرى دى او ستا ھەفە خېرى مى پە ذەن كې اوپەي راۋەي، چى
تا كله پە سىنى پورى ونى يول او د نوي كور او د نوي ژوند پە اىرە دې راتە و كېرى
او ھەدا لامى دى، چى زە مى خېلى ژوند تە ستا پە ستر گو گورم، تە زما لپارە
چېرى غورە لارنىسۇدە وي

مور جانى! زما د ژوند تر تېلۇ ستر ھەفە ھەدا دى، چى ستا پر پلە پل كېرىدەم
او ھېپى وخت تېرى كېرم، نكە تا چى زما لە پلار، ورۇنۇ او خۇپىندۇ سەرە تېرى
كېرى او تا چى لە موبى سەرە خۇمرە مىنە كېرى، زە ھەم غوازىم، چى لە خېلى دې
نوي كورنى سەرە ھماگىسى مىنە و كېرم

اي مور جانى: د دروازى د پرانتىل كېدۇ غېرە مى تر غویرە شو، بىنايىي مېرىھ مى
راغلى وي، ھەفە بە زما لىك لوستىل غوازىي، چى ما مى مور تە پە لىك كې
خە لىكلىي دى، كېدىاي شي چى ھەفە ھەم لە ما سەرە پە دې لىك كې خېلى شعور

او انګپرني شريکول وغواړي
 مور جاني! مېړه مې له ما نه قلم او کاغذ غواړي، چې تا ته خپل احساسات
 درو انګپری.
 ستا او د پلار جان د لاسونو بنکلولو په هيله.
 ستا خوبره لور

رونا

پر موسکا هیڅ لګښت نه راڅي؛ خو اغېز یې دېر ژور وي.
 خلا

رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ⑤

شباه:

ای زموږ ربه! له موږ نه دا خدمت قبول کړه، ته د هر شه اور پدونکی او په
 ټولو شيانيو پوهېدونکی یې.

اندېبنسى

اندېبنسى پر زړه تنگى سرېپره د اسې عصبي ناروغي رازېبروي، چې ذهن او بدن دواړه بسکار کوي.
د یوه شاعر په وينا:

قال : الحياه كثيبة و تجهمما - قلت ابتسم يكفي التجهم في السما !
ثباره:

هله وویل، چې ژوند خومره تنګلاسي او اندېبنسو نه ډک دی؛ نو ما ورته وویل، چې غم یې مکوه، زموږ لپاره د اسمان برېبننا هم بس ده.
تولې عصبي ناروغي د اندېبنسو زېرنده دي، څکه د اندېبنسو له امله ذهنی تشویش رامنځته کېږي او د ذهنی تشویش په رامنځته کېدو تولې سوکالی او هوسايني له منځه ځي؛ نو خپله ډول ډول ناروغيو ته لار هواري؛ خو ګله چې موږ ځان د لویو مصیبتونو مقابلې ته چمتو کوو؛ نو زموږ لوړۍ کار به دا وي، چې په ستونزمن وخت کې له سختیو او مصیبتونو نه د راوتو لپاره ذهن په کار واچوو، څکه چې دغه دواړه کاره نشي کېدای، چې هم دي له زړه تنگى او عصبي ناروغيو سره لاس او ګرپوان یو او هم د شه کار لپاره زړه را لوی کړو، څکه چې دغه دواړه شیان یو د بل ضد دي، چې یو بل نه پرېږدي.
که تاسي له کومې ستونزې سره منځ شئ او وېږۍ، چې دغه ستونزه به ستاسي د ذهنی تشویش لامل شي؛ نو تاسي پر خپل نېر ژوند یو څغلنده نظر راتېر کړئ او د تېر ژوند تر ټولو ستونزمن او سخت حالات را په زړه کړئ، چې له امله یې درته او سنې ستونزه وړه بسکاره شي؛ نو هله به له اندېبنسو او عصبي ناروغيو خلاصي ومومن، څکه چې ستاسي هاغه تېره سخته او ستونزه تر او سنې ډېره سخته وه؛ نو هله چې خنګه هواره او تېره شي؛ نو دا به هم هماغسي هواره، تېره او هېره شي.

دا خبره له ياده مه وباسی، چې اندېښني فقط پر تاسې لاسبری کېږي، نه ستاسې پر وختونو او چارو، بلکې تاسې چې کله وزګار شئ؛ نو اندېښني مو ذهن ته لار کوي او له اندېښنو څخه د خلاصون غوره لار دا ده، چې وزګار مه کېنئ، بلکې ځان په څه کار کې بوخت ساتئ.

وغا

کله نا کله ډېرې وړې خبرې هم انسان د ډېونتوب تر پولي رسوی.

څلما

ژوند فقط یو خو دقیقې او خو ثانیې دی.

خلورم الماس:

د لغرتوب پایلې

صبراً علی شدة الأيام إنَّ ها - عُقْبَى ، وما الصبر إلا عند ذي حسِّ
ثرباره :

د ورڅو پر سختیو او اندېښنو صبر کول پکار دي، څکه چې ټولې سختی پای
لري او صبر د هوښيارو خلکو کار دي.

زموره تنکي څوانان ورونه په دې فکر کې دي، چې د بسخو ستر مات شي او
بسخې له پردي پرته میدان ته راووشی؛ خو قسم په الله ﷺ که دغه ستر مات
شو؛ نو بیا به خپل سر تکوئ او ژاپرئ، که خه هم په ځینو خلکو کې شپه او
ورڅ دغسي پېښې رامنځته کېږي؛ خو هفوی یې باک نه ګنې، څکه چې
هفوی خه شرم او حیانه لري، تاسي خو غیرتي خلک یاست، د شرم او حیا
درس در کړه شوی، له بې حیاې منع شوي یاست؛ نو تاسي کله لغرتوب
زغملاي شئ، الله ﷺ مه کړه؛ که پرده له منځه لاره؛ نو بیا به پري پښېمانه
یاستئ؛ خو پښېماتتیا به مو ګټه نلري، بیا به د پردي د دودلو هڅه کوئ او
هلي څلې به مو هیڅ څای نه نیسي، څکه چې اوس بسخې د دود له مخي هم
پرده کوي، دوى له نوري نړۍ نه لا تراوسه نه دي خبرې، څکه پرده کول
ورته ګران نه دي؛ خو که یو څل دې بسخو پرده لري کړه او خو ورڅې پري
دغه ازاده هوا ولګډه؛ نو بیا به پرده ورته سم زندان بسکاري.

دا خو زموره مشرانو د دې بسخو په مغزو کې په ډېره خواری دا خبره ګښولي،
چې د بسخې قدر او عزت د هفې په پرده کې دي؛ نو څکه بسخې په خونښه
پرده کوي؛ خو که دغه تعليم د بسخو له زړونو ووڅي او دا ورته وویل شي،
چې د بسخې عزت په دې کې دي، چې بې پردي په بازارونو کې ګرڅي؛ نو بیا

به تر قیامته پرې پرده ونه کړای شي.
قدرمنو!

د بنسخو جوهر په دې کې دی، چې له بهرنې نېړۍ نه ناخبره په کور پاتې شي.
رونا

د سپري نېکمرغې د بنسخي له دواړو شوندو د یوې خبرې راوتل دي. (?)
خلا

وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِيْنِ

ثباهه:

او کله چې نارو غېږم هماګه مې روغوي

د نهري نېکمرغه بىشىخه

پنجم الماس:

قوت په علم کې وي، نه په بدن کې

لكل من الأيام عندي عادةً - فإن ساعي صبر، وإن سري شكر
زباوه:

زما عادت دا دى، چې هره ورڅ پر یوه ناوړه خبر صبر کوم او ګله شکر کوم.
یوه عيسوی (نامسلمانه، بىشىخه، چې په خپل ژوند کې يې له بېوزلى، نېستى او ناروغى پرتە هيچ نه پېژندل، ځکه چې تر لومړي واده خو ورڅي وروسته يې مېړه مړ شو، چې بل واده يې وکړ؛ نو شه موده پس يې مېړه بله بىشىخه وکړه او دا يې پرېښوده، ترې لاړ، خو ورڅي پس يې د دغه دويمني مېړه جسد په یوه کوډله کې موندل شو.

دغې نامسلمانې بىشىچې یو زوی هم درلود؛ خو د فقر او نېستى له امله يې چېرتە پرېښى و، بله ورڅ دغه بىشىخه په بشار کې روانه وه، ناخاپه د پېښې په بشپدلو راپرپوته او بې سده شوه.

د راپرپوتو له امله يې ملا ماته شوې وه او ډاکټرانو څوابه کړې وه، چې ته د رغېدو نه يې او بله دا چې ډېر ژر به ګوزن (فالج) درباندي پېږید کوي، دغه خواره چې د ډاکټرانو له درملنې نهیلې شوه؛ نو خپل سېپېڅلی کتاب انجیل يې راوخيست او د پانو په اړولو يې لاس پورې کړ، ناخاپه يې په هغه کيسه سترګې مېځ شوې، چې یو ګوزن وهلى عيسى^۱ ته راوستل شو؛ نو عيسى^۲ ورتە وفرمایل، چې د الله^۳ په امر پاڅه او بستره دې اخله کور ته شه؛ نو هغه ناروغ رک روغ کور ته په خپلوا پېښو روان شو^(۱).

بىشىچې په خپل سېپېڅلی کتاب کې دغه پېښه ولوسته؛ نو ايماني څواب يې په خپو شو، یو ناخاپه راولاده شوه او پر خپلوا پېښو روانه شوه.

^۱ پتمنو خویندو دا خبره له ياده مه باسى، چې هغه دين اوس منسوخ شوی، که اوس خوک د هغه پېرو شي؛ نو هغه به کافر او نامسلمان بلل کېږي.

خوږو لوستونکیو!

تاسې ولوستل، چې د دغې بنځه ټول بدن ګوزن داسې وھلی و، چې له سره د خوڅیدو نه وه؛ خو چې په خپل سپېخلي کتاب کې یې د ګوزن وھلی کس پېښه ولوسته، چې عيسى ورته هغه دوه جملې وویلې؛ نو ګوزن وھلی کس رک روغ شو او بېرته په خپلو پښو کور ته روان شو؛ نو د دغې بنځه ايماني قوت هم د دې جوګه شو، چې ګوزن وھلې بودی یې پر خپلو پښو ودروله، ناروغری یې بنه شوه او د نورو لپاره نمونه هم شوه؛ خو ای مسلمانې خورې! تا خه وکړل؟

رونا

نېکه بنځه د یوې مضبوطي کلا په خېر ده، چې هېڅوک یې نشي ړنګولای
خلا

قناعت یوه داسې زېرمه ده، چې کله هم نه تشپېږي

شپرم الماس

زهوره بىخه د اندېښو له او ره هم گلزار جوړولای شي
وعاقبۃ الصبر الجميل جميلة - وأفضل أخلاق الرجال التفضل

د شعر ژباړه:

د بىنه صبر پايله هم بىنه وي او د سېريو تر ټولو بىنه اخلاق بېگړه ده.
د ابوطلحه بىخې ام سليم، چې خپل زوي خاورو ته وسپاره؛ نو د صبر
ډېره غوره نمونه يې وړاندې کړه؛ نو ځکه الله ورته غوره بدله هم ورکړه.
انس وايي، چې د طلحه زوي ډېر ناروغه و، په داسي حال کې، چې
طلحه په کور کې نه و (چېرته تللی و) نو زوي يې مړ شو، د شپې چې
ابوطلحه کور ته راغي، بىخه يې د زوي د ناروغۍ په اړه وپونستله، چې
هلك اوس خنګه دی؟ ام سليم ياني بىخې يې ورته وویل، چې اوس ارام
دي، بیا يې مېړه ته خواره ګېښو دل، تر خوراک، خښاک وروسته يې ورسه
کوروالی وکړه، چې له کوروالی نه وزګار شول؛ نو هله يې مېړه ته د زوي
کيسه وکړه، چې هغه په حق ورسید او خاورو ته مې وسپاره.
سهار ابوطلحه رسول الله ته دغه کيسه وکړه؛ نو رسول الله ورته دعا
وکړه، چې ای الله په دې بىخه او مېړه دواړو کې برکت واچوه؛ نو تر هغې
وروسته له ام سليم کره بل زوي پيدا شو؛ نو انس وايي، چې ما ته
ابوطلحه خپل زوي او یو خه خرماوي راکړې، چې رسول الله ته يې
يوسه

انس چې ماشوم رسول الله ته ور ووړ؛ نو رسول الله وپونست، چې له
دې ماشوم سره نور خه شته؟ انس هغه دوه داني خرما هم راواخیستې او
رسول الله ته يې ورکړې، رسول د خرما یوه دانه په خوله کې وژووله او بیا

يې د ماشوم په خوله کې ورکړه او عبدالله نوم يې پري ګېښود.
وګورئ د ام سليم صبر ته، چې د زوى پر مړینه يې نه چیغې او نه واویلا
کوله، بلکې له صبر نه يې کار واخیست.

رونا

له حیا او پاکلمنی پر ته بل هیڅ شی د بسخې قدر نشي ډپرولای

څلار

د شپې تیاري ته د سباوون زېری ورکړئ

اوم الماس:

لە صىبر فە كار و اخلى

فصبراً علی حلو الزمان و مرّه - فإن اعتياد الصبر أدعى إلى الرشد

د شعر ژباپە:

د زمانى پر خوبى او تر خو دواجو خبىو باندى صىبر كوى، چى پە صىبر كولو
انسان قدر من كېرىي.ام ربىع بنت براء، چى د حارثە بن سراقە مور وە، كله چى حارثە د بدر پە
غزا كى شهيد شو، تر هجرت وروسته ام ربىع رسول الله تە پە دې تەمە
راغله، چى د رسول الله لە خولي بىايى د خپل شهيد زوى پە اره داسى
خبىه واورم، چى زىھ مې پرى يىخ شى؛ نۇ پە دې لې كى يى رسول الله
پۈوبىت، چى اى د الله رسوله! ما د حارثە لە حالە خبىه كە، كە هەفە پە
جنت كى وي، چى زە (يې پەپلىتانە) صىبر و كەرم او كە بلە خبىه وي (يانتى
الله مە كە كە پە دوزخ كى وي، چى، بىنە و ئازام.نبى كريم ورتە و فرمایل، چى اى د حارثە مورى؛ جنتونە چېر دى؛ خو
ستا زوى پە جنت الفردوس كى هم د لور مقام خاوند دى.مور كله هم د زوى بېلتۈن نشي زغملاي او بىلا داسى بېلتۈن، چى نازولى يې
د تورو خاور و خوراك شى؛ نۇ ڭىھ دغى بىشىھى لە رسول الله نە د خپل
نازولى زوى د حال پۈوبىتىنە و كە، چى زوى مې كە پە جنت كى وي، چى پە
بېلتانە يې صىبر و كەرم او پە جنت كى يې د لىيدو تەمە ولرم؛ خو دا چى د هەفي
بىشىھى زە د ايمان پە پلوشو روپىانە و؛ نۇ د رسول الله لە خولي يې چى د
خپل زوى د جنتىي كېدو زېرى واورپىد؛ نۇ صىبر يې وظيفە كە.

رەنما

كە بىكلى بىشىھە جوھر وي؛ نۇ شريفە بىشىھە خزانە دە

خلا

بىشىھە يو داسى لەر دى، چى لە سەرە نە پەپۇشى.

اهم الماس :

پە سختە كى لە الله پىر تە بل خۇك پكار نە راخي
فلىتك تخلو والحياة مريرة - وليتك ترضى والأنام غضاب

د شعر ثبارة:

كاش! اى الله! چې تە خوبى او ژوند ترييخ واي، تە رانە خوشحالە او ستا
مخلوق راخخە خپە واي (؟)

كە غم درباندى خپل تور خادر وغۇرۇي، اندېنىنى دى لەن راونىسىي، لە هەر
لوري درباندى د مصىبىتونو دروازى راپرانىسىتىل شي او د خلاصون لار دراخخە
وركە شي: نو دا دعا ووايە:

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، لَا إِلَهَ إِلَّا
اللَّهُ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَرَبُّ الْأَرْضِ، وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ»

صحىح البخارى (٨ / ٧٥)

نو د دغى دعا پە لوستوبە مو تولى اندېنىنى او مصىبىتونە لرى شي.
الله فرمائىي:

فَاسْتَجِبْنَا لَهُ وَرَجَيْنَاهُ مِنَ الْغَمٍ وَكَذِلِكَ نُثْجِي الْمُؤْمِنِينَ (٦)

ثبارة:

ھەلە نو مويى د ھەن دعا قبولە كەنھ او له غم نە مو ھەن وڭغورە او پە دغە شان
موير مؤمنان ڭغورو.

ھەمدا راز كە د ناروغى سختە شي، بىن يې لە درد خاخە لېزېرىي، رىنگ
يې ۋېرىي واوېرىي، تۈل طىپىبان يې خواب كەنھ او نەھىلى پىر بىستە پىرپۇھىي: نو د
الله رب العزت دروازە دى وتكوي او ھەن الله دى راوبىلى، الله بە يې
ناروغى بىنە كەنھ، پە وينە كى بە يې روغتىيا پە خىفاستە شي، خەكە چې الله
دعا قبلونكى ذات دى.

الله فرمایي:

وَ آئِيُوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِي الضُّرُّ وَ أَنْتَ أَرْحَمُ الرُّحْمَينَ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ
فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ وَ أَتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَ مِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَ ذِكْرًا
لِلْعَبْدِينَ

زیاره:

او همدغه د خیر کي حکم او علم نعمت) موره ایوب ته ورکړي و، کله چې هفه له خپل رب نه غوبښته وکړه چې «زه ناروغ یم او ته ارحم الرحيمین یې» موره د هفه دعا قبوله کړه او له هفه خخه مو د هفه تکلیف ایسته کړ او یوازې د هفه د کورنۍ غړي مو هفه ته ورنه کړل، بلکې پر هفو سربېره مو هماګومره نور هم ورکړل، د خپل څانګړي رحمت په ډول او د دې لپاره چې دا د عبادت کوونکیو لپاره یو درس وي

وغا

د سپري تر ټولو ستره خزانه بىخه ده

خلا

بىخې بىيېنى ته ورته وي؛ نوله نرمى ورسره کار واخلى (الحدیث)

سەرچەنگىچىق ئەلمۇن ئەلمۇن

نهم الماس:

د بېو سه دعا

آمَنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ

ڇباره:

څوک دی چې د بېکس او بېوس دعا اوري کله چې هفه یې وبلي او خوک د هفه کړ او ایسته کوي؟

لا يضُقْ ذرْعُكَ عِنْدَ الْأَزْمَاتِ - إِنْ هِيَ اشْتَدْ فَأَمَلْ فَرَجًا

د شعر ڇباره:

په سخته کې لاس مه تنگوئ، که سخته ډېره شي؛ نو د الهي مرستي په تمه
شي.

د الله رحم او پېرزو ته ګوره، چې سوالګر بي نوانه ستني او نه یې دعا
ضائع کوي، څوک چې ترې شه او خومره غواړي، هماګومره یې ورکوي او دا
لا شه چې الله دومره لوراند (رحمن) ذات دی، چې کفارو ته یې هم ورکوي،
سره له دي، چې هفوی یې له سره مني هم نه؛ خو بیا هم الله هفوی ته په
دنیا کې ټول دنیوی شیان ورکوي، چې بسايي په دي ډول هفوی د اسلام منلو
ته غاړه کېږي او ځانونه الله ته رانبردي کړي؛ خو بیا هم ډېرو خلکو د الله
دغه احسان او بېگنې شاته غورڅولي دي او د هفه د بېگړو تکذیب یې کړي
دي، لکه چې الله فرمایي:

فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلُكِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ ۝

ڇباره:

کله چې دغه خلک په بېړۍ کې سپرېږي؛ نو له الله نه په خالصي عقيدي
سره دعا غواړي، بیا کله چې الله دوى وړغوري، وچې ته یې راولي؛ نو

د نړۍ نېکمرغه بنسخه

ناخاپه دوی بیا په شرک کولو لاس پورې کړي
 اللہ پر خپلو بنده ګانو ډپر مهربانه دی، ان تر دې، چې د هر بپوسه او
 بېکسه دعا اوري او ستونزې یې هواروي؛ خو بیا هم ډپر لږ خلک ترې پند
 اخلي، لکه چې الله فرمایي:

آمَنْ يُجِيبُ الْمُضطَرَ إِذَا دَعَاهُ وَ يَكْشِفُ السُّوءَ وَ يَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ عَالَةً
 مَعَ اللَّهِ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ

ثباره:

څوک دی، چې د بېکس او بېوس دعا اوري، کله چې هغه یې وبلی او څوک د
 هغه کړ او ایسته کوي؟ او (څوک دی چې، تاسي د څمکې خلفاء ګرځوي؟ ایا
 له الله سره کوم بل خدای هم (د دې کارکوونکی) دی؟ تاسي بېخي لږ غور
 کوي.

وغا

بنسخي باید په کور کېني، څکه چې بنسخه ډپر نازک لوښی دی او ډپر ژر
 ماتپېري.

خلا

پام کوي؟ نورو ته ستونزې مه راولادوی، څکه چې نورو ته ستونزې راولادو
 د بېلارې دليل دی.

د نېڭەر غې بىخى

پارە د

كالانو

كېلىرى

بخيلتوب

وَمَنْ يَبْخَلُ فَإِنَّمَا يَبْخَلُ عَنْ نَفْسِهِ

ٿٻاره:

په تاسي کي خيني ڪسان داسي دي، چي بخيли کوي، هجه په حقیقت کي
خپله له خپل ٿان سره بخيли کوي.

ديوه عربي شعر ٿٻاره ده چي:

د تياره له راخپرپدو مه ڇارپرئ، بلکي په تiarه کي، لکه د ستورو و خلپرئ!
د عمر بن عبدالعزيز د يوپ خور په اره ويل ڪپري، چي هفي به بنڌي خپل
کاله ته راٿولولي، پر ٻنکليو جامو سربپره به يي يو خه نغدي پيسى هم
ورکولي او بيا به يي ورته ويل، چي دغه جامي تاسي اغوندئ او دغه پيسى پر
اوه ڪسانو وپشئ، يانې په دې ڏول به يي په بنڌو کي د سخا ماده پيدا کوله او
بنڌي به يي له سخا سره اشنا کولي او بيا به يي ويل، چي که بخيли جامه
واي؛ نو قسم په الله که ما کله هم اغostي واي او که لار واي؛ نو زه به پري
کله هم نه تلای.

د سخا په اره به يي ويل، چي د هر اولس لپاره يوه ٻپلونکي نښه وي؛ خو زما
نښه سخا ده، همدا راز وايي، چي قسم په الله په ملاقات کي ڇاڍينه (؟) ما
ته په چپره ولپره کي تر خوندورو خورو او په سخته تنده کي تر يخو اوبو هم
غوره ده.

نوموړي بنڌه وايي، چي:

«ما له ٻڪانو پرته کله هم له چا سره حسد نه دي کړي او له هفوی سره مي
 فقط داسي حسد کړي، چي ما ورسره په ٻپکي کي گډون غوبنستي، چي کاشا
زه هم ورسره په دغه ٻپکي کي شريکه واي»

اوسم د دې دور په بنڌو کي دغه صفتونه کوم دي؟

د نړۍ نېکمرغه بنځه

رونا

د څان غوبښتني له ناروغری نه خلاصون ریښتینې نېکمرغی ده
خلا

إِنَّمَا يُؤْفَى الصُّبَرُونَ أَجْرٌ هُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ^①
رباوه:

چا چې په دې دنیا کې نېک چلنډ غوره کړی دی د هفو لپاره بنېګنه ده او د
الله حمکه پراخه ده، صبر کوونکيو ته به خپل اجر بي حسابه ورکړ شي.

—

نه فه خیڅواله او نه لوپدیڅواله یې، بلکې ته یوه مسلمانه بنسخه یې!

عسى فرج یکون عسى - نعلل نفسنا بعضی

زباړه:

مرسته نبردي ده، بېخې نبردي ده او موبه په نبردي رسی پورې نښتي يو.

ده یوې جرمني مسلماني وینا ده چې:

((ای مسلماني خورې! د لوپدیز والو بنسخو په ليدو د هفوی په مود او فيشن تپر

نه وحې، څکه هفوی موبه د مود او فيشن په نامه تپر باسي او زموږ پر هپواد

له دغې لارې یرغل کول غواړي.))

یوازې اسلام او اسلامي نظام دی، چې د بنسخو ساتنه کوي، بل د بنسخو په خته

کې دا خبره اغښل شوې، چې هغه په کور کې او سېدل خوبنوي؛ خو کېدای

شي، چې ستاسي په ذهن کې دغه پوښتنه راولاده شي، چې دا کله کېدای

شي، چې بنسخه دې فقط په کور کې پاتې شي او له بهرنۍ نړۍ سره دي خپلې

اهیکې وشلوی؟ نو د دې خواب دا دی، چې الله سرهيو ته د بنسخو په پرتله

ډېر خواک، قوت، پوهه او زغم وربنلى دی او په بنسخو کې یې د نرمى او

شفقت ماده اينې ده او دا چې د بنسخې مزاج ډېر ژراوړي راواړي؛ نو څکه بنسخو

ته په کور ناسته بنه ده.

کومه بنسخه، چې له خپل مېړه او بچیو سره مینه کوي؛ نو هغه له اړتیا پرته

له کوره وتل له سره نه خوبنوي او پاتې شوې لوپدیز والې بنسخې؛ نو هفوی؛

خونه نوي برخې خپل عزت پلورلى دی، څکه چې هفوی له الله خخه نه

وپرپېږي، بل دا چې لوپدیز والې بنسخې که له کوره وحې؛ نو مېړونه یې په کور

کې د بنسخو کار کوي، یانې جامي سري مینځي، ماشومان سري کراروی، دا

د نړۍ نېکمرغه بنسټه

جلا خبره ده، چې سپری له خپلې بنسټې سره په کورنيو چارو کې مرسته کولای شي او خپله اسلام هم دي لور ته خلک هڅولي دي؛ خو دومره هم نه ده پکار. چې سپری دي د بنسټې او بنسټه دي د سپری څای ونیسي.

رونا

که تاسې بنسکلې شوئ؛ نو ټوله نړۍ به درته بنسکلې بنسکاره شي

خلا

و نیستِرک لیلیسراي ①

ثبایه:

او موږ به تا ته د اسانې لاري اسانتیا در کړو.

فونگس:

غمونه شاقه وغورخوي او په نېکو چارو کې بوختي شى!

توكلنا على الرحمن إنا - وجدنا الفوز للمتوكلينا

زباوه:

مودر پر رحمن ذات توکل وکړه؛ نو مودر په همدغه توکل کې کاميابي ومومنه
که تاسې تر خپلې وسې د کومې ستونزې د هوارولو کوبىسىن کړي وي؛ نو
ورپسي څانونه د قرآن کريم په تلاوت او یا د کوم بل ګټهور کتاب په مطالعه
بوختي کړئ، څکه چې دوه متضاد شيان په یوه لوښي کې نه څایېږي، لکه
چې الله فرمایي:

ما جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِّنْ قَلْبَيْنِ فِي جَوْفِهِ

زباوه:

الله د چا په ګوګل کې دوه زړونه نه دي ايسېنى.

فرض کړئ، چې ستاسي بچى ناروغ دی؛ نو پکار ده، چې د درملني پیل یې
په دعا او خيرات وکړئ، ياني لوړۍ یو خه خيرات کړئ او بیا د خپل بچې
د بنې کېدو دعا وکړئ او تر هېږي وروسته یې ډاکتری درملنه پیل کړئ.
د غم د سپکولو یوه لار دا هم ده، چې انسان تېږي سختي راپه زړه کړي او دا
فکر وکړي، چې مغه سختي الله لري کړې؛ نو دا خود هفو په پرتله ډېږي
وړې دی، دا به هم لري شي. ان شاء الله

علامه ابن جوزي فرمایي:

.....که خوک له کومې سختي سره مخ شي؛ نو هفه باید داسي فکر وکړي،
چې که تر دې هم ډېرې سخته راغلي واي؛ نو ما خه کولاي شو، هیڅ مې نشو
کولاي؛ نو په دې حال شکر پکار دی، څکه چې له بد و بدترې شته؛ نو په

د نهی نیکمرغه بسخه

داسپی حال کې انسان باید د بنه ساعت انتظار و کړي او که سخته نه واي: نو د انسان د عاته کله فکر کېږي او که فکر یې شي؛ نوشه به وغواړي»

دفا

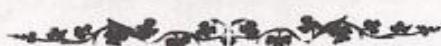
يو حکیم وايی، چې زه کله هم پر چوپتیا نه یم پښېمانه شوی: خو پر خبرو کولو ډپر څل پښېمانه شوی یم

څلا

رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْنَا

ژباره:

ای زموږ پالونکیه! تر هدایت موندنې وروسته زموږ زړونه مه کېروه.

رامبېل

د نېکمرغى په اړه خو اړینې لارښوونې

واذا أتاك مذمتى من ناقص - فهى الشهادة لي بآني كامل

ژباره:

که کوم ناپوه کس په ما پسې خبرې کوي؛ نو دا په اصل کې زما د بشپړ تیا
ګواهی ورکوي!

حرص او تمه ډپر زیانمنونکی شي دی؛ خو درمل یې په دغه نسخه کي شته
۱: په لګښت کې منځلاري کول:

څکه چې بد خرڅه خلک کله هم قناعت نه کوي؛ نو څکه حرص او تمه پري
لاسبرې کېږي او په لګښت کې منځلاري د قناعت بنستي ماده ده او بنه
تدبیر نیم اقتصاد دی.

۲: له راتلونکي مه ډارېږي:

اوږده اميدونه پرېږدئ او لنډ اميدونه راخپل کړئ، پر الله توکل وکړئ،
څکه کومه روزي یې چې ستاسي لپاره ليکلې ده، هغه په هر حال دررسوي
۳: پرهېزګاري راخپله کړئ:

څکه چې د پرهېزګاري په اړه الله فرمایي:

وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلُ لَهُ مَحْرَجاً

ژباره:

شوک چې له الله نه په وېړدو کار وکړي؛ نو الله به د هغه لپاره له ستونزو
څخه د وتلو کومه لاره پیدا کړي.

۴: قناعت پېژندل:

شوک چې د قناعت پر خوند پوه شي؛ نو هغه بیا د حرص او تمې پر بې
خوندی هم پوهېږي؛ نو څکه بیا نورو ته له اړه کېدونه هم څان ساتي.

۵: د پېغمبرانو او اصحابو ژوند ته فکر وکړئ، چې په هفوی کې خومړه

د نېری نېکمرغه بىشە

قناعت او عاجزي وە، هفوی بە د اخترت لپاره خنگە نېکى زېرمە كولى: نو
تاسىي هم بايد د هفوی پر پله پل كېرىدىئ.
٦: پە دنيوي چارو كې تر ئان بنكتە خلکو تە گورى.

دۇغا

ھوبىيارە بىشە هفە دە، چى د مشورى ھەتكە لە پامە نە غورخوي، نە لە خىل
حال خنخە نەھياپى كېرىدى او ذە پر مشورى سربېرە خپاپى ھلى ئىلى نە پىرپىرىدى.
خەلا

إِنَّ اللَّهَ يُدْفِعُ عَنِ الَّذِينَ أَمَنُوا
ثُبَّاْرَه:
بِسْكَهُ اللَّهِ لَهُ مُؤْمَنَاوْ خنخە دفاع كوي

چې تولې لاري وټول شي؛ نو د الله رسی واکلکه کړه!
لولا المشقة ساد الناس كلهم - الجود يُفقر والإقدام فتَّال

ثربانه:

که برياليتوب ګران نه واي؛ نو بيا به ټول خلک بريالي کېدلای او هېڅوک به
هم نه ناکامېدلای؛ خوهسي نه ده، ځکه چې په یوه کار کې مخکې کېدل د
مرګ په څېر ګران دي (لکه په پښتو کې متل دی، چې که د خور کاني
وراسته واي؛ نوله ګيدړانو خخه به یوه نه واي پاتې شوی)
د نېکو چارو په بدل کې الله انسان ته بنه ژوند ور په برخه کوي او دا اړينه
نه ده، چې له بنه ژوند خخه موخه شتمني ده، کېدای شي، چې کله نا کله
الله د نېکو چارو په بدل کې انسان ته پر بنه ژوند سرپېره شتمني هم ور په
برخه کړي؛ خو په هر صورت بنه ژوند په شتمني پورې نه دی تړلي، چې
يو خوک شتمن دی؛ نو هغه دې د بنه ژوند خاوند وي، بلکې ډېره څله یو
نېستمن سړی د بنه ژوند خاوند وي او په خپل ژوند کې بنه خوشحاله وي.
ځکه چې له الله سره یې جوړه وي او همدغه جوړه یې د خوشحاله ژوند لامل
وي او ډېر څله به تاسي ليدي وي، چې یو خوک ډېر شتمن وي؛ خو له ډېرې
شتمني سره هم پر خپل ژوند تنګ وي، ځکه چې له الله سره یې ورانه وي:
خو که یو خوک شتمن هم وي او له الله سره یې جوړه هم وي؛ نو دا خو بیا
ډېره اوچته خبره ده.

که غواړئ، چې بنه ژوند ولرئ؛ نو پر الله تکيا وکړئ، د نورو په زړونو کې
د ځان لپاره مینه وکړئ، د کور چاپيریال راجوړه کړئ، د نېکو چارو په
ترسره کولو خوشحاله شئ او د نېکو چارو اغېز په خپل ژوند کې رابنکاره

د نېری نېکمېرغه بىشىھە

كېرىئ، كە دغە كار مو و كەر؛ نو بىيا د لېر مال پە درلودلو ھم تاسى د بىنە ۋۇند
خاوندان كېدلائى شى.

رۇنا

تۈول ستر خىلك د مور پە دعاگانو داسىپە ستر شوي دى او دا خبرە ھر خوک
منى، چې د ستر توب لپارە د مور دعاگانىپە چېرىپە اھىينى دى

خىلا

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

ثبایرە:

لە الله پېرته بل ھېشوک د عبادت او بىنە ئىنى وىر نە دى

فقط مؤمنان نېکمرغه ګډای شي

سہل علی نفسك الأمورا- وکن علی مُرّها صبورا

ژباره:

خپل مصيبيتونه سپک و ګنه او د ستونزو پر تريخوالی صبر کوه!

ما د نېړۍ د ډپرو نامسلمانو شتمنو خلکو تاريxonه لوستي دي، له هفي نه ما
ته خرگنده شوي ده، چې د ژوند انتهايي بدمرغی، راتلونکي یې لعنتي او بریا
ېې له ذلت نه ډکه وي، څکه چې اوس هفوی چېرته دي؟ د هفوی راټوله
کړې شتمني او دنګې مانې خه شوي؟ تاسي که د نامسلمانو شتمنو تاريxonه
وګوري؛ نو درته په ډاګه شي، چې په هفوی کې چا خپله څان وژلي، خوک د
بل له لاسه وژل شوي او خوک زندان ته اچول شوي دي او ډپر پکې قضاء ته
رانګل شوي دي، چې د خپلو تېروتنو او دوکو پايله وويني؛ نو دغه ډول
خلک په بدمرغه خلکو کې شمېرل کېږي، څکه هفوی؛ خو دا فکر کړي و،
چې ګوندي هفوی پر خپله شتمني نېکمرغې، روغتیا، څوانې، مینه او داسي
نور هر خه پېرلاي شي؛ خود وخت په تېرپدو ورته په ډاګه شوه، چې دغه
شيان په پيسو نشي پېرل ګډای، هوا پر پيسو باندې په بازار کې اسانтиاوې
پېرلاي شي؛ خوارام او خوند نه، دارو درمل اخيستلاي شي؛ خو روغتیا نه،
عياشي پرې کولاي شي؛ خو مينه نه!

نېکمرغې يوازې مسلمانان ترلاسه کولاي شي، څکه چې له دوي سره ايماني
نور وي، دوي تل له څان سره د بنو او بدوم حساب کوي او د الله پر حکمونو
عمل کوي، په دې لې کې تاسي د الله دې وينا ته خير شئ، چې د مؤمنانو
په اړه فرمائي:

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَى وَ هُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيهَنَّ حَيَاةً طَيِّبَةً ،

د نړۍ نېکمرغه بنسخه

لَنَجِزِ يَنْهُمْ أَجْرَ هُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ⑩

ژباره:

هر خوک چې بنه عمل و کړي، هفه نارینه وي او که بنسخه وي؛ خو په دي
شرط چې مؤمن وي، پر هفه به موږ په دنیا کې سپیخلى ژوند تېرکړو او په
آخرت کې به، دغسي خلکو ته د هفو اجر له ډپرو بنو عملونو سره سم ورکړو
وغا

څوک چې نېکمرغې نه غواړي، هفه کله هم نشي نېکمرغه کېدلای.
خلا

هر خه په تقدیر کې مخکې له مخکې لیکل شوي دي.

سنبل:

لە بد خىخى پىقە ژوقد

خلىيە لا والله ما من ملماة - تدوم على حي وان هي جلت

ئىبارە:

خويزە دوستە! قسم پە الله كە لە غتىي نە غتە ستونزە هم ھمىشە پاتى
كېدونكىي وي، اخىر بە هوارپىرى.

مسلمانە بىشە دومرە پىخلى كوي، چى د كور خلک پرى ماپە شي، نە دا چى
ھسىپى دك شكور پاتىي شي او بىشە پرى بدخرخە بىكارە شي، پە دې لەر كى
تاسىپ د عايىشى دغە ويناتە ئىخير شى، چى فرمائىي:

«لە رسول الله نە بە پىر دسترخوان ھىش يوه غتە يا ورە مەرى نە پاتى كېدە»
ھمدا راز پە يوه بل روایت كى دى، عايىشە فرمائىي چى:

«كەلە هم داسىپ نە دى شوي، چى ما د رسول الله لە مخى نە دسترخوان
پورتە كېرى وي او پە دسترخوان دې ترى شە پاتى وي..»

ھمدا راز د سرو او سپىينو پە لوپىنە كى لە خوراك كولو نە هم اسلام منع
فرمايلى دە او دغە كار يې پە بد خىخىو كى شەپەرلى دى، لەكە پە حدیث
شريف كى راخي:

«د سرو او سپىينو زرو پە لوپىنە كى خوراك كوبەنكىي پە خىپلۇ گېپەو كى دوزخ
اور اچوي..»

حقىقت خو دا دى، چى اسلام پە چېر حكمت سره لە بدخرخى نە منع
فرمايلى دە، ئىكە اسلام غواچىي، چى مسلمانان عاجزى راخچىلە كېرى او د تل
لپارە لە بدخرخى نە ئىخان وساتىي.

نبىي كريم چى كەلە معاذ يەمن تە لېزە؛ نو ورتە يې و فرمائىل:

د نېړۍ نېکمرغه بسخه

ای معاذه! د پرېمانی له ژوند خنځه څان ساته، څکه چې د الله ﷺ عبادت
کوونکي بنده ګان د پرېمانی ژوند نه تېروي
رونا

چې نهیلی له څانه وغورڅوی؛ نو هله به خوبني ترلاسه کړي.
خلا

بې څایه نیوکې مه کوه!

ياسمين:

د خيرات په گولو زړه ډاډ منږي

وإذا تقطعت الحال وأوصدت - أبوابنا ، فالله يكشف كربنا

ژباره:

كله چې زموږ رسی وشلېزې او ټولي دروازې وټول شي؛ نو الله زموږ
اندېښنى ختمې کړي.

عائشه ابی فرمایي، چې یو څل یوه مسکينه بىشىخ له خپلو دوو لوپو سره ما
ته راغله، خپلو دواړو لوپو ته یې د خورما یوه یوه دانه ورکړه او خپله یې هم د
یوې خورما داني په خوبه لو پیل وکړه؛ نو په دې کې یې یوې لور وویل، چې
دغه هم ما ته راکړه؛ نو هېڅي بىشىخ هفه یوه یوه دانه دوه ځایه کړه، یوه برخه یې
خپله وخوره او بله یې لور ته ورکړه، زه د دغې بىشىخ پر دې کار ډېره حیرانه
شوم؛ نو ما یې رسول الله ته کيسه وکړه او رسول الله را ته وویل، چې
په دغه کار به الله یا د هېڅي بىشىخ لپاره جنت واجب کړي وي او یا به یې له
دو ZX نه خلاصه کړې وي.

اسلام موږ ته څکه د نېکو چارو سپارښتنه کوي، چې زموږ زلمي نېکان شي او
ټولنه موله مینې او محبت نه ډکه شي.

وينا

نېکمرغې شي!

خلا

بىشىخ د ګل خوره بوی او د بلبلې ترانې ته ورته ده

کشمالي:

الله مور له هري بلا نه ساتي

وليت الذي بيبي وبينك عامر - وبيبي وبين العالمين خراب

ژباره:

ای الله کاشه! چې زما او ستاتر منځ اړیکې پخې او ستاله مخلوق سره مې
شلپدلې واي.

کله نا کله په هوا کې الوتکه خرابه شي؛ نوله سورليو نه مخکې پر پيلوت
(پائلت) وپره راشي، څکه چې هغه پري مخکې پوهېږي او ورپسي سورلي هم
د الوتکې له خرابېدو خبرې شي؛ نو په چيغو سر کېږي، له وپري او ترهې يې
ژبې له خولو راوخي او ټول الله ته د مرستې لپاره چيغې ووهي او د هر چا په
خوله د یا الله!... یا الله!... ناري وي؛ نو په دغه وخت کې الله پري ولورپېږي
او الوتکه بېرته راسازه شي، په کراره پر خپل هوایي ډګر بسکته شي؛ نوزړونه
بېرته ډادمن او تندی خواره شي، پر شوندو موسکا ګانې وغورپېږي.

همدا راز کله چې په لنگوال کې ماشوم ونبلي؛ نو بنسخه د مرګ تر خولي
ورسېږي او خپل هلاكت په خپلو ستر ګو وويني؛ نو الله ته په زاري شي او
یا الله!... یا الله!... کوي؛ نو الله پري هغه سخته اسانه کړي او په اسانې بچې
وزېږوي.

که بنسخه له کومې سختي سره مخ شي، یا یې تنگسه تنگسه یې لمن راونيسې
او دا سر په سجده شي او دغه دعا وغواړي.

«يا معلم ابراهيم علمي، يا مفهم سليمان فهمي، اللهم رب جبارائيل،
وميكائيل، واسرافيل، فاطر السماوات والأرض، عالم الغيب والشهادة، أنت
تحكم بين عبادك فيما كانوا فيه يختلفون، اهدني لما اختلف فيه من الحق
يإذنك، إنك تهدي من تشاء إلى صراط مستقيم»

ژیاره:

ای د ابراهيم لارښوده! ما ته هم لارښونه وکړه، ای د سليمان پوهونکيده! ما هم پوه کړه، ای د جبرائيل، ميكائيل او اسرافيل ربه! د ځمکي او اسمانونو پيدا کوونکيده! ای په پیت او بسکاره حالاتو پوهېدونکيده! هم ته به د څپلو بنده ګانو ترمنځ په هفه شه کې پرېکړه کوي، چې دوي پکې اختلاف کوي؛ نو ته په څپله اجازه ما ته په دغه اختلاف کې د حق لارښونه وکړه، څکه چې ستا چا ته خوبنې شي؛ نو هفه ته سمه لار وربنيبي.
نو الله بیا له انسان سره مرسته کوي او تړلي قفلونه ورته خلاصوي، څکه چې هفه ډېر لوراند ذات دی.

رونا

نېکمرغه انسان تر څپلې وسې پوري نورو ته هم نېکمرغې وربني.

خلا

الله ته وګوري، چې له بسحه سره نرمي او بسه چلندي کوي!

له غفلت نه مه بې پرووا کېږه!

لا تيأسنَ في النوبـ من فرجةٍ تجلو الکرب

ثبارة:

په سختو او ستونزمنو حالاتو کې مه نهیلې کېږه، څکه په تنگسه پسې اسانی
ډېره نېردي وي.

له غفلت نه څان ساتئ، څکه چې غفلت او بې پرواړي انسان د الله له ذكر نه
لري باسي، د لمانځه پرېښودو ته يې اړه کوي او د قرآن کريم تلاوت ترې
پاتې کوي او غفلت انسان سخت زړي کوي او زړونه داسي ړندوي، چې بیا
انسان نه د بنې او بدې توپیر او نه د دین د زده کړې کوبښن کولای شي، چې
په دنیا کې د غفلت دغه حال وي؛ نو شه فکر کوي، چې په اخترت کې به يې
پایله خه وي؟

د الله لپاره داسي وکړئ، چې خپلې ژې د الله په ذكر لمدي وساتئ، تل
په ناسته، ولاړه او ملاسته، یاني هر حال کې څانونه د الله له ذكر سره
اموخته کړئ او په وزګارتیا کې څانونه د سبحان الله، الحمد لله، الله اکبر،
استغفر الله او د درود شريف په ذکر ونو بوختې کړئ؛ نو هله به تاسې ته
معلومه شي، چې نېکمرغه پر تاسې د باران په څېر راوريږي، څکه چې الله
فرمایي:

آلا ۴۷۲ ۴۷۳
أَلَا ۴۷۲ ۴۷۳
إِذْ كُرِّ اللَّهُ تَظَمِّنُ الْقُلُوبُ

ثبارة:

خبردار اوسيع همدغه د الله یاد هفه شی دی، چې په هفي سره زړونو ته
ډاچينه ورپه برخه کېږي.

رونا

د دې خبرې انتظار مه کوي، چې نېکمرغه شو؛ نو بیا به موسېرو، بلکې د
نېکمرغه ترلاسه کولو لپاره و موسېرې.

څلا

د بدمرغى پر څای د نېکمرغى تمه ولري

د ژوند لپاره و موسپری

ابنی من الكوخ قصراً و انسجي حلالاً - من بيتك الطين لا من قصرك العاجي
العاجي

ژباره:

خپله کودله مانی و گنه او بسکلی یې کړئ

که تاسې په غم کې و مسپری؛ نو بنايی، چې غم مو یو خه سپک شي او د خلاصون خه لار و مومئ او په موسپدو کې هم مه دوه زړي کېږي، خکه چې په تاسې کې د موسکا بنه څواک شته او دغه څواک مه بسخوئ، خکه چې د دغه څواک په بسخولو تاسې خپله په عذاب کې اخته کېږي او بله دا چې په موسکا کې ستاسي خه تاوان دی، فقط دا چې شونډې به مو بني بسکاره شي!
يو لوپديزوال وايي، چې موسکا د ټولني اړتيا ده او دا خبره یې بېخي پر خاي ده، خکه کله چې تاسې له چا سره خبرې اترې کوي؛ نو باید په بنه ډول ورسره وغږپری او تاسې پوهېږي، چې زموږ ټولنیز ژوند انساني هنرونو ته خومره سخته اړتيا لري؛ نوله دي امله ته هم باید هغه هنرونه راخپل کړې او موسکا هم له دغه اړینو هنرونو خخه یو هنر دی، چې ټولنه ور ته سخته اړتيا لري، خکه له نورو سره د موسکا په بدرګه منځ کېدل نورو ته د ژوند بسکلا وربښل دي، چې په دي سره په نورو کې نېکې هيلې راټو کېږي او ته به پر دي خوبنې شي، چې ستاد تريو تندی له امله دي د نورو خلکو ژوند تريخ شي؟

زنا

بريا د هماغه چا په برخه کېږي، چې خوک د بريا ترلاسه کولو کوبنښن کوي.

اوس...

د دې کتاب تر لوستو وروسته له خپلو ټول اندېښنو سره خدای په امانی وکړئ، په فکر او سوچ سره له غمونو، اندېښنو، لټيو او د نهیلیو له کلی کډه وکړئ، د ايمان پر لور ور روانې شئ او د الله په د مینې جومات ته ورنوځی.
 د الله په قضاء او تقدیر خوشحاله شئ او بیا له سره ژوند پیل کړئ، یو داسې بنسکلی او په زړه پوري ژوند چې د نېکمرغه په ګانه سمبال وي، یو داسې ژوند، چې زړه تنګي او دوه زړتوب نه لري؛ نو هله به تاسي ته د غره له څوکې د ايمان بلندوي دا زپري در کړي، چې هم ته د نړۍ تر ټولو نېکمرغه
 بسخه يې!

و صلی الله علی نبینا محمد و علی الله و صحبه اجمعین

پای

كتاب خيرنديه قوله

جلال كوت

اپیکشمپری: ۰۷۸۶۴۲۷۶۹ - ۰۷۷۳۳۷۰۳۳۸
برپیننا لیک: gandharaservices@gmail.com

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library